

Ο ΠΕΡΙ ΙΕΡΑΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

NOMOS,

ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΟΣ ΕΚΤΕΛΕΣΙΝ ΑΥΤΟΥ

ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΚΑΙ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ,

Ως προστίθενται τύποι εἰσιτηρίου καὶ μάθητολογίου—
τὸ περὶ Ἑλληνικῶν Σχολείων καὶ Γυμνασίων Βασιλικῶν
Διάταγμα—καὶ ὁ Καρονιάδης τῷ χρεώ τῷ ἐρ τοῖς
Γυμνασίοις τε καὶ Σχολείοις ἐπιστατῶν καὶ ὑπηρετῶν.

ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ ΛΔΕΙΔ

ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ

ΚΑΙ ΤΗΣ

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ,

Ἐπὸ τῆς ἐπὶ τοῦ Ταμείου τῶν Ἱερατικῶν Σχολείων
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ,

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

1857.

ΤΟΙΧΟΣ ΠΟΤΙΜΑΙ ΚΩΝ

ΚΩΝ-ΝΕ

ΤΟΥ ΤΙΧΑΝΗΣ ΚΩΝ ΔΡΙΑΣ

ΔΙΑΖΗΜΑΤΑ ΔΙΑΛΑΓΜΑ

Τ. 1

ΤΟΙΧΟΙ ΚΩΝ

ΤΟΙΧΟΙ ΚΩΝ ΔΡΙΑΣ ΚΩΝ ΔΡΙΑΣ

Αριθ. 4,380, 4,390.

ΑΝΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ ΓΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ

ΚΑΙ ΤΗΣ

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου

ΠΕΡΙ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΙΕΡΑΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ.

Πρὸς τὴν Βουλῆν

Κύριον,

Ἐκ τῶν κυριωτέρων φροντίδων τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος ὑπῆρξεν φέποτε ἡ διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου μέριμνα, διότι ὁ τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας λειτουργός, καθὸ πνευματικὸς πατὴρ καὶ διδάσκαλος, ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι κατὰ τὸ θεῖον λόγιον καὶ δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, ν καὶ ικανὸς οὐ μόνον νὰ ποδηγητῇ εἰς τὴν ηθικὴν καὶ τὴν εὐσέβειαν τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ καὶ νὰ εἶναι ἔτοιμος εἰς ἀπολογίαν πρὸς πάντα τὸν ζητοῦντα λόγον περὶ τῶν πρὸς ἡμᾶς τοιωτῶν αἵρετος τοῦ Θεοῦ.

Τὴν ἀνάγκην τῆς ἐκπαίδευσεως τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, μελισσαὶ δὲ τοῦ κατωτέρου ὡς ὄντος καθ' ἡμέραν εἰς ἀμεσον σχέσιν καὶ συνάφειαν πρὸς τὸν λαὸν, συνεδύται καὶ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πρέστειν τὴν σύστασιν σχολείων Ἱεραπηκῶν, ἐντὸς τῶν ὅποιων νὰ ἐκπαίδευνται εἰδικῶς, δι προπαρασκευαζόμενοι διὰ τὴν διακονίαν τῆς Ἐκκλησίας, οὗτε ἐν χωρίῳ, καὶ ὁ ἐν κωμοπόλει, καὶ ὁ ἐν πόλει ἐσόμενος Ἱερεὺς καὶ τὰ κυριωτέρα τῶν εἰς αὐτὸς ἀναγκαῖων μαθημάτων διδασκόμενοι, ἐντὸς αὐτῶν τῷ σχολείῳ κατοικοῦντες καὶ κοινοβούλευσθείς.

17384

ζῶντες, νῦποδικτόστη τὰς γνώσεις τὰς ἀπαιτούμενάς διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ιερατικῶν χρεῶν καὶ καθηκόντων, καὶ συνοικεῖνται αὐταῖς.

Τὴν πρότασιν τῆς Ιερᾶς Συνόδου ἡσπάσθη κατὰ τοσοῦτον μᾶλλον ἀσμένως, καθόσον αὕτη συνηθὲν ἐντελῶς πρὸς τὰς εὐχὰς καὶ τὰς ἐπιθυμίας μου. Καὶ δὴ, συνταξας ἐπὶ τούτῳ νομοσγέδιον, ὑποδάλλω αὐτὸν εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν ὑμῶν κατὰ διαταγὴν τῆς Λύτου Μεγαλειότητος.

Εἰ καὶ σαφῶν δύτων τῶν ἄρθρων αὐτοῦ, δέον δῆμως ἔκρινα νὰ κάμω ἐνταῦθα μικράν τινα ἀνάπτυξιν, ὅπως ἐκ πρώτης ἀφετηρίας γένηται καταληπτὴ ἡ βάσις ἐφ' ᾧ στηρίζεται τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, καὶ ὁ σκοπὸς πρὸς δὴ προώρισται.

Ἄρθρον 1. Διὰ τοῦ 1 ἄρθρου δρίζεται ἡ σύστασις τῶν περὶ ἓν ὁ λόγος ιερατικῶν σχολείων, ἵνα ἐν αὐτοῖς ἐκπαιδεύωνται οἱ διὰ τὴν ὑπουργίαν τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας προπαρασκευαζόμενοι νέοι ἐκ τῶν λαϊκῶν ἐπειδὴ δὲ ἐνδέχεται νὰ τύχωσί τινες ἐκ τῶν ἥδη τεταγμένων εἰς τὸν Ἐκκλησιαστικὸν Κλῆρον δεκτικοὶ μαθήσεως, δίκαιον κρίνεται νὰ μὴν ἀπαγορευθῇ εἰς τούτους ἡ εἰς τὰ σχολεῖα ταῦτα φοίτησις, ὅπως γένωνται βελτίους ἑαυτῶν. Διὰ τῆς ἐκφράσεως δὲ τεταγμένοι ἡδη εἰς τὸν εἰκαστικὸν Κλῆρον, νοοῦνται πάντες ἐν γένει, μὴ ἔξαιρουμένων καὶ τῶν εἰς βαθὺδὲν ἀναγνώστου, καὶ φάλτου καὶ μοναχοῦ προηγμένων.

Οἱ ἀριθμὸς τῶν σχολείων τούτων καὶ αἱ ἔδραι αὐτῶν θέλουσι προσδιορισθῆ διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Ιερᾶς Συνόδου, διότι δὲν εἶναι δυνατὸν ἀπὸ τοῦδε νὰ γνωσθῇ τὸ ποσὸν τῶν πόρων, ἔξι ὡν μόνων ταῦτα θέλουσι συντηρεῖσθαι.

Ἄρθρον 2. Κατὰ τοὺς νόμους τῆς πολιτείας, τὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν γένει κεῖνται ὑπὸ τὴν ἀμεσον διεύθυνσιν τῆς Κυβερνήσεως διὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργείου· ἐν τούτῳ δῆμως τῷ ἄρθρῳ προσετέθη, ὅτι τὰ περὶ ὡν ὁ λόγος ιερατικὰ σχολεῖα τίθενται καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς Ιερᾶς Συνόδου, διότι αὕτη εἶναι ἀρμοδία πρὸς τὴν ἐν τοῦ σύνεγγυς (διὰ τῶν Σ. Σ. ἐπισκόπων) ἐπίβλεψιν τῶν τε διδασκόντων καὶ τῶν διδασκομένων, τῶν μὲν παρασκευαζόντων, τῶν δὲ παρασκευαζόμενων πρὸς σκοπὸν εἰδικὸν, ὁ ὄποιος, ἀν καὶ κυρίως ἀποβλέπῃ εἰς τὸ ἥθικὸν διφελος τῆς κοινωνίας ἐν γένει, ἰδίως δῆμως ἀφορᾷ τὸ συμφέρον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν ἀξιοπρεπῆ μόρφωσιν τῶν λειτουργῶν αὐτῆς.

Ἄρθρον 3. Ἐλάχιστος μὲν ὅρος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαθητῶν εἰς ἔκαστον σχολεῖον τίθεται; ἐν τούτῳ τῷ ἄρθρῳ δέ εἰκατος,

ἀνώτατος δὲ ὁ τεσσαράκοστος. Ή ἐντὸς τοῦ σχολείου συνοίκησις καὶ κοινοβιακὴ συνδιαιτησις τῶν μαθητῶν κρίνεται ἀναγκαῖα, οὐ μόνον ἵνα ἀνατραφῶσιν δμοίως ἀπαντεῖς ἐν τῇ κατὰ Χριστὸν παιδείᾳ, ἀλλὰ καὶ ἵνα συνειθίσωσι παιδισθεῖν εἰς τὰς ταχτικὰς ἡμερήσιας προσεύχας καὶ ἀναγνώσεις τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀκουλούθιων, τῶν ὄποιων ἡ παραμέλησις διὰ πάντα μάλιστα τὸν ἰερῷ μένον θεωρεῖται καὶ εἴναι οὐσιώδης ἔλλειψις τοῦ ιερατικοῦ χρέους του, οὐχ' ἡττον δ' ἥ καὶ περὶ τὴν εὐκρινῆ καὶ σαφῆ ἀπαγγελίαν τῶν ἐν ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς συγάξεσι τεταγμένων ἀναγνωσμάτων ἐκ τῶν ἴερῶν βιβλίων.

Ἄρθρον 4. Εὖ τούτῳ τῷ ἄρθρῳ ὅρίζονται τὰ προσόντα τὰ διὰ ἔκαστον μαθητὴν ἀπαιτούμενα. Ή ὑποχρέωσις τοῦ μαθητοῦ ν' ἀποδίδῃ τὰ διδάκτρα δόποταν, ἢ μεταμεληθεὶς τραπῆ εἰς ἔτερον παρὰ τὸ ιερατικὸν ἐπάγγελμα ἐν τῷ βίῳ, ἢ ἀποθληθῆ τῆς σχολῆς προσέτι δὲ καὶ ἡ τοῦ νὰ μὴν ἔξαιρηται τῶν βάρεων τοῦ στρατευσίου, κατ' ἀμφοτέρας ταύτας τὰς περιπτώσεις, εἰσὶν δροὶ ἀναγκαῖοι διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τῆς τῶν σχολείων τούτων συστάσεως.

Ἄρθρον 5. Παρεκτὸς τῶν ἀναγκαιούντων διδασκάλων διὰ τὰς παραδόσεις τῶν μαθημάτων, ἐπάναγκες εἴναι νὰ ὑπάρχωσιν εἰς ἔκαστον σχολείον διωρισμένοι καὶ εἰς ἐπιστάτης, προσέτι δὲ καὶ οἱ κατὰ λόγον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαθητῶν ἀναγκαῖοι ὑπηρέται, ἐπὶ τῷ μισθῷ τῷ διὰ τοὺς τούτων δμοιοβαθμίους νεγομιτομένῳ. Οἱ διορισμός των γίνεται κατὰ τὸν αὐτὸν ἀπαραλλάκτως τύπον καὶ τρόπον, καθ' ὃν γίνονται οἱ εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν διορισμοί· δηλονότι, οἱ μὲν διδάσκαλοι διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, ὁ δὲ ἐπιστάτης καὶ οἱ οἱ ὑπηρέται ὑπὸ τοῦ Ἅπουργείου.

Άρθρον 6. Εἰς ἔκαστον ἑλληνικὸν σχολείον ἡ γυμνάσιου ὑπάρχει κατὰ τὸν νόμον συστημένη Ἐφορεία, ἡτις σύγχειται ἀπὸ τὸν Νομάρχην ἢ τὸν Ἐπαρχὸν ὡς πρόεδρον, καὶ ἀπὸ ἔνα πεπαιδευμένον κληρικὸν καὶ δύο δημόσιας προτεινομένους ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ ἐγκρινομένους ὑπὸ τοῦ Ἅπουργείου. Άναλογος πρὸς τὴν διάταξιν ταύτην τοῦ ὑπάρχοντος νόμου, καὶ κατάλληλος πρὸς τὸν εἰδικὸν σκοπὸν τῶν ιερατικῶν σχολείων, πρέπουν εἶναι νὰ γένη καὶ ἡ σύστασις τῆς διὰ ἔκαστον τούτων ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς. Διὰ τοῦτο ἐν τῷ παρόντι 6 ἄρθρῳ ὅρίζεται, ὅτι ἡ φροντὶς περὶ πάντων δσα τείνουσιν εἰς τὴν συντήρησιν τοῦ σχολείου καὶ εἰς τὴν πρόοδον τῶν ἐν αὐτῷ μαθητευόντων ἀνατίθεται εἰς Ἐφορείαν πενταμελῆ, τῆς ὄποιας προεδρεύει δικαιοῦς ὁ ἀρμόδιος Ἐπίσκοπος· τὰ δὲ τέσσαρα μέλη

λαρθόνονται ἐκ τῶν μάλιλον εἰμασθῶν κληρικῶν καὶ ἐξ ἐναρέτων λαϊκῶν, ἀνὰ δύο, προτεινόμενα μὲν ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου ἐκ συνεγένεως τούτου μετὰ τοῦ ἀριθμοῦΝομάρχου, ἐγχρινόμενα δὲ ὑπὸ τοῦ Υπουργείου.

Ἄρθρον 7. Άφοῦ διεσκευάσθησαν οὕτως αἱ διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι τὴν σύστασιν, τὴν διείδυνσιν καὶ ἐπιτήρησιν, τὸν ἀριθμὸν τῶν μαθητῶν καὶ τὰ προσόντα τούτων, τὸν ἀριθμὸν τῶν διδασκαλῶν, τῶν ἐπιστατῶν καὶ τῶν ὑπηρετῶν, καὶ τὴν κατὰ τὸν νόμον ἀπαιτουμένην ἔφορεῖαν αὐτῶν τῶν σχολείων, ἐπετοι γὰρ προσδιορισθῶσι νῦν,

α) Τὰ περὶ τῆς ἐνδυμασίας καὶ τῆς διατροφῆς τῶν μαθητῶν, καὶ

β') Οἱ πόροι ἐξ οὗ τὰ σχολεῖα ταῦτα θέλουσι συγτηρεῖσθαι.

Περὶ ἀμφοτέρων τούτων κυρίως πραγματεύεται τὸ ἄρθρο 7. Καὶ, καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὰ τῆς σεμνοπρεποῦς, ὅμοιοι μόρφῳ, καὶ ὅσον τὸ δυνατὸν λιτῆς ἐνδυμασίας, καθὼς καὶ τὰ τῆς διατροφῆς τῶν μαθητῶν, ταῦτα, ἐν τῇ ἀρχῇ παντὸς ἐνικατοῦ δρείλουσι νὰ καταβάλλωσι οἱ γονεῖς, οἱ συγγενεῖς ἢ κηδεμόνες ἐκάστου μαθητοῦ, ἀπάντων τῶν λοιπῶν ἀναλογιμάτων διὰ τὴν τῶν σχολείων συντήρησιν, γινομένων ἐκ τῶν πόρων τῶν ἐν τῷ γομοτεχδίῳ δηλουμένων.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ αὐτοὺς τοὺς πόρους, ἐπειδὴ ἡ Ὑπαρξίας καὶ συντήρησις τῶν περὶ ὃν ὁ λόγος σχολείων, πόρος δὲ καὶ ἡ ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ τῆς συστάσεως αὐτῶν διαφέρει οὐσιωδῶς ἀπασχαν τὴν καθ' ἡμᾶς κοινωνίαν, ἀνευ διαστολῆς τῆς τάξεως τῶν κληρικῶν ἀπὸ τῆς τῶν λαϊκῶν, διὰ τοῦτο ἐλήφθη ὑπὸψιν ἀ) διτὶ ἡ περιουσία τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ διατηρουμένων μοναστηρίων, ἣτις εἶναι κυρίως ἐκκλησιαστικὴ, δύναται νὰ συνεισφέρῃ μέρος ἐκ τῶν ἐτησίων εἰσοδημάτων αὐτῆς κατὰ λόγον τῶν ἐσόδων ἐκάστου μοναστηρίου. τὸ δὲ ποσὸν τῆς ἐπησίας ταύτης συγεισφορᾶς νὰ ἐγχρόνεται διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἀριθμοῦ μοναστηριακοῦ συμβουλίου καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου· καὶ β') διτὶ οὐ μόνον ὁ ἀνώτερος ἀλλὰ καὶ ὁ κατώτερος ἐν τῇ Ἰελλαδὶ ἀλήρος καὶ οἱ χριστιανοὶ θέλουσι προθυμητῆ νὰ συνεισφέρωσι κατὰ προσύρετιν ὑπὲρ τοῦ κοινωφελοῦς τούτου σκοποῦ. Ἔλογισθη προσέπι οὓς πόρος βέβαιος, ὁ ἐτήσιος τόκος τῶν ὑπὲρ τῆς ἐκπαίδευσεως τοῦ ἀλήρου γενομένων ταῦται καὶ γενησούμενων ἀπὸ εὑσεβεῖς δωρεῶν ἢ κληροδοτημάτων, τῶν ὅποιων τὸ κεφάλαιον νὰ μένῃ εἰς τὸ διηγεκὲς ἀθικτον., αὐξανόμενον δὲ πεποτε, μηδέποτε δ' ἐλαττούμενον.

Ἀρθρον 8. Εν τούτῳ τῷ ἀρθρῷ κακονιζονται τὰ περὶ τῆς χατάκης εσεως καὶ τῆς χρήσεως τῶν ἐν τῷ προμηνούσεντι ἀρθρῷ δηλουμένων πόρων διὰ τὴν συντίρησιν τῶν ἱερατικῶν σχολείων.

Σύμφωνεῖτε καὶ ὑμεῖς βεβαίως, Κύριοι, ὅτι ἡ ὑπηρεσία τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς πρέπει νὰ εἶναι ἀμισθίος· ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ γραφικαὶ ἔργασίαι της, τῇ προσδόψῃ τοῦ χρόνου θέλουσιν ἀναμφιβόλως αὐξῆσει, διὰ τοῦτο ἐτέθη εἰς τὸ παρόν ἀρθρον τοῦ νομοσχεδίου ὅτι, κατὰ λόγον τῶν ἔργασιῶν, δύναται νὰ προσδιορίζῃ τὸ ὑπουργεῖον ὃσον ἀρκεῖ ποσὸν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ γραφείου της.

Αὕτη ἔστιν ἡ τῶν ἀρθρῶν τοῦ νομοσχεδίου συνοπτικὴ ἀνάπτυξις.

Δεὸν ἀγνοεῖτε, Κύριοι, ὅτι ὁ Ἱερὸς ἡμῶν Κλῆρος ἐν ἡμέραις δοκιμασιῶν οὐ μόνον παρήγορος ἐγένετο εἰς τοὺς πατέρας ἡμῶν καὶ θάρσος ἐνέπνεεν εἰς αὐτοὺς διὰ τῆς εἰς τὸν Θεόν ἐλπίδος, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος συνεκινδύνεσε καὶ συμμετέσχεν ὅλων τῶν ἐκ τοῦ πολέμου συμφρόνων καὶ δυστυχημάτων. Προκειμένου δὲ νῦν λόγου περὶ τῆς καταληλωτέρας ἐκπαιδεύσεως αὐτοῦ, πέποιθα, ὅτι ἀσμενοὶ θέλετε πειψηφίσει τὸ ὑποβαλλόμενον Ἰμᾶν νομοσχέδιον, ὅρμωμενοι ἐκ τῶν αὐτῶν μετὰ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος αἰσθημάτων τοῦ ὑποκτήση ἡ ὄρθοδοξος ἡμῶν Ἐκκλησία ἵερεῖς ἀξιούς καὶ τῆς κλήσεως καὶ τῆς ἐπαγγελίας αὐτῶν.

Ἀθήνησι, τῇ 20 Αὐγούστου 1856.

Ο Υπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν
καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως
Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣ ΤΕΖ'

Περὶ Ἱερατικῶν Σχολείων.

Ο ΘΩΝ
ΕΛΕΩΝ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι διμοφώνως μετὰ τῆς Βρυλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεργασίαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1. Συνιστώνται σχολεῖα ιερατικά, ἐντὸς τῶν ὄποιων ἔκπαιδεύονται οἱ προπαρασκευαζόμενοι διὰ τὴν διακονίαν τῆς ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Ἐν αὐτοῖς γίνονται δεκταὶ καὶ ὅσοι τῶν ἥδη τεταγμένων εἰς τὸν Ἐκκλησιαστικὸν κλῆρον εἰσὶ δεκτικοὶ μαθήσεως.

Οἱ ἀριθμὸς καὶ αἱ ἔδραι τῶν σχολείων τούτων προσδιορισθέσονται διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 2. Τὰ σχολεῖα ταῦτα τίθενται ὑπὸ τὴν ἄμεσον διεύθυνσιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἄρθρον 3. Ἐκαστον τῶν σχολείων τούτων ἔχει μαθητὰς, οὗτε τῶν δέκαιῃ ἐλάττους οὗτε τῶν τεσσαράκοντα πλείους, ἐντὸς αὐτοῦ κατοικοῦντας καὶ κοινοβιακῶς ζῶντας.

Καθόσον δὲ ὑπάρχουσιν εἰς αὐτὰ τὰ σχολεῖα θέσεις κεναι, προτιμῶνται οἱ ιερόπαιδες ἐν ιερότητι τῶν λοιπῶν περιττάσεων.

Ἄρθρον 4. Ἰνα γένη τις δεκτὸς ἐν αὐτοῖς τοῖς σχολείοις ἀπαρτεῖται νά ἦναι:

ἀ) Ἑλλην, τέκνον γονέων τοῦ ὁρθοδόξου Ἀνατολικοῦ δόγματος.

β') Ἔχων ἡλικίαν οὗτε κατωτέραν τῶν δεκαπέντε οὗτε ἀνωτέραν τῶν δεκακοπτώ ἐτῶν.

Κατὰ τὰ πρῶτα πέντε ἔτη γίνονται δεκτοὶ κατ' ἔξαρτεσιν καὶ μαθηταὶ ὑπερβάντες τὸ δέκατον ὅγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

γ') Γυνὴς καὶ ἀρτιμελής τὸ σῶμα, εὐφυὴς δὲ τὸν νοῦν καὶ χρηστοῦντος.

δ') Νὰ φέρῃ ἀπολυτήριον τοῦ δημοσικοῦ σχολείου τῆς πατρίδος του, ή, ἐάν ἔκει δὲν ὑπάρχῃ τοιοῦτον σχολεῖον, νὰ γνωρίζῃ τούλαχιστον ν' ἀναγινώσκῃ ἐλευθέρως καὶ νὰ γράψῃ, καὶ

έ) Νὰ παράσχῃ διὰ τῶν γονέων ή τῶν κηδεμόνων αὐτοῦ ἐγγύησιν ἀξιόγρεων, διτε ἐάν μετὰ τὴν ἔκπαιδευσίν του, καὶ ὅταν φίλησῃ εἰς τὴν ὑπὸ τῶν ιερῶν κανόνων δριζομένην ἡλικίαν, μεταμεληθεῖς, δὲν θελήσῃ νὰ χειροτονηθῇ ιερεὺς ἔγγαμος ή ἄγαμος, ή ἐάν ἀποβληθῇ τοῦ σχολείου, θέλει ἀποδίδει πάσαν τὴν διὰ τὰ δίδακτρα αὐτοῦ γενομένην δαπάνην, πρὸς ἀπότισιν τῆς ὄποιας ἐφαρμόζονται κατ' αὐτοῦ αἱ διατάξεις τοῦ νόμου περὶ καθυστερούντων ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου.

Κατ' ἀμφοτέρας τὰς προμνησθείσας περιπτώσεις, ήτοι τὴν μεταμελείας ή τὴν τῆς ἀποβολῆς, ὑπόκειται καὶ εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ στρατευμάτου κατὰ τὸν γόμον.

Εξαιρούνται δὲ οἱ ἔξ ἀσθενείας ἐπαγούσης ἀνικανότητα, η̄ ἔξ ἄλλης τινος, αἴφνης ἐπελθούσης, φυσικῆς ἐλλείψεως καὶ λυσόμενοι.

Ἄρθρον 5. Εἰς ἔκαστον τῶν ἱερατικῶν σχολείων διορίζονται διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος δύο ή καὶ πλείονες διδάσκαλοι ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἱερωμένων, ἐν δὲ ἀνάγκῃ, δύνανται νὰ ὧσιν οἱ διδάσκαλοι καὶ μοναχοὶ η̄ λατίκοι, μεμχριτυρημένοι ἐπὶ ἀρετῇ καὶ ἴκανότητι.

Διορίζονται προσέτι ύπὸ τοῦ Ἡπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν εἰς ἔκαστον σχολείου εῖς ἐπιστάτης καὶ εῖς η̄ πλείονες, κατὰ τὴν ἀνάγκην, ύπηρέται.

Καὶ οἱ διδάσκαλοι, καὶ οἱ ἐπιστάται καὶ οἱ ύπηρέται λαμβάνουσι τὸν διὰ τοὺς ὅμοιοθαμήμενους αὐτῶν νεομητριμένον μισθὸν κατὰ μῆνα, ἐκ τῶν πόρων τῶν ἐν τῷ 7 ἀρθρῷ τοῦ παρόντος νόμου δριζομένων.

Ἄρθρον 6. Εἰς ἔκαστον τῶν σχολείων τούτων διορίζεται ἑφορευτικὴ ἐπιτροπὴ, συγχροτουμένη ἐκ 5 μελῶν, καὶ ἔχουσα καθῆκον νὰ φροντίζῃ περὶ πάντων ὅσα τείνουσιν εἰς τὴν συντήρησιν τοῦ σχολείου καὶ εἰς τὴν πρόσδοτον τῶν ἐν αὐτῷ μαθητευομένων.

Τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης προσδέρει διαρκῶς ὁ ἀρμόδιος Ἐπίσκοπος· τὰ λοιπὰ τέσσαρα μέλη λαμβάνονται κατὰ τὸ ημεροῦ ἐκ τῶν μᾶλλον εὔμαθῶν κληρικῶν καὶ ἔξ ἐναρέτων λαϊκῶν, προτεινόμενα μὲν ύπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ἑπισκόπου συνεννοουμένου μετὰ τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου, ἐγκρινόμενα δὲ ύπὸ τοῦ Ἡπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Ἄρθρον 7. Ἐκτὸς τῶν ἀπαιτουμένων ἐξόδων διὰ τὴν ἐνδυμασίαν καὶ διὰ τὴν διατροφὴν τῶν μαθητῶν, ἀτινα ἐν τῇ ἀρχῇ παντὸς ἔτους ὀφείλουσι νὰ καταβάλλωσιν οἱ γονεῖς, οἱ συγγενεῖς η̄ κηδεμόνες ἔκαστου αὐτῶν, ἀπαντα τὰ λοιπὰ διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ἱερατικῶν σχολείων ἀναλώματα γίνονται ἐκ τοῦ ύπερ αὐτῶν εἰδικῶς ταμιευθησομένου πόρου κατὰ τὰ ἔξης·

ά) Ἔξ ἐτησίας τακτικῆς συνεισφορᾶς δλων τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ διατήρουμένων μοναστηρίων, κατὰ λόγον τῶν ἐσόδων ἔκαστου, η̄τις ἐγκρίνεται διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἀρμοδίου μοναστηριακοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

β') Ἐκ προαιρετικῶν συνεισφορῶν τῶν Σ. Ἑπισκόπων, τοῦ Κλήρου καὶ τῶν χριστιανῶν.

γ') Ἐκ τοῦ τόκου τῶν ύπερ τῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ Κλήρου γενομένων καὶ γεγησομένων μέτρο ὑπερβεβεῖς διωρεῶν η̄ κληροδοτη-

μάτων, τῶν ὁποίων πὸ κεφάλαιον μεγεῖ εἰς τὸ διηγεῖκες ἀθικτον.

Ἄρθρον 8. Τὰ οὕτω συνεγόμενα χρήματα κατατίθενται ἐπὶ τόκῳ εἰς μίαν τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ τραπέζῶν, ἐπιμελείᾳ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς διοριζομένης διὰ Βασιλικοῦ δικαιγματος καὶ ἑδρευούσης ἐν Ἀθήναις.

Η ἐπιτροπὴ αὐτῇ λαμβάνει παρὰ τῆς Τραπέζης κατὰ μῆνα τὴν ποσότητα ὅση ἀρκεῖ διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν σχολείων, καὶ δαπανᾷ αὐτὴν ἔγκρισιν τοῦ ὑπουργείου, εἰς ὃ δίδει κατ' ἔτος λόγον τῆς δικαιειρίσεως αὐτῆς κατὰ τοὺς συνθίθεις λόγιστικοὺς τύπους.

Η ὑπηρεσία τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ἀμισθος. Μόνον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ γραφείου αὐτῆς, καὶ τοῦτο κατὰ λόγον τῆς πρόδου τῶν ἐργασιῶν της, δύναται τὸ ἴπουργεῖον νὰ προσδιορίσῃ ὅσην ποσότητα κρίνῃ ἀρκοῦσαν διὰ τοιαύτην ἀνάγκην.

Ο παρὸν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 27 Σεπτεμβρίου 1856.

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Ἡ Βασιλικὴ

ΑΜΑΛΙΑ.

Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Σεπτεμβρίου 1856.

Ο Γραμμάτης τῆς Δικαιοσύνης

Μ. ΣΚΑΙΣΤΗΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ εἰδικῶν πόρων διὰ τὴν συντήρησιν τῶν Ἱερατικῶν
Σχολείων.

Ο ΘΩΝ

ΕΛΕΩΣ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχοντες ὑπόψιν τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ΤΕΖ' Νόμου· Κατὰ πρότασιν τοῦ Ἅμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, εὑδοκοῦμεν γὰς προσδιορίσωμεν ὑπὲρ

τῶν συστακομένων Ἱερατικῶν Σχολείων, κεφάλαιον δραχμῶν ἐκατὸν χιλιάδων ἐκ τῶν κληροδότημάτων τῶν ἐπὶ τόκῳ ἐν τῇ Εὐθυνῇ Τραπέζῃ κατατεθειμένων, τὰ διποῖς διιάρροοι, δύμογενεῖς κατέλιπον ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς θρησκευτικῆς διαμορφώσεως τῶν Ἑλληνοπαιδῶν.

Τὸ εἰρημένον κεφάλαιον συναποτελοῦσι τὰ ἔξις ποσά.

ἀ) Ἐξήκουντα μὲν χιλιάδες (60,000) δραχμῶν, ἐκ τοῦ κληροδότημάτος τῶν ἀαιδίμων ἀδελφῶν Ζωτιμᾶ.

β') Δεκαέξι δὲ χιλιάδες (16,000) δραχμῶν, ἐκ τοῦ κληροδότημάτος τοῦ ἀαιδίμου Ιωάννου Πόζου.

γ') Εικοσιτέσσαρες χιλιάδες (24,000) δραχμῶν, ἐκ τοῦ κληροδότημάτος τοῦ ἀαιδίμου Χριστοφόρου Σαλλόντου,

Ων οἱ τόκοι μόνοι θέλουσιν ἀναλίσκεσθαι ἐτησίως εἰς ἀνάγκας αὐτῶν τῶν Ἱερατικῶν Σχολείων κατὰ τὸν § γ'. τοῦ 7 Ἀρθρού τοῦ προμηνούσθεντος Νόμου.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον Ὅπουργὸν τῶν Ἑκκλησιαστικῶν κτλ. ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Δικτύματος.

Ἐν Αθήναις, τῇ 6 Οκτωβρίου 1856.

Ἐν Ὁνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλισσα-

ΑΜΑΛΙΑ

Χ. ΧΡΙΣΤΟΝΟΥΓΛΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ Κανονισμοῦ τῶν Ἱερατικῶν Σχολείων.

Ο ΘΩΝ
Ε Λ Ε Ω Τ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ΤΕΖ' Νόμου· Μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑκκλησίας τῆς Ἑλλάδος· Καὶ κατὰ πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου Ὅπουργον τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἔξις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

Περὶ τῶν μιθητῶν.

Ἀρθρον 1. Οἱ θέλον νὰ εἰσιαγάγῃ εἰς Ἱερατικὸν Σχολεῖον τὸν ἔχυτον οὐλὸν ἢ τὸν ακηδεμονεύμενον ἀπ' αὐτού, ἵνα τοὺς καταλη-

λήλου καὶ πρεπούσης εἰς μέλλοντα λειτουργὸν τοῦ Θεοῦ ἀγωγῆς καὶ παιδεύσεως, ὁφείλει τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ σχολειακοῦ ἔτους νὰ ἐπιδώσῃ τὴν περὶ τούτου ἀναφορὰν μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων πιστοποιητικῶν εἰς τὸν προεδρεύοντα τῆς κατὰ τὸ 6 ἄρθρον τοῦ νόμου ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς Ἐπίσκοπον, ἐν τῇ Ἐπισκοπῇ τοῦ διοίκου ὑφίσταται τὸ Σχολεῖον.

Ἄρθρον 2. Οὐ Ἐπίσκοπος μετὰ τῶν μελῶν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἔξετάζει περὶ τῶν προσόντων τοῦ νέου κατὰ τὸ 4 ἄρθρον αὐτοῦ τοῦ νόμου, καὶ ἀποφαίνεται ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς διὰ πράξεως ἥτιολογημένης, τὴν ὄποιαν ὑποδάλλει πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ Ἕπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἵνα τούλαχιστον μῆνα πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ σχολειακοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 3. Ή ἔγκρισις τοῦ Ἕπουργείου κοινοποιεῖται εἰς τὸν Ἐπίσκοπον, ὁ ὅποιος ἐκδίδει καὶ χορηγεῖ εἰς τὸν νέον τὸ εἰσιτήριον (1), ἀφοῦ εἰς ἐπίτεδες ἐν τῇ Ἐπισκοπῇ κρατούμενον βιβλίον (2) σημειώσῃ ὑπὸ αὖξοντα ἀριθμὸν τ' ὄνομα, τὸ ἐπωνύμιον, τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἡλικίαν τοῦ νέου, πρὸς δὲ καὶ τ' ὄνομα καὶ τὸ ἐπάγγελμα τῶν γονέων ἢ τοῦ ἀηδομόνος του. Ἐν ἴδιαιτέρᾳ δὲ στήλῃ καὶ τ' ὄνομα τοῦ ἀξιοχρέου ἐγγυητοῦ, καὶ τὸ εἶδος τῆς δοθείσης ἐγγυήσεως. Τὸ εἰσιτήριον φέρει τὴν αὐτὴν χρονολογίαν καὶ τὸν αὖξοντα ἀριθμὸν τῆς εἰς τὸ βιβλίον ἐγγραφῆς· ἐπιθεωρεῖται δὲ καὶ προσυπογράφεται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου ἀνευ τινὸς ἀλλης διατυπώσεως.

Ἄρθρον 4. Ἐν ἑκάστῳ Ἱερατικῷ Σχολείῳ κρατεῖται ὑπὸ τοῦ Σχολάρχου βιβλίου, ὅμοιον κατὰ πάντα πρὸς τὸ παρὰ τῇ Ἐπισκοπῇ τηρούμενον. Καὶ ὁ μὲν νέος, ἀμα εἰσερχόμενος εἰς τὸ Σχολεῖον, ἐπιδίδει τὸ εἰσιτήριόν του εἰς τὸν Σχολάρχον· οὗτος δὲ τὸ ἐγγράφει ἀπαραλλάκτως, ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ τῆς εἰς τὸ Σχολεῖον εἰσελεύσεως τοῦ μαθητοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῶν μαθημάτων.

Ἄρθρον 5. Ή διδασκαλία τῶν ἐν τοῖς Ἱερατικαῖς Σχολείοις παιδεύσομένων νέων διαιρεῖται εἰς δύο·

Εἰς Ἐκκλησιαστικήν καὶ

Εἰς Κοσμικήν.

(1) Βλέπε τὸν τύπον τοῦ εἰσιτήριου ἐν τῷ τέλει τοῦ παρόντος φυλλαδίου, ὃπο στοιχεῖον Α.

(2) Βλέπε αὕτηθι, στοιχ. Β.

Καὶ τὴν μὲν Ἐκκλησιαστικὴν διδασκαλίαν ἀπότελοῦσι¹

α) Ἡ Ἱερὰ Κατήχησις, διαιρουμένη εἰς δύο μέρη, εἰς σύντομον καὶ εἰς διεξοδικήν. Τούτων ἡ πρώτη διδάσκεται κατὰ τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον ἔτος, καὶ ἡ δευτέρα κατὰ τὰ ἐπόμενα.

β') Ἡ Ἱερὰ Ἰστορία, ώσαύτως.

γ') Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἰστορία, πλήρης μὲν, ἀλλὰ καὶ ἐπιτομῆν.

δ') Ἡ ἑρμηνεία τῶν Θείων Γραφῶν.

ε') Ἡ γεωγραφία τῶν Ἀγίων Τόπων.

ζ') Ἡ Χριστιανικὴ ἡθική καὶ

ζ') Ἐκκλησιαστικὴ μουσική.

Τὴν δὲ Κοσμικὴν διδασκαλίαν ἀποτελοῦσι¹

α) Ἡ σπουδὴ τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς γλώσσης ἐκ τῶν θείων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐξ Ἑλλήνων συγγραφέων.

β') Ἡ πολιτικὴ Ἰστορία, καθολική τε καὶ ἴδιαιτέρα, ἡ τῆς Ἑλλάδος.

γ') Ἡ Γεωγραφία ώσαύτως.

δ') Ἡ Ἀριθμητική.

ε') Στοιχειώδεις γνώσεις τῆς Φυσικῆς· καὶ

ζ') Στοιχειώδης Γεωπονία.

Παρεκτός τῶν ἀνωτέρω, οἱ μαθηταὶ ἀσκοῦνται καὶ εἰς τὴν Καλλιγραφίαν.

Οὕτη ἡ σειρὰ τῶν μαθημάτων εἰς τὰ Ἱερατικὰ Σχολεῖα διανύεται ἐν τῷ διαστήματι τεσσάρων ἔτῶν. Ἐάν αἱ περιστάσεις τὸ ἐπιτρέψωσι, δύναται νὰ προστεθῇ εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν διδασκαλίαν ἡ Δογματικὴ ἐν ἐπιτομῇ, καὶ ἡ Ποιμαντικὴ, ἐν ᾧ καὶ κανόνες τινὲς τῆς διμιτητικῆς μετὰ παραδειγμάτων ἐξ ὅμιλιῶν τῶν θείων Πατέρων, ἀλλὰ τότε θέλει προσεθῇ καὶ πέμπτον ἔτος διδασκαλίας.

Ἄρθρον 6. Τὴν τάξιν, ἔκτασιν καὶ μέθοδον, καὶ τὰς ὅρας τῆς διδασκαλίας ἑκάστου μαθήματος θέλει διαγράψει ἴδιαιτερος κανονισμὸς, ἐκδοθησόμενος ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου Ὕπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Άρθρον 7. Οἱ δρισμοὶ τῶν ἄρθρων 17 καὶ 18 τοῦ περὶ Ἑληνικῶν Σχολείων καὶ Γυμνασίων Ἡμετέρου Διατάγματος, εἰσὶ κοινοὶ καὶ διὰ τὰ Ἱερατικὰ Σχολεῖα. (1)

(1) Βλέπε τὸ διάταγμα, προσηρτημένον ὥδε εἰς τὸ τέλος; ὅποιοι, Γ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τοῦ Σχολάρχου καὶ τῶν Διδασκάλων.

Ἄρθρον 8. Ἐκ τῶν εἰς τὰ ἱερατικὰ σχολεῖα διορίζομένων Διδασκάλων, οἱ ἔχων ἀνώτερον τῶν ἄλλων βαθμὸν προτίσταται φύτων, καὶ προσωνυμεῖται Σχολάρχης. Άν δὲ τύχωσιν ὅντες ἰσοβαθμοὶ οἱ διδάσκαλοι, οἱ Σχολάρχης ὅρίζεται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῷ Διατάγματι τοῦ διορισμοῦ.

Ἄρθρον 9. Εἰς τὸν Σχολάρχην ἀνατίθεται ἡ διεύθυνσις καὶ ἡ ἀστυνομία τοῦ Σχολείου· εἰς αὐτὸν ὑπόκεινται πάντες οἱ ἐν τῷ Σχολείῳ, ἐπιστάτης τε καὶ ὑπηρέται.

Ἄρθρον 10. Οἱ Σχολάρχης, συγκαταθέσει τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ὅρίζει τὰς ὥρας τῆς καθημέραν προσευχῆς καὶ τῆς ἀνέστησης, καὶ πάντα δόσα ἀφορῶσι τὴν εὐταξίαν καὶ τὴν διαγωγὴν τῶν μαθητῶν. Ἐφορά τὰ τῆς τροφῆς, τοῦ ἴματισμοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἀναγκαίων τῶν ὑποτρόφων· καὶ ἀλληλογραφεῖ μετὰ τῆς εἰρημένης ἐπιτροπῆς, προτείνων πᾶν δῆτι συντελεῖ. εἰς τὴν πρόσδοσον καὶ τὴν τελειοποίησον τοῦ Σχολείου.

Ἄρθρον 11. Οἱ Σχολάρχης διαμένει πάντοτε ἐν τῷ Σχολείῳ καὶ ἔχει ἐν αὐτῷ τὴν κατοικίαν ἀμειθόν. συντρόφους δὲ μετὰ τῶν μαθητῶν ἐν τῇ αὐτῇ τραπέζῃ.

Ἐν αἴτουσίᾳ ἡ ἀσθενείᾳ αὐτοῦ, τὰ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἀρθροῖς διορίζομενα καθήκοντα ἐνεργοῦνται ὑπὸ τοῦ ἀμέσως ἐπομένου αὐτῷ διδασκάλου.

Άρθρον 12. Οἱ διδάσκαλοι ὑπείκουσιν εἰς τὸν Σχολάρχην, καὶ ἐνοικοῦσιν ἀμειθόως ἐπίσης ἐν τῷ Σχολείῳ, διατρεφόμενοι ἐξ ιδίων. Τοὺς δὲ πάντας ἡ ἀσθενοῦντα ἀναπληροῦ εἰς τὰς παραδόσεις τῶν μαθημάτων. ἐκεῖνος η ἐκεῖνοι ἐκ τῶν Διδασκάλων, εἰς οὓς ὁ Σχολάρχης ἔθελεν ἀγαθέσει προσωρινῶς αὐτὸν τὸ ἔργον.

Άρθρον 13. Οἱ τοῦ Ἡμετέρῳ Διατάγματι 31 Δεκεμβρίου 1836 ὠρισταί περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ Σχολάρχου καὶ τῶν Διδασκάλων τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων, εἶναι κοινὸν καὶ διὰ τοὺς Σχολάρχους καὶ τοὺς Διδασκάλους τῶν ἱερατικῶν Σχολείων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τοῦ ἐπιστάτου καὶ τῶν ὑπηρετῶν.

Άρθρον 14. Οἱ ἐπιστάτης καὶ οἱ υπηρέται διατελοῦσιν ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ Σχολάρχου.

Άρθρον 15. Οἱ ἐπιστάτης λαμβάνεται ἐκ τῆς τάξεως τῶν Εκκρικῶν· ἐν δὲ ἀνάγκῃ, δύναται νὰ ληφθῇ καὶ ἐκ τῶν ληφθῶν, μεμαρτυρημένος ἐπὶ χρηστογένεια καὶ πλαγότητι.

Τὰ καθήκοντα αὐτοῦ εἰσὶ τὰ ἔξης.

α) Ἐπιτηρεῖ τὴν διαγωγὴν τῶν μαθητῶν· φροντίζει μὴ τις αὐτῶν ἐλλείπῃ τῶν θρησκευτικῶν, σχολαστικῶν καὶ πειθαρχικῶν καθηκόντων αὐτοῦ· ἀναγγέλλει εἰς τὸν Σχολάρχην ἐγγράφως, καὶ ἀνεύ ἀναβολῆς, πᾶν τὸ ἀντιδιαιτην εἰς τὴν πειθαρχίαν, εἰς τὴν περὶ τὰ ἡμήν χρηστότητα καὶ τὴν ἱεροπρέπειαν τῶν μαθητῶν. Ἐν περιπτώσει δὲ ἀμελείας, μερόληψίας ἢ ἄλλης οἰας δήποτε καταχρήσεως δυναμένης νῦν ἐπενέγκη ἐλάβην εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ καταστήματος, ἀποβάλλεται παραχρήμα μετὰ γνωμοδότησιν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς. Ἡ δὲ περὶ τούτου ὄριστικὴ ἐγκρίσις ἐναπόκειται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον. β.) Παρακολουθεῖ τοὺς μαθητὰς εἰς τοὺς περιπάτους καὶ ἐπιμελεῖται αὐτῶν ἐν καιρῷ ἀσθενείας. γ.) Προνοεῖ περὶ τῆς ἐν καιρῷ εἰσοδίᾳ τῶν ἐδωδίμων καὶ τῶν λοιπῶν ἀναγκαίων καὶ περὶ τῆς ἀριθμοῦ αὐτῶν ἐξουκονομήσεως, ἀναφέρων εἰς τὸν Σχολάρχην. δ.) Κρατεῖ κατάστιχον λεπτοῖς μερές τῆς καθ' ἡμέραν δαπάνης καὶ ὑποβάλλει αὐτὸν κατὰ μῆνας εἰς τὸν Σχολάρχην πρὸς ἐπιθεώρησιν καὶ ἔξοφλησιν.

Ἄρθρο. 16. Οἱ ἐπιστάτης καὶ οἱ ὑπηρέται διατρέφονται ἐκ τοῦ Σχολείου, διαιμένοντες ἐντὸς αὐτοῦ.

Άρθρο. 17. Αἱ ἐν γένει κείμεναι διατάξεις περὶ τῶν χρεῶν τῶν εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Σχολεῖα καὶ Γυμνάσια διωρισμένων ἐπιστατῶν καὶ ὑπηρετῶν, ισχύουσαι καὶ διὰ τοὺς ἐπιστάτας καὶ τοὺς ὑπερέτας τῶν ἱερατικῶν Σχολείων (1).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε^τ.

Περὶ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς.

Άρθρον 18. Αἱ διατάξεις τοῦ ἡμετέρου Διατάγματος 31 Δεκεμβρίου 1836 περὶ τῶν καθηκόντων τῶν εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Σχολεῖα τε καὶ Γυμνάσια διωρισμένων ἐφορειῶν, εἰσὶ κοινάὶ καὶ διὰ τὰς ἐφορευτικὰς ἐπιτροπὰς τῶν ἱερατικῶν Σχολείων.

Άρθρον 19. Η εἰς ἔκαστον ἱερατικὸν Σχολεῖον διωρισμένη κατὰ τὸ 6 ἀρθρον τοῦ νόμου ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἔχει πρότερον τὰ ἔξης καθήκοντα.

α) Ἐπιμελεῖται τῆς εἰσπράξεως τῶν διὰ τοῦ 7 ἀρθρου τοῦ νόμου ὡρισμένων εἰδικῶν πόρων, καὶ ἀποστέλλει τὰ συναγόμενα χρήματα πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ιγα, ἐπιμελείᾳ τῆς ἐν Ἀθήναις τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, κατοικίθενται ἐπὶ

(1) Βλέπε τὰς διαιτάξεις ταύτας προσηρτημένας ὡς εἰς τῷ τέλειῳ στοιχ. Δ.

τόκῳ εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν. 6.) Συντάττει κατ' ἔτος τὸν προϋπολογισμὸν τῆς ἑτησίας δαπάνης τοῦ Σχολείου καὶ ὑποδόλλει αὐτὸν διὰ τοῦ Νομάρχου εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑκκλησιαστικῶν, τὸ ὑποίον τὸν παραπέμπει πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις τριμελῇ Ἐπιτροπὴν διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἑτησίου προϋπολογισμοῦ, καὶ γ'). Ζητεῖ κατὰ μῆνα τὴν ἀναγκαιοῦσαν διὰ τὰς μηνιαίας δαπάνας τοῦ Σχολείου πίστωσιν.

Ἄρθρον 20. Λί Εφορευτικαὶ Ἐπιτροπαὶ ἔχουσι πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις τριμελῇ Ἐπιτροπὴν τὸν αὐτὸν λόγον, ὃν ἔχει αὕτη πρὸς τὸ ὑπουργεῖον, καθόσον ἀφορᾷ τὰς εἰσπράξεις καὶ τὴν διαχείρισιν αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'.

Περὶ τῶν ἔξετάσεων καὶ τῶν διακόπων.

Ἄρθρον 21. Τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 24 μέχρι 32 τοῦ περὶ Ἑλληνικῶν Σχολείων καὶ Γυμνασίων Ἡμετέρου Διατάγματος ὡρισμένα, ἴσχύουσι καὶ διὰ τὰ ἱερατικά Σχολεῖα.

Ἄρθρον 22. Μετὰ τὰς δημοσίας ἔξετάσεις, ὅσοι μαθηταὶ δὲν ἀναγκάζονται, ἔνεκα τῆς ὑγείας των ν' ἀπέλθωσιν εἰς τὰς οἰκίας των, μένουσιν ἐν τῷ Σχολείῳ ἐπαναλαμβάνοντες τὰ μαθήματα των καὶ μελετῶντες κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Σχολάρχου. Οὐ δὲ ἀπερχόμενος ἐκ τοῦ Σχολείου κατὰ τὰς διακοπὰς, ζῆται τὴν ἀδειαν διὰ τοῦ Σχολάρχου παρὰ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἵτις ἐπιτρέπει μὲν τοῦτο ἐγγράφως, γυναστοποιεῖ δ' αὐτὸν καὶ εἰς τὸν Νομάρχην.

Ἄρθρον 23. Οἱ ἀποπερατώσαντες τὰ ἐν τῷ Σχολείῳ παραδιδόμενα μαθήματα, ἔξετάζονται τὴν ἀπολιντήριον ἔξετασιν, εἰς ἣν παρευρίσκεται καὶ ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ. Λαμβάνει δὲ ὁ ἔξετασθεὶς καὶ εὐδοκιμήσας ἀπολιντήριον Δίπλωμα, δηλοῦν τὸν βαθμὸν τῆς ἐπιδόσεως καὶ τὴν διαγωγὴν αὐτοῦ, καὶ ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Σχολάρχου, τοῦ Προέδρου τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ ἀριθμοδίου Νομάρχου ἢ Ἐπάρχου. Τοῦ Διπλώματος τούτου γίνεται ἐν περιλήψει σημείωσις εἰς τὸ βιβλίον τὸ εἰς τὴν Ἐπισκοπὴν τηρούμενον κατὰ τὸ 3 ἄρθρον, εἰς τὴν στήλην τῶν παρατηρήσεων, ἀπέναντι τοῦ ἀριθμοῦ ἔνθα ἐσημειώθη κατὰ πρώτον τὸ δημομα τοῦ ὑποτρόφου ἐν τῷ καιρῷ τῆς εἰς τὸ Σχολεῖον εἰσελεύσεως αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς στολῆς τῶν μαθητῶν.

Ἄρθρον 24. Ἡ στολὴ ὅλων ἐν γένει τῶν μαθητῶν εἶναι διαιτούμορφος, σεμνοπρεπὴς καὶ λιτής φοροῦσι δὲ γιτῶγα ποδήρην

μαύρον, ζώνην κυανὴν θαθεῖαν, περιπόδια μαύρα καὶ ἐπεγδύτην
τοῦ αὐτοῦ χρώματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ ποιῶν.

Ἄρθρον 25. Πρὸς συντήρησιν τῆς ἐν τῷ Σχολείῳ πειθαρχίας
θέλουν ἐφαρμόζεσθαι αἱ ἀκόλουθοι ποιγαῖ·

α) Πατρικὴ παραίνεσις.

β) Μυστικὴ ἐπίπληξις.

γ) Δημοσία ἐπίπληξις.

δ) Κράτησις ἐντὸς θαλάμου ἀπὸ μιᾶς ὥρας μέχρι πριῶν
ἡμερῶν ἐν θαρυτέρᾳ δὲ περιπτώσει, ἡ κράτησις θέλει παρα-
τείνεσθαι μέχρι δύο ἑβδομάδων, καθ' ἃς δὲν θέλει χορηγεῖσθαι
τῷ τιμωρουμένῳ εἰμὴ ἄρτος καὶ ὕδωρ· καὶ

ε) Ἀποθολή.

Ἄρθρον 26. Αἱ ποιναὶ αἵται θέλουσιν ἐπιβάλλεσθαι παρὰ τοῦ
Σχολάρχου πλὴν τῆς ἀποθολῆς, ἡ περὶ τῆς ὁποιας ἀπόφασις θέλει
ὑποβάλλεσθαι εἰς τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν, ήτις, μετὰ τῆς
ἰδίας γνωμοδοτήσεως, τὴν ἀποστέλλει πρὸς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν
Ἐκκλησιαστικῶν, τὸ ὅποιον ἀποφασίζει δριστικῶς· ἡ δὲ ὑπουρ-
γικὴ ἀπόφασις στηλιτεύεται ἐπὶ μελανῆς σαγίδος, δῆλοποεῖται,
καὶ ἐκτελεῖται ἐπιμελείᾳ τοῦ Σχολάρχου.

"Ἀρθρα καταληκτικά.

Ἄρθρον 27. Τὰ περὶ τῆς διαιτῆς τῶν ὑποτρόφων ἐν τῷ
Σχολείῳ, τὰ περὶ τῆς πρὸς ἄλλολους διαγωγῆς καὶ πειθαρχίας
καὶ τὰ περὶ τῆς ἔκτελέσεως τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων αὐτῶν,
θέλουσιν ὅρισθη δι' ὑδαιτέρου Κανονισμοῦ, ἐκδοθησομένου μετὰ
γνωμοδότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ¹
τοῦ Ἅμετέρου Ἰπουργοῦ τῷ Ἐκκλησιαστικῷ καὶ τῆς Δημο-
σίας Ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρον 28. Τὴν κατὰ τὸ 2 ἄρθρον τοῦ νόμου ἐπιτήρησιν
τῶν Ἱερατικῶν Σχολείων, καὶ τὴν ἐπίειλεψιν τῶν ἐν αὐτοῖς διδα-
σκόντων τε καὶ διδασκομένων, ἐνεργεῖ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλη-
σίας τῆς Ἑλλάδος διὰ τῶν ἀρμοδίων Σ. Ἐπικοπῶν. Ἐπομένως,
ἐκαστος αὐτῶν, οὐ μόνον ὡς πνευματικῶς προστάμενος τὸν τῆς
Ἐπαρχίας, ἐνθα τὸ Σχολεῖον ὑφίσταται, ἀλλὰ καὶ ὡς Πρόεδρος
τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τὸ 6 ἄρθρον τοῦ νόμου, ὁ-
σεῖλει νὰ πληροφορῆται ἐκάστοτε καὶ, διὰ προσωπικῆς ἐπισκέ-
ψεως ἐκ διαλειμμάτων γρινομένης, βεβαιοῦται περὶ τῆς καταστά-
σεως ἐγ γένει τοῦ Σχολείου, καὶ ὑδίως περὶ τῆς διαγωγῆς τῷ

μαθητῶν. Ἀναφέρων δὲ περὶ πάντων εἰς τὴν Ἱεράν Σύνοδον, δέν
χεται τὰς διδούμενας αὐτῷ Συνοδικὰς παραγγελίας καὶ παραι-
νέσεις περὶ τῆς καταλλήλου καὶ εἰς μέλλοντας λειτουργούνς τῆς
Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ἀρμοζούσης, διαγοητικῆς μορ-
φώσεως καὶ ηθοποιήσεως.

Ἄρθρον 29. Δι’ ἴδιαιτέρου Διατάγματος θέλομεν διορίσει τὸ προ-
σωπικὸν τῆς ἐν Ἀθήναις ἑδρευούσης τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς κατὰ
τὸ 8 ἄρθρον τοῦ νόμου, καὶ προσδιορίσει τὸ καθήκοντα αὐτῆς.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον Ἄπουργὸν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς
Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἀγαπιθέμεθα τὴν ἔκτενεσιν τοῦ παρόγ-
τος Διατάγματος.

Ἀθήνησι τῇ 27 Ὁκτωβρίου 1856,

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Η Βασιλίσσα

ΑΜΑΛΙΑ

Χ, ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ,

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν μελῶν τῆς ἐπὶ τοῦ Ταμείου
τῶν Ἱερατικῶν Σχολείων Ἐπιτροπῆς, καὶ περὶ
τῶν καθηκόντων αὐτῆς.

Ο Θ Ω Ν

Ε Δ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντες ὑπ’ ὅψιν τὸ 8 ἄρθρον τοῦ ΤΕΖ’ νόμου· Μετὰ γνω-
μοδότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος· Καὶ
κατὰ πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου Ἄπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν
καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

1. Τὴν ἐν Ἀθήναις ἑδρεύουσαν Ἐπιτροπὴν συγιστῶσι τὰ ἔξης
μέλην·

α) Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,
δις καὶ προεδρεύει τῆς Ἐπιτροπῆς.

β') Ὁ παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
Βασιλικὸς Ἐπίτροπος· καὶ

γ') Ό ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Τῆς Ποιητικῆς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Τμημάτων τοῦ Αὐτοκράτορος.

Τὸν Πρόεδρον ἀπόντα, ἢ στολωτὸν καθεύδομενόν, ἀναπληροῖ ὁ ἐν ταῖς συνεδρίαισσι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀναπληρών αὐτὸν κατὰ τὸ Γ' ἄρθρον τοῦ Σάνδου Συνοδικὸς Σύνεδρος.

2. Καθήκοντα τῆς ἐπιτροπῆς εἰσὶ τὰ ἔξης.

α) Φροντίζει περὶ πάντων ὅσα τελεούσιν εἰς τὴν διατήρησιν καὶ τὴν αὔξησιν τῶν διὰ τὰ Ἱερατικὰ Σχολεῖα προσδιωρισμένων εἰδικῶν πόρων, καὶ ἀλληλογραφεῖ περὶ τούτου τε καὶ περὶ πάσης ἐν γένει ὑποθέσεως ἀναγομένης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν της, μετὰ τοῦ Τῆς Ποιητικῆς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

β') Παραλαμβάνει τὰ ὑπὸ τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν συναγόμενα, καὶ διὰ τοῦ Τῆς Ποιητικῆς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀποστελλόμενα πρὸς αὐτὴν χρήματα· καὶ ἐπιμελεῖται τῆς ἐντόκου καταθέσεώς των.

γ') Κρατεῖ τὰ ἀπαιτούμενα βιβλία ληψοδοσίας, ἐν οἷς ἐγγράφει διακεκριμένως τὰς συνεισφοράς, δωρεᾶς ἢ κληροδοτήματα, ὀσαύτως δὲ καὶ τὰ ἀναλώματα διὰ τὴν συντήρησιν τῶν Ἱερατικῶν Σχολείων.

δ') Συντάσσει κατ' ἕτος ἐκ τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν κατὰ μέρος ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν τὸν γενικὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐνιαυσίων δαπανῶν διὰ τὰ Ἱερατικὰ Σχολεῖα, καὶ ὑποβάλλει αὐτὸν εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Τῆς Ποιητικῆς· καὶ

ε) Ζητεῖ καὶ λαμβάνει κατὰ μῆνα, ἐγκρίσει τοῦ Τῆς Ποιητικῆς, τὰ χρήματα, ὅσα ἀπαιτούνται διὰ τὰς μηνιαίας δαπάνας αὐτῶν τῶν Σχολείων.

Αἱ εἰσπράξεις τῶν κατὰ τὸ Γ' ἄρθρον τοῦ νόμου ταμιευομένων εἰδικῶν πόρων ἐνεργοῦνται διὰ διπλοτύπων, ἐκδιδομένων παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐπαφιεμένων εἰς ἔκαστον τῶν συγενεσφερόντων.

Τὸ στέλεχος τῶν διπλοτύπων τηρεῖται παρ' αὐτῇ τῇ ἐπιτροπῇ.

4. Ἐν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἐκπληροῖ ἑργα ταμείου αὐτῆς· οὗτος κρατεῖ ὑπὸ ὧδίαν εὐθύνην τὰ κατὰ τὸν § ἐ τοῦ 2 ἄρθρου λαμβανόμενα ἐκ τῆς Τραπέζης χρήματα καὶ δι' αὐτῶν κάμνει τακτικῶς τὰς πληρωμὰς κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον.

5. Πάσα πληρωμὴ τῶν διὰ τὰ Ἱερατικὰ Σχολεῖα δαπανῶν ἐνεργεῖται ἐπὶ χρηματικῷ ἐντάλματι, ἐκδεδομένῳ κατὰ τοὺς νομίμους λογιστικοὺς τύπους, ἔξηγοῦντι τὸ εἶδος τῆς δαπάνης κατὰ τὰς διαιρέσεις τοῦ ἐγκριθέντος ἐνιαυσίου προϋπολογισμοῦ, καὶ φέροντι προστηρυμένα τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά ἐγγραφα.

Τὰ ἐντάλματα ταῦτα ὑπογράφονται παρὰ τοῦ Προέδρου, καὶ παρὰ τοῦ ἑτέρου μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς ως ἐλεγχτοῦ, καὶ ἔσφροιούνται ἀπὸ τὸν πληρονόμενον. Χρησιμεύουσι δὲ ἐν τῇ ἐξελέγκει τῆς ἐνιαυσίας διαχειρίσεως τῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς δικαιολόγησιν τῶν δαπανῶν κατὰ τὸ 8 ἄρθρον τοῦ νόμου.

6. Τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῶν συνεδριάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς θέλει κανονίσει ὁ Ἡμέτερος Γ' πουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Εἰς τὸν προμνησθέντα Ἡμέτερον Γ' πουργὸν ἀνατιθέμεθα τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἀθήναις τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1856.

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλισσα

ΑΜΑΛΙΑ

Χ., ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως τριῶν Ἱερατικῶν Σχολείων.

Ο ΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ

Ἐχοντες ὑπὸ ὅψιν τὸ 1 ἄρθρον τοῦ ΤΕΖ'. νόμου· Μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος· Καὶ κατὰ πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου Γ' πουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, διατάττομεν.

Συσταίνονται ἐπὶ τοῦ παρόντος τρία Ἱερατικὰ Σχολεῖα·

Ἐν κατὰ τὴν Στερεάν Ελλάδα,

Ἐν κατὰ τὴν Πελοπόννησον καὶ

Ἐν κατὰ τὸ Αἴγαίον,

ῶν αἱ ἔδραι προσδιορισθήσονται δι' ἑτέρων Διαταγμάτων.

Εἰς τὸν προμνησθέντα Ἡμέτερον Γ' πουργὸν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Νοεμβρίου 1856.

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλισσα

ΑΜΑΛΙΑ

Χ., ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προσδιορισμοῦ τῆς ἔδρας τοῦ κατὰ τὴν Στερεάν
Ἐλλάδα Ἱερατικοῦ Σχολείου.

O Θ Ω N
Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ τὸ 1 ἀρθρον τοῦ ΤΕΖ' νόμου, καὶ κατὰ συνέπειαν τοῦ ύπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν Ἑμετέρου Διατάγματος· Ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἐλλάδος, καὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἑμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, προσδιορίζομεν ἔδραν τοῦ κατὰ τὴν Στερεάν Ἐλλάδα Ἱερατικοῦ Σχολείου, τὴν Χαλκίδα.

Εἰς τὸν προμνησθέντα Ἑμέτερον Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Νοεμβρίου 1856.

Ἐν Ὁνόματι τοῦ Βασιλέως
Ἡ Βασιλισσα
ΑΜΑΛΙΑ

Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προσδιορισμοῦ τῆς ἔδρας τοῦ κατὰ τὸ Αἴγαῖον
Ἱερατικοῦ Σχολείου.

O Θ Ω N
Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντες ὅπ' ὅψιν τὸ 1 ἀρθρον τοῦ ΤΕΖ' νόμου καὶ κατὰ συνέπειαν τοῦ Ἑμετέρου Διατάγματος ἀ Νοεμβρίου 1856· ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἐλλάδος, καὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἑμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, προσδιορίζομεν ἔδραν τοῦ κατὰ τὸ Αἴγαῖον Ἱερατικοῦ Σχολείου τὴν Ἐρμούπολιν τῆς Σύρου.

Εἰς τὸν προμνησθέντα Ἑμέτερον Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεθα τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Μαΐου 1857.

O Θ Ω N

Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Διά Βασ. Διατάγματος, τῇ 9 Αύγουστου 1857 ἐκδοθέντος, ἔδρα τοῦ κατὰ τὴν Πελοπόννησον Ἱερατικοῦ σχολείου προσδιωρίσθη ἡ Τρίπολις,

Αριθ. 2,689.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ
Τῶν Ἱερατικῶν Σχολείων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ

ΤΟ ΓΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ

ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ.

Ἐγχοντες ὑπ' ὅψιν τὸ κατὰ τὴν 27 ὁκτωβρίου 1856 ἐκδοθὲν
Βασιλικὸν Διάταγμα περὶ κανονισμοῦ τῶν Ἱερατικῶν σχολείων,
καὶ ἴδιως τὰ ἀρθρ. 5, 6 καὶ 27 αὐτοῦ, πρὸς ἀκριβῆ ἔκτέλεσιν τῶν
ἐν τῷ Διατάγματι διατασσομένων μετὰ γνωμοδότησιν τῆς
Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὡρίζομεν τὰ ἔξης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

Περὶ διατάξεως τῆς ἐν τοῖς Ἱερατικοῖς σχολείοις διδασκαλίας

Ἀρθρ. 1. Ἐκαστον Ἱερατικὸν σχολεῖον ἐκ τεσσάρων πρὸς τὸ
παρὸν σύγκειται τάξειν, καὶ ἐνιαύσιος ἐν ἐκάστῃ αὐτῶν ἡ τῶν
μαθημάτων περίοδος ὄριζεται.

Ἀρθρ. 2. Αἱ τάξεις αὗται διδάσκονται τὰ ἐν τῷ μηνοθέντι
Διατάγματι διρισμένα μαθήματα κατὰ τὴν ἔξης σειράν.

Ἡ πρώτη τάξις, ἥτοι κατωτάτη, διδάσκεται.

Ἄ. Ἔλληνικὴν γλῶσσαν, ὡρας καθ' ἑδρομάδα 13, ἥτοι γραμ-
ματικὴν, τὸ τυπικὸν αὐτῆς μέρος μετὰ τῶν κυριωτέρων κανόνων
καὶ μετὰ γραπτῶν εἰς αὐτὸν ἀσκήσεων, ὡρας καθ' ἑδρομάδα

4.—Ἐξήγησιν ἐκ τῶν πατέρων τῆς Ἑκκλησίας καὶ μάλιστα τοῦ
Χρυσοστόμου, ἐκ τῆς Αἰλιανοῦ ποικίλης ἱστορίας, ἐκ τῶν ἀπο-
φθεγμάτων τοῦ Πλουτάρχου, καὶ ἐκ τῶν Γνωμικῶν κατ' ἐκλογὴν
ἔξ αυτῶν τὴνικῶν γνωμῶν, ὡρας καθ' ἑδρομάδα 9. Ἡ ἐξήγησις δὲ
ἀρχομένη τὸ πρῶτον ἔξ ἀπλῶν προτάσεων καὶ περιόδων προβαίνει
εἰς συνθετῶτερον Βαθυγόδον λόγον, καθ' ὃν οἱ μαθηταὶ προχω-
ροῦσι, καὶ ἐπὶ τέλους γίνεται εἰς ἀκέραια κεφάλαια, θεολογία ἢ
λόγους, ἀλλ' εὐλόγητους καὶ κατάλληλουν διὰ παιδας ὥλην
περιέχοντας.

Β'. Σύντομον ιεράν ίστορίαν διαρκοῦσσαν καθ' ὅλην τὴν χειμερινὴν ἔξαμηνίαν, δεικνυομένων συγχρόνως ἐν πίνακι τῶν ἐν αὐτῇ μηνιονευομένων τόπων· τὴν δὲ θερινὴν ἔξαμηνίαν, σύντομον ιεράν κατήχησιν, ἐκατέραν ὥρας καθ' ἑβδομάδα 6.

Γ'. Πολιτικὴν γεωγραφίαν, τὴν τῆς Ἑλλάδος δὲ λεπτομερέστερον, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 3.

Δ'. Ἐκ τῆς ἀριθμητικῆς τὰς τέσσαρας πράξεις τῶν ἀπλῶν καὶ μικτῶν ἀριθμῶν καὶ τὰ κοινὰ κλάσματα, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 2.

Ε'. Ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 3.

Η δὲ δευτέρα τάξις διδάσκεται·

Α'. Ἑλληνικὴν γλώσσαν, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 13, οὕτω· τοὺς λοιποὺς τῆς γραμματικῆς κανόνας μετὰ τῶν ἔξαιρεσεων καὶ ἀνωμαλιῶν, καὶ τὸ περὶ παραγωγῆς καὶ συνθέσεως λέξεων, μετὰ γραπτῶν διατάξεων ἀσκήσεων εἰς τὰ μέρη ταῦτα τῆς γραμματικῆς, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 4.

Ἐξήγησιν ἐκ τῶν πατέρων τῆς ἐκκλησίας, Χρυσοσόμου καὶ Βασιλείου, ἐκ τῆς Κύρου Αναβάσεως τοῦ Ξενοφῶντος, ἐκ τῶν γεωγραφικῶν τοῦ Στράβωνος καὶ ἐκ τοῦ Διοδώρου, κατὰ πρόσφορον ἐξ αὐτῶν ἐκλογὴν κεφαλαίων, βιβλίων ἢ λόγων, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 9.

Β'. Ιεράν, ἥτοι τῶν ἀγίων τόπων, γεωγραφίαν, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 5.

Γ'. Καθολικὴν ίστορίαν, πολιγματευομένην περὶ μὲντῶν ἄλλων ἔθνων συνοπτικῶτερον, περὶ δὲ τῆς Ἑλλάδος ἐκτενέστερον, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 4.

Δ'. Τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀριθμητικῆς ἕως τέλους, καὶ κατόπιν προβλήματα πρὸς ἐπανάληψιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν ἀριθμητικῶν κανόνων ἀπ' ἀρχῆς, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 2.

Ε'. Ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 3.

Η δὲ τρίτη τάξις διδάσκεται·

Α'. Ἑλληνικὴν γλώσσαν, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 13, οὕτω· στοιχειῶδες συντακτικὸν μετὰ συντάμου θεματογραφίας, πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν συντακτικῶν κανόνων, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 4.

Ἐξήγησιν ἐκ τῶν πατέρων τῆς ἐκκλησίας Χρυσοσόμου, Βασιλείου καὶ Γρηγορίου, ἐκ τοῦ Ξενοφῶντος, ἐκ τοῦ ίσοκράτους καὶ τοῦ Ἐπικήτου, ἐκλεγομένων ἐξ αὐτῶν λόγων, βιβλίων καὶ κεφαλαίων ἀρμοδίων εἰς τὰς δυνάμεις καὶ τὴν κλήσιν τῶν μαθητῶν, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 9.

Β'. Διεξοδικὴν ιεράν ίστορίαν, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 5.

Γ'. Διεξοδικὴν ιεράν κατήχησιν, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 5.

Δ'. Τὰς ἄνδρας γεωγραφίας, ὡραὶ καθ' ἔβδομάδα 1.

Ε'. Στοιχειώδης τὰς ἀναγκαιοτέρας ωσαύτως τῆς φυσικῆς γνώσεις, ὡραὶ καθ' ἔβδομάδα 2.

Ϛ'. Εὐκληπτικὴν μουσικὴν, ὡραὶ καθ' ἔβδομάδα 3.

Η δὲ τετάρτη τάξις, οὕσα καὶ ἡ ἀνωτέρα πρὸς τὸ παρόν, διδάσκεται·

Α' Ἐξήγησιν ἐκ τῶν πατέρων τῆς ἐκκλησίας, Χρυσοστόμου, Βασιλείου καὶ Γρηγορίου, ἐκ τοῦ Ἰσοκράτους, ἐκ τῶν παραλλήλων τοῦ Πλουτάρχου καὶ ἐκ τοῦ Ἡροδότου, ὡραὶ καθ' ἔβδομάδα 9.

Β'. Πλήρη ἀλλ' εὔσύνοπτον ἐκκλησιαστικὴν ισορίαν, ἐν ᾧ λαμβάνων ὁ διδάσκαλος ἀφορμὴν ἐκ τῶν διαφόρων αἰρέσεων, θέλει ἐκθέτει συντόμως, ἀλλὰ σαφῶς, τὰ ίερὰ ἐκεῖνα τῆς ἐκκλησίας δόγματα, πρὸς ἢ αἱ ιστορούμεναι αἰρέσεις ἀντιθαίνουσιν, ὡραὶ καθ' ἔβδομάδα 6.

Γ'. Ἐρμηνείαν τῶν θείων Γραφῶν μετὰ σύντομον ἐις αὐτὰς εἰσαγωγὴν, ὡραὶ καθ' ἔβδομάδα 3.

Δ'. Κατὰ Χριστὸν ἡθικὴν, ὡραὶ καθ' ἔβδομάδα 3.

Ε'. Τελετουργικὸν, ὡραὶ καθ' ἔβδομάδα 2.

Ϛ'. Στοιχειώδη γεωπονίαν, ὡραὶ καθ' ἔβδομάδα 2.

Ζ'. ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν, ὡραὶ καθ' ἔβδομάδα 3.

Ἄρθρο. 3. Οἵταν, προϊόντος τοῦ χρόνου, ὄρισικῶς κριθῆ ἀναγκαῖα ἡ εἰσαγωγὴ καὶ ἀνωτέρων ἔτι μαθημάτων ἐν τοῖς ιερατικοῖς σχολείοις, καὶ ἡ προσθήκη ἐπομένως ἐν αὐτοῖς πέμπτης τάξεως, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ τελευταίου ἑδαφίου τοῦ 5 ἄρθρ. τοῦ ἀνωτέρω μνημονευθέντος Βασιλικοῦ Διατάγματος, τότε διαταχθήσονται τῆς τάξεως ταύτης τὰ μαθήματα καὶ αἱ πρὸς διδασκαλίαν αὐτῶν ὡραι.

Ἄρθρο. 4. Καθ' ὅλας τὰς τάξεις ἡ τῶν ιερῶν μαθημάτων διδασκαλία δὲν πρέπει νὰ προτίθεται ἀπλῶς τὴν ἀνάπτυξιν πρὸς τοὺς μαθητὰς τῶν θείων ἀληθειῶν, ἀλλὰ συγάμα τὸ έγκολάπτειν εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν τὴν εὐσέβειαν καὶ τὰς ἄλλας χριστιανικὰς ἀρετὰς· διότι ἐκ θρησκευτικῆς ἐκπαιδεύσεως τοιαύτης προσδοκάται ἡ μόρφωσις ἀξίων τῆς ἐκκλησίας λειτουργῶν καὶ κήθικῶν τοῦ λαοῦ διδασκαλῶν.

Η δὲ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης διδασκαλία γίνεται μετὰ παραλληλισμοῦ πάντοτε πρὸς τὴν καθ' ἡμέρας, τὸ μὲν ἵνα εὐκολώτερον τὰ ἐκείνης κατανοῶνται, τὸ δὲ ἵνα πλουτίζηται καὶ ἐπὶ τὸ τελειότερον έκθιμοθέν δικτηλάσσηται ἡ ἡμετέρα· οἱ δὲ ἐν ἐκάστῃ τάξει

δριζόμενοι πρὸς ἔρμηνέαν συγγραφεῖς, οἵτε θύραθεν καὶ ἐκκλησιαῖς στικοῖ, ἐναλλάσσονται κατ' ἔτος.

Ἐκ δὲ τῶν μαθημάτων τά τε διηγήματικὰ, καὶ ὅσα ἄλλα ἀπὸ μνήμης λέγονται, δὲν ποέπει ν' ἀποστήζωνται παρὰ τῶν μαθητῶν κατὰ λέξιν, εἰς τὰς ἀνωτέρας μάλιστα τάξεις, ἀλλ' οἱ διδάσκοντες, ἔξετάζοντες εἰς αὐτὰ τοὺς μαθητὰς, ὡρίλουσι· νὰ συνειθίζωσιν αὐτοὺς, εἰς τὸ ἀποκρίνεσθαι κατ' ἔννοιαν διὰ φράσεων ἴδιων· διότι οὕτω πραγματικῶς βεβαιοῦται ἂν τὸ διδαχθὲν μάθημα ἐνενοήθη ὑπ' αὐτῶν, ἢ οὕτω γυμνάζεται δὲ ὁ νοῦς καὶ ἀποκτᾶται κατὰ μηρὸν ἢ τόσον ἀναγκαίᾳ ἔξις τῆς ἐλευθέρωτῶν ιδεῶν ἐκβέσεως.

Προσέτι, ἐπειδὴ ἡ ὁρθὴ, καλαρά καὶ ἐλευθέρα ἀνάγγωσις καὶ ἀπαγγελία εἶναι εἰς ιερεῖς ἀπαραίτητος, οἱ διδάσκοντες ὀφείλουστε πολλὴν ἐπιμέλειαν, διότι οἱ μαθηταὶ ἀποκτάσσωσι έαυτὸν τοιαύτης ἀναγνώσεως καὶ ἀπαγγελίας ἔξιν. Οὕτων ὀφείλουσι νῦν προσέχωσιν εἰς τοῦτο κατά τε τὰ καθημερινὰ μαθήματα, καὶ δόποταν ἄλλοτε οἱ μαθηταὶ ἀναγνώσκωσιν ἢ ἀπαγγέλλωσιν.

Ἄρθρ. 5. Καθ' ὅρας ὑπὸ τοῦ σχολάρχου δριζόμενας αἱ μὲν τρεῖς κατώτεραι τάξεις γυμνάζονται διὰ τῆς ἑβδομάδος εἰς τὴν καλλιγραφίαν, ἡ δὲ ἀνωτέρα εἰς τὸ συνθέτειν ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς γλώσσῃ συντάττουσα διηγήματα, ἐπιστολὰς ἢ λογίδωμα, ὃν τὸ θέμα, ἐκκλησιαστικὴν ἢ θήβανήν πάντοτε ὑπόθεσιν ἔχον, δίδεται ὑπὸ τοῦ σχολάρχου. Ταῦτα δὲ τὰ γυμνάσματα, καλῶς ἔξετασθέντα καὶ διορθωθέντα, ἀναγνώσκονται ἢ ἀπαγγέλλονται ἐνώπιον τῶν διδασκάλων ἐν τῇ τοῦ σχολείου αἰθούσῃ ἐν κατὰ Κυριακὴν ἢ ἀλληλην τινὰ ἑօρτην, μετὰ τὴν λειτουργίαν, ὑπὸ τοῦ συντάξαντος αὐτὸν δριζόμενου διὰ κλήρου. Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν ἢ ἀπαγγελίαν τοῦ γυμνάσματος, οἱ συντάξιδταί του κάμνουσιν ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεις πρὸς ὃ μαθητὴς ἀποκρίνεται, σπουδάζων νὰ λύσῃ τὰς ἐνστάσεις. Η περὶ τούτου συζήτησις γίνεται μετὰ πάσης τῆς εὐσχημοσύνης, οἱ δὲ διδάσκαλοι ἀποφασίζουσιν ἐπὶ τέλους τις ὃ τὸ δίκαιον ἔχων.

Ἄρθρ. 6. Πάντων ἐν γένει τῶν μαθημάτων ἡ διδασκαλία γίνεται κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Ἑπουργείου, μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Ιερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐγκρινόμενα εἰδικῶς διὰ τὰ σχολεῖα ταῦτα διδαχτικὰ βιβλία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἐν τοῖς ιερατικοῖς σχολείοις τάξεως, ἐν ᾧ καὶ περὶ τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων τῶν μαθητῶν.

Ἄρθρ. 7. Οἱ μαθηταὶ ἐγείρονται τῆς κλίνης εὐτάκτως διὰ κωδωνοκρουσίας, ἀπὸ μὲν τῆς 1 Σεπτεμβρίου μέχρι τέλους Μαρ-

τίου τὴν πέμπτην πρωΐνην ὥραν, ἀπὸ δὲ τῆς 1 Ἀπριλίου μέχρι τέλους Αὐγούσου τὴν τετάρτην πρωΐνην ὥραν ὁφείλουσι δὲ ἐντὸς ἡμισείας ὥρας νὰ πλυθῶσι, κτενισθῶσι καὶ ἐνδυθῶσιν ἔτοιμοι δὲ γενόμενοι ἀπέρχονται ἀπαντες εἰς τὸν ιερὸν ναὸν τοῦ σχολείου, ἀμα σημάνη, ἵνα παρασταθῶσιν εἰς τὸν ὄρθρον. Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ ὄρθρου, δίδεται αὐτοῖς τὸ ἀκράτισμα, καὶ μετὰ τοῦτο εἰσερχόμενοι εἰς τὰ σπουδαστήρια ἀρχονται τῆς μελέτης τῶν μαθημάτων, καθ' ἔαυτὸν ἔκκαστος.

Ἄρθρ. 8. Λι παραδόσεις γίνονται ἀπὸ τῆς ὁγδόης πρωΐνης ὥρας μέχρι τῆς δωδεκάτης, καὶ μετὰ μεσημβρίαν ἀπὸ τῆς δευτέρας μέχρι τῆς πέμπτης. Ὁφειλει δὲ ἔκκαστος τῶν διδασκάλων νὰ παρευρίσκεται εἰς τὴν ἔδραν του ἀκριθῶς τὴν ὥρισμένην πρὸς παράδοσιν ὥραν, ἢ κωλυόμενος ὑπὸ νόσου ἢ ἀλληλης τινὸς κατεπιγούστης ἀνάγκης νὰ γνωστοποιῇ τοῦτο ἐγκαίρως τῷ σχολάρχῃ.

Ἄρθρ. 9. Μικρὸν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς παραδόσεως ἔκκαστος μαθητὴς εἰσέρχεται εἰς τὸ ἀκροατήριον τῆς οἰκείας τάξεως, εὐτρεπισμένος, φέρων μεθ' ἔχυτοῦ τὰ ἀναγκαῖα βιβλία καὶ τὴν γραφικὴν ὑλὴν, καὶ καταλαμβάνων τὴν θέσιν του περιμένει ἡσυχος καὶ εὐτακτος τὸν διδασκαλον, πρὸς δὲ εἰσερχόμενον καὶ ἀναχωροῦντα ἀπονέμουσι τὸ ὄφειλόμενον σέβας, ὑπανιστάμενοι. Εἰς οὐδένα συγγραφεῖται νὰ λείψῃ ἐκ τῆς παραδόσεως, εἰ μὴ τυχὸν δὶ' ἀσθενειαν, τὴν ὅποιαν ὁφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ ἀμέσως εἰς τὸν προϊστάμενον· οὔτε νὰ ἔξελθῃ τοῦ ἀκροατηρίου πρὸ τοῦ τέλους τοῦ μαθήματος, εἰ μὴ τυχὸν διὰ φυσικὴν ἀνάγκην.

Ἄρθρ. 10. Κατὰ τὴν γινομένην διακοπὴν τῶν παραδόσεων, περὶ ής τὸ 8 ἡρ. δρίζει, οἱ μαθηταὶ ἀριστῶν ἡσυχῶς καὶ εὐτάκτως εἰς τὸν ὥρισμένον δὶ' ἔκκαστον τόπον καθήμενοι, καὶ εἰς ἓξ αὐτῶν κατὰ σειρὰν, ὑπὸ τοῦ σχολάρχου διατασσόμενος, ἀναγινώσκει ἐν καιρῷ τοῦ ἀρίστου εἰς ἐπήκοον πάγτων μέρος ἐκ τῆς ἔκκλησιςικῆς ἱστορίας, ἢ ἔλον ἀγίου, ἢ ἄλλο τι ἀφειλμόν. Μετὰ δὲ τὸ ἀριστον περίπατοῦσιν, οἱ μαθηταὶ ἐντὸς τῆς αὐλῆς τοῦ καταστάματος, ἢ ἔξερχονται εἰς περίπατον κατὰ τὴν χειμερινὴν ἔξαμηνίαν, ὁδηγούμενοι πάντοτε ὑπὸ τυνος τῶν διδασκάλων.

Ἄρθρ. 11. Τὴν πέμπτην ὥραν μετὰ μεσημβρίαν φάλλεται ὁ ἐσπερινὸς, καὶ μετὰ τοῦτον οἱ μαθηταὶ ἀπέρχονται κατὰ τὴν θερινὴν ἔξαμηνίαν εἰς περίπατον ἐκτὸς τῆς πόλεως, συνοιδεύομενοι πάντοτε ὠσαύτως ὑπὸ τυνος τῶν διδασκάλων.

Ἄρθρ. 12. Ο δεῖπνος γίνεται κατὰ μὲν τὴν χειμερινὴν ἔξαμηνίαν περὶ τὴν ἐκτηνὴν ἐσπερινὴν ὥραν, κατὰ δὲ τὴν θερινὴν περὶ τὴν ὄγδοην, καὶ μετ' αὐτὸν ἢ τοῦ ἀποδείπνου προσευχὴ. Κατα-

κλίνονται δέ οἱ μαθηταὶ τὴν μὲν πρώτην ἔξαμηνίαν περὶ τὴν δεκάτην νυκτερινὴν ὥραν, τὴν δὲ δευτέραν περὶ τὴν ἐγγάτην. Πρὸ τῆς τραπέζης καὶ μετὰ τὴν τράπεζαν γίνεται ἑκάστοτε ἐπ' αὐτῇ ἡ συγκίθησις εὐχὴ καὶ εὐχαριστία.

Ἄρθρ. 13. Καθ' ἑκάστην πρωΐαν ἀναγινώσκεται ἐν τῷ Ἱερῷ ναῷ τοῦ σχολείου ἡ ἀκολουθία τοῦ ὅρθρου καὶ ἡ πρώτη ὥρα, παρόντων πάντων τῶν μαθητῶν καὶ τῶν διδασκάλων· τὴν δὲ μεγάλην τεσσαρακοστήν ἀναγινώσκονται αἱ ὥραι μετὰ τοῦ ἑσπερινοῦ περὶ τὴν δωδεκάτην ὥραν, μετὰ τὴν παῦσιν τῶν παραδόσεων καὶ πρὸ τοῦ ἀρίστου· Κατὰ πᾶσαν δὲ κυριακὴν καὶ ἑορτὴν τελεῖται μετὰ τὸν ὅρθρον ἡ θεία λειτουργία, τὸν μὲν χειμῶνα περὶ τὴν ὁγδόην, τὸ δὲ θέρος περὶ τὴν ἑβδόμην ὥραν, καὶ παρίστανται εἰς αὐτὴν πάντες.

Ἄρθρ. 14. Εἴν τῇ λειτουργίᾳ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Ἱεροῦ εὐαγγελίου ἀναγινώσκεται ἐκ τῶν κυριακοδρομίων ἡ ἑρμηνεία τῆς τοῦ εὐαγγελίου, ἡ τῆς τοῦ ἀποστόλου τῆς ἡμέρας περικοπῆς, διὰ τούτων δὲν γίνεται ἀλλητική παρὰ τοῦ σχολάρχου ἡ παρά τινος ἀλλού τῶν ἱερωμένων διδασκάλων, ὑπόθεσιν συνηθέσερον ἔχουσα τὴν ἀνάπτυξιν τῶν καθηκόντων τοῦ Ἱεροῦ ἐπαγγέλματος, εἰς δὲ οἱ μαθηταὶ προπαρασκευάζονται, καὶ τὰς χριστιανικὰς καὶ κοινωνικὰς ἀρετὰς, οἷον τὴν πρόδη τὸν πλησίον ἀγάπην, τὴν δικαιοσύνην, τὸν φόρον τοῦ Θεοῦ, τὴν σωφροσύνην, τὴν φιλανθρωπίαν κτλ.

Ἄρθρ. 15. Οἱ τῶν ἀνωτέρων τάξεων μαθηταὶ παραγγέλλονται ὑπὸ τοῦ σχολάρχου κατὰ σειρὰν εἰς ἔκαστος, νὰ διακονῶσιν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ νὰ ἀναγινώσκωσι τὰς προσευχάς· δὲ πρὸς τοῦτο δρισθεῖς, προβύνως ἀναδεχόμενος τὴν διακονίαν, ὁφείλει μετ' εὐλαβείας καὶ κατανύξεως νὰ ἀπαγγέλῃ τὰ ἀναγινώσκομενα· τὸ δὲ ἐπιτροχάδην καὶ ἀδιανοήτως ἀναγινώσκειν ἐν ταῖς προσευχαῖς καὶ ταῖς ἴσοις ἀκολουθίαις ἀπαγορεύεται, ὡς ἀνάρμοστον εἰς τὴν ὁφειλομένην τῷ Ἱερῷ εὐλάβειαν.

Ἄρθρ. 16. Κατὰ πᾶσαν κυριακὴν καὶ ἑορτὴν ἀπὸ τῆς δεκάτης πρωΐνης μέχρι τῆς δωδεκάτης ὥρας, οἱ μαθηταὶ τῆς μὲν ἀνωτέρας τάξεως μελετῶσιν ἐκ τῶν ἀρίστων Γραφῶν μέρη, δριζόμενα αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ σχολάρχου, κατὰ χρονολογικήν σειρὰν, τῶν δὲ κατωτέρων τάξεων εἰς ἀλλιαὶ ἵερα, ἡ ἀπλῶς ἡθικὰ ἀναγινώσματα ἐνασχολοῦνται, ὑπὸ τῶν ἀρμόδιων διδασκάλων αὐτοῖς δριζόμενα ὠσκύτως. Τὰ ἀπαντώμενα ἐν τῇ μελέτῃ περίεργα σημειοῦσιν, ὡς καὶ τὰς ἀπορίας αὐτῶν, ὃν τὴν λύσιν ζητοῦσιν ἔπειτα ἐν συκαιρίᾳ παρὰ τοῦ ἀνήκοντος διδασκάλου.

Ἄρθρ. 17. Τετράκις τοῦ ἐνιαυτοῦ, δηλονότει ἐν ταῖς ἑορταῖς τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως, τοῦ Πάσχα, τῶν ἀγίων Ἀποστόλων καὶ τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἔξιμοι λογοῦνται πάντες καὶ μεταλαμβάνουσι τῶν ἀγράντιων μυστηρίων μετὰ φόβου θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης.

Ἄρθρ. 18. Ἐὰν ἐν τῷ σχολείῳ δὲν ὑπάρχῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐκκλησίᾳ, οἱ μαθηταὶ ἐκκλησιάζονται κατὰ τὰς κυριακὰς καὶ τὰς ἅλλας ἑορτάς, καθ' ὃς δὲν γίνεται διδασκαλία, εἰς ἐκκλησίαν ὁριζομένην ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ σχολάρχου, συνοδευόμενοι εἰς αὐτὴν ὑπὸ ἐνός τῶν διδασκόντων τὴν δὲ καθημερινὴν προσευχὴν ἐπιτελοῦσιν εἰς δωμάτιον τοῦ καταστήματος, ἀποκλειστικῶς εἰς εὐκτήριον οἶκον ἀφιερούμενον.

Ἄρθρ. 19. Δεπτομερεστέρα διαγραφὴ τῶν περὶ ὡν τὸ παρὸν κεφάλαιον ὅριζει γίνεται ὑπὸ τοῦ σχολάρχου, συγκαταθέσει καὶ τῆς ἐφορευτικῆς τοῦ σχολείου ἐπιτροπῆς, καὶ ἐκτίθεται ἐπὶ πίνακος εἰς γνῶσιν τῶν μαθητῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ διαιτης καὶ θεραπείας τῶν μαθητῶν, καὶ περὶ ἴματίων καὶ ἄλλων αὐτοῖς χρησίμων ἐπίπλων καὶ σκευῶν.

Ἄρθρ. 20. Ἡ τροφὴ τῶν μαθητῶν, λιτή, καθηκός καὶ ὑγιεινὴ οὖσα, παρέχεται ἀφονος, ἀλλ' ἀνευ χρήσεως καὶ οἴνου. Ἡ ἔξωθεν δὲ εἰσκομιδὴ γλυκυσμάτων, ἢ ἄλλων τοιούτων τρυφῆς ἐδεσμάτων ἀπαγορεύεται.

Ἄρθρ. 21. Οἱ σιτισμοὶ γίνεται ὡς ἔξτης.

ἀ.) Καθ' ἑκάστην μὲν μετὰ τὴν ἑωθινὴν προσευχὴν, τὰς δὲ ἑορτάς μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν, δίδεται εἰς ἔκαστον μαθητὴν τεμάχιον ἀρτου μετὰ θερμοῦ τινος ποτοῦ, οἷον καρφὲ κλπ. ἢ μετὰ ἀπλουστάτου προσφαγίου κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ἔτους.

β.) Κατὰ δὲ τὴν μεσημέριαν, ἢ τὴν πρώτην ὥραν μετὰ τὴν μεσημέριαν, δίδεται τὸ ἀριστον.

γ.) Καὶ τὸ ἑσπέρας δίδεται ὁ δεῖπνος, κατὰ μὲν τὴν χειμερινὴν ἔξαμψιν τὴν ἔκτην ὥραν, κατὰ δὲ τὴν θερινὴν τὴν ὄγδοην.

Μετὰ τῶν μαθητῶν συνεσθίει καὶ ὁ σχολάρχης προκαθήμενος τῆς Τραπέζης.

Ἄρθρ. 22. Πᾶσαι αἱ κατὰ τὸ τυπικὸν υηστεῖαι τηροῦνται παρὰ πάντων τῶν ἐν τοῖς σχολείοις διαιτωμένων ἀπαραβάτως.

Ἄρθρ. 23. Οἱ ἀσθενήσας μαθητὴς ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ τοῦτο ἀγεν ἀναβολῆς διὰ τοῦ ἐπιστάτου εἰς τὸν σχολάρχην, δις εἰς ἐπιτρέπει τὴν μεταφορὰν τοῦ πάσχοντος εἰς τὸ ὥρισμένον διὰ

Θεραπευτήριον δωμάτιον τοῦ καταστήματος, καὶ μετὰ τοῦτο καλεῖται ἀμέσως εἰς ἐπίσκεψιν αὐτοῦ ὁ τοῦ σχολείου ἰατρός. Ὁ δὲ ἐπιστάτης φροντίζει περὶ τῆς ἐγκαίρου καὶ ἀκριβοῦ ἔκτελέσεως τῶν πρὸς θεραπείαν τοῦ ἀσθεγοῦς ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ διατασσομένων, καὶ εἰς τῶν ὑπηρετῶν, διηγεκώς παρ' ἀυτῷ παριστάμενος, ὑπηρετεῖ εἰς τὰς χρείας αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 24. Εὖν ἡ νόσος χρονικὴ οὖσα ἢ ἀλλως δυσίατος ἀπαίτη μακροχρόνιον θεραπείαν, ὁ νοσῶν στέλλεται εἰς τοὺς οἰκείους αὐτοῦ,

Ἄρθρ. 25. Τὸν ἐν τῷ μνησθέντι ἀνιωτέρῳ Βασιλικῷ Διατάγματι ὄριζόμενον λιτὸν ἱματισμὸν ὀφείλει νὰ ἔχῃ ἔκαστος μαθητὴς διπλοῦν, ἢξ ὑφασμάτων εἰ δυνατὸν ἐγγωρίων, κατώτερον μὲν διὰ τὰς ἐργασίους ἡμέρας, τιμιώτερον δὲ ὅπωσοῦν διὰ τὰς ἔορτάς· ἥτοι, χιτῶνα ποδήρη μαύρον ἐκ βάμβακος ἢ ἐξ ἑρίου· ζώνην κυανὴν βαθεῖαν περιπόδια μαῦρα· καὶ ἐπενδύτην τοῦ αὐτοῦ χρώματος ἢξ ἑρίου· καὶ ἔτι διπλοῦν μέλανα σκοῦφον. Πάντα δὲ ταῦτα εὐπρεπῶς ἐσχηματισμένα, κατὰ τὸν τύπον τοῦ ἱματισμοῦ τῶν ἐν τοῖς εὐαγέστι μοναστηρίοις κοινοθίακῶς ζώντων.

Άρθρ. 26. Εἰσερχόμενος δὲ ὁ μαθητὴς εἰς τὸ σχολεῖον ὀφείλει προσέτι νὰ φέρῃ μεθ' ἑαυτοῦ τὰ ἔζης· ἀ. Κλίνην μετὰ τῶν πρὸς πᾶσαν ὥραν τοῦ ἔτους ἀναγκαίων, ἥτοι σιδηρᾶ ὑπόβαθρα καὶ σανίδια, στρῶμα, ἐφάπλωμα διὰ τὸν χειμῶνα, τέσσαρα σινδόνια, προσκεφάλαιον μετὰ δύο ὀψιδίων, τέσσαρα προσόψια καὶ ἐλαφρὸν σκέπασμα διὰ τὸ καλοκαίριον κτλ.

6. Διὰ τὴν τράπεζαν, τέσσαρα χειρόμακτρα, ἐν ζεῦγος μαχαιροπειρούνων καὶ κοχλιάριον·

γ'. Πρὸς ἐνδυμασίαν, τέσσαρα ὑποκάμισα, τέσσαρα ἐσώθραια, ἢξ ζεύγη περιποδίων, τέσσαρα ἐσωκάρδια (καμιζόλας), δύο νυκτικοὺς σκούφους, τέσσαρα ῥινόμακτρα, δύο κτένια ἀραιῶν καὶ πυκνὸν, καὶ δύο ζεύγη ἐμβάδων.

Μέκαστου μαθητοῦ τὰ ἐνδύματα καὶ λοιπὰ αὐτοῦ ἐπιπλα καὶ σκεύη πρέπει νὰ φέρωσι τὰ ἀρκτικὰ τοῦ ὄνοματος καὶ ἐπωνύμου αὐτοῦ στοιχεῖα, πρὸς διάκρισιν. Ἀναγωρῶν δὲ τοῦ σχολείου ὁ μαθητὴς, εἴτε ὡς τελειώσας τὰς σπουδὰς αὐτοῦ, εἴτε ὡς στελλόμενος εἰς τοὺς οἰκείους διὰ χρονίαν ἢ δυσίατον ἀσθένειαν, εἴτε ὡς ἀποπεμπόμενος, παραλαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ πᾶν ὅ, τι αὐτῷ ἀνήκει.

Άρθρ. 27. Καθ' ἐκάστην δευτέραν τῆς ἑδομάδος, ἐν τῇ μειονόρων ἡ τῆς ἀνέσεως ὥρᾳ, ἐτοιμάζοντες οἱ μαθηταὶ τὰ πρὸς πλήσιγγα ἴματτα αὐτῶν παραδίδουσιν αὐτὰ, ἐγώπιογ τοῦ ἐπιειδέους;

εἰς τὴν πλύντριαν, ἡριθμημένα κατ᾽ εἶδος καὶ ἐν καταστίχῳ καταγγέγραμμένα. Τοῦτα δὲ καλῶς πλυμένα καὶ διωρθωμένα ἐπιστρέφει αὐτῇ εἰς τὸν ἐπιστάτην τὸ σάββατον τῆς αὔτης ἔσδομάδος.

Ἄρθρ. 28. Ή φροντὶς περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν περιεχόμενών ἀπὸ τοῦ 24 ἀρθρου μέχρι τοῦ 26 ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐπιστάτην ὑπὸ ιδίᾳ αὐτοῦ εὑθύνη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν μαθητῶν καθόλου καὶ πρὸς ἄλλήλους.

Ἄρθρ. 29. Ἐπειδὴ σκοπὸς τῶν ἱερατικῶν σχολείων εἶναι ἡ παιδεύσις καὶ καταρτισμὸς ἀξίων τῆς ἐκκλησίας λειτουργῶν καὶ θηλικῶν τοῦ λαοῦ διδασκάλων, οἵτινες μέλλουσιν ἐπὶ πάσῃς τῆς ζωῆς αὐτῶν περιστάσεως νῦν διδάσκωσιν ἐκεῖνον διὰ τοῦ λόγου καὶ τοῦ ιδίου παραδείγματος τὴν εὐσέβειαν, τὴν εἰς τὸν ἡγουμένους εὐπιθείαν καὶ πάσας τὰς χριστιανικὰς καὶ κοινωνικὰς ἀρετὰς, ἔπειται ἐκ τούτου ὅτι ὡς πρώτιστον καὶ γενικώτατον καθῆκον ἀναγκαῖος ἀνήκει εἰς πάντα μαθητὴν ἱερατικοῦ σχολείου τὸ σπουδάζειν ὅλοφύγως ν' ἀποκτήσῃ καὶ ἀσκῇ τὰς ἀρετὰς ἐκείνας, τὰς δότικας κεκληρένος εἶναι νὰ ἐνσπειρῇ καὶ καλλιεργῇ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἀλλῶν. Όθεν παρὰ παντὸς ἐν ἱερατικῷ σχολείῳ μαθητοῦ ἀπαιτεῖται, καὶ πρὸ παντὸς ὅλου, ἀληθῆς πρὸς τὰ θεῖα καὶ ἀνύποροις εὐσέβεια, ῥυθμίζουσα ἐσωτερικῶς τὴν διάνοιαν καὶ ἔξωτερικῶς κανονίζουσα πᾶσαν αὐτοῦ τὴν διαγωγὴν, ταπεινοφροσύνην, εὐπείθειαν εἰς τὸν ἀγωτέρους, ἐπιμέλεια περὶ τὰ μαθήματα καὶ τὴν ἔκτελειν τῶν αὐτοῖς ἐπιβαλλομένων, εἰλικρίνεια, ὀλιγάρχεια καὶ εἰρήνη καὶ ἀγάπη πρὸς πάντας. Οὕτως ἐκ νεοτητος ἐθίζομενοι θέλουσι καταστῆσει εἰς ἐκαυτοὺς εὔκολον, ἄμα δὲ καὶ εὐάρεστον τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τῆς ζωῆς αὐτῶν καὶ τοῦ ἵερου ἐπαγγέλματος, εἰς δὲ παρασκευάζονται.

Ἄρθρ. 30. Ἅμα δοθῇ τὸ σημεῖον τῆς ἔξεγέρσεως, δρεῖται ἐκαστος νὰ ἐγερθῇ τῆς κλίνης καὶ, διευθετήσας αὐτὴν μόνος, πλυθεὶς, κτενισθεὶς, ἐνδυθεὶς, καὶ ἐν γένει προστηντῶς εὐτρεπισθεῖς ν' ἀγαλάζῃ οὕτω παρεσκευασμένος τὰ τῆς ἡμέρας ἔργα.

Ἄρθρ. 31. Εἰς τὴν προσευχὴν, εἰς τὴν κατ' ιδίαν ἐν τοῖς σπουδαστηρίοις μελέτην καὶ εἰς τὰς παραδόσεις ὁφείλει ἐκαστος τῶν μαθητῶν, τακτικῶς καὶ ἐγκαίρως φοιτῶν, νὰ μένῃ ἄχρι τέλους. Οὐδεμία ἀποστασία συγχωρεῖται, εἰμὴ διὰ νόσου, ὅτε πρέπει νὰ γίνεται τοῦτο ἐγκαίρως γνωστὸν εἰς τὸν προϊστάμενον· οὐδεμίᾳ ἀποχώρησις, εἰμὴ διὰ φυσικὴν ἀγάκην,

Ἄρθρ. 32. Γινομένης τῆς προσευχῆς, ὅφείλει ἔκαστος ἀτενῶς νὰ προσηλόγῃ τὸν νοῦν αὐτοῦ πρὸς τὸν θεόν, ἵσταμενος εὐλαβῶς καὶ κοσμίως, ἀσκεπής τὴν κεφαλὴν καὶ ἀποφεύγων πᾶσαν συνδιάλεξιν, ἢ ὅπο τόπου εἰς τόπον μετάβασιν.

Ἄρθρ. 33. Ἐπὶ παραδίσεως ὅφείλει ἔκαστος νὰ ἀκροάζηται τῶν μαθημάτων μετὰ προσοχῆς ἀτενοῦς, ἐν καιρῷ δὲ τῆς κατ' ἴδιαν ἐν τοῖς σπουδαστηρίοις μελέτης καὶ ἔργασίας νὰ ἔνασχοληται ἐπιμελῶς καὶ εὔτάκτως, ἀποφεύγων πᾶσαν ταραχὴν ἢ ἐνόχλησιν τῶν ἄλλων διὰ θορύβου, γέλωτος, λόγων ἢ κινημάτων ἀτάκτων.

Ἄρθρ. 34. Πᾶς μαθητὴς ὑποχρεούται νὰ ἐπαναλαμβάνῃ τὰ ρυθμίατα, νὰ προπαρασκευάζεται προσηκόντως πρὸς τὰ ἀκόλουθα μαθήματα, τοῦ δευτέρου τούτου περιορίζομένου μόνον ἐν τῇ ἀνωτέρᾳ τάξει, καὶ μετ' ἐπιμελείας νὰ ἔκτελῃ τὰ ὑπὸ τῶν διδασκάλων ἐπιβαλλόμενα αὐτῷ ἔργα.

Ἄρθρ. 35. Ὁφείλει νὰ τηρῇ καθαριότητα εἰς πάντα, εἰς τὰ ἔπιπλα, τὰ ἐνδύματα, τὸ σῶμά του, τὰ βιβλία καὶ τὰ τετράδια. Οἶσαντας νὰ προσέχῃ μὴ ῥυπανή ἢ φθείρῃ τὰ γραφεῖα, τὰς τραπέζας, τὰ καθίσματα, τὰ παράθυρα καὶ θύρας καὶ τοὺς τοίχους τοῦ σχολείου. Πᾶσα τούτων φθορὰ λογίζεται εἰς ζημιάν τοῦ φθειροντος, δοτις ὑποχρεούται νὰ πληρόνῃ τὴν ἀξίαν αὐτῶν, ἢ ἀντ' αὐτοῦ ὁ ἐγγυητής.

Ἄρθρ. 36. Εἰς οὐδένα τῶν μαθητῶν συγχωρεῖται νὰ κείρῃ τὴν κόμην, οὔτε τὸν πώγωνα, οὔδε νὰ καπνίζῃ· ὡσαύτως δὶ' ὅλης τῆς ἡμέρας ἀπαγορεύεται αὐτοῖς ἢ εἰς τοὺς κοιτῶνας, εἰς τὰ δωμάτια τῶν ὑπηρετῶν καὶ εἰς τὸ μαγειρεῖον εἰσόδος.

Ἄρθρ. 37. Ἐκτὸς τῆς ὥρας τῆς ἀνέσεως ἀπαγορεύεται εἰς πάντα μαθητὴν τὸ περιδιαβάζειν ἐν τῇ αὐλῇ ἢ τῷ κήπῳ τοῦ σχολείου· κατὰ δὲ τὴν ὥραν τῆς ἀνέσεως, ὅτε τοῦτο συγχωρεῖται, ἀπαγορεύεται ὁ θόρυβος, αἱ φωναί, οἱ καγχασμοί, τὰ πηδήματα, ἢ τὸ ἀτακτὸν τρέξιμον καὶ ἢ ἔλασθη φυτοῦ τινος ἐν τῇ αὐλῇ ἢ τῷ κήπῳ.

Ἄρθρ. 38. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς πάντα μαθητὴν τὸ εἰσάγειν εἰς τὴν σχολὴν πρὸς ἀνάγνωσιν βιβλία, ὃν ἢ ἀνάγνωσις δὲν ἐπετράπη, ἐπὶ προηγουμένῃ αἰτήσει, ὑπὸ τοῦ σχολάρχου.

Ἄρθρ. 39. Οἱ μαθηταὶ ὅφείλουσιν, δόπου καὶ ἀν εὑρίσκονται, νὰ προσφέρωσι τὸ προσῆκον σέβας εἰς τὸν σχολάρχην καὶ τοὺς διδασκάλους, εἰς τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν, εἰς τοὺς κληρικοὺς καὶ εἰς τὰς πολιτικὰς Αρχὰς, ὑπαγιστάμενοι εἰς αὐτοὺς προσερχομένους,

Ἄρθρ. 40. Ἔκαστος μαθητής ὁφείλει νὰ ἥναι εἰλικρινῆς καὶ φιλαλήθης πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς προϊσταμένους τοῦ σχολείου καὶ τοὺς διδασκάλους· τὸ φεῦδος τιμωρεῖται.

Ἄρθρ. 41. Οἱ μαθηταὶ ὁφείλουσι νὰ διάγωσι πρὸς ἀλλήλους χρησούθως, αἰδημάνως καὶ εἰρηνικῶς, ἀποφεύγοντες πᾶσαν ὕβριν, πᾶσαν χλεύην ἢ περιφρόνησιν καὶ πᾶσαν διὰ χειρῶν προσβολὴν· ἔτι δὲ νὰ ἀγαπῶσιν ἀλλήλους ὡς ἀδελφούς καὶ νὰ προτρέπωνται ὑπ' ἀλλήλων λόγῳ τε καὶ παραδείγματι, εἰς τὴν ὄμονοιαν, τὴν σπουδὴν, τὴν ἡθικὴν τελειότητα καὶ εὐσέβειαν, καὶ πάντοτε προσέχοντες μὴ σκανδαλίζωσιν ἢ κωλύωσιν ἀλλήλους ἀπὸ τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν. Ἐρδεῖς καὶ λοιδορίαι, φατρίαι καὶ διαιρέσεις, ἢ μυστικαὶ συνελεύσεις ἀπαγορεύονται ὅλως, γινόμεναι δὲ τιμωροῦνται.

Ἄρθρ. 42. Ή ἐπὶ ματαίῳ ἐπίκλησις τοῦ θείου ὄντος, ἢ τῶν θείων καὶ ιερῶν, ἢ ἀρά, αἱ βλασφημίαι ἢ αἰσχρολογίαι ἀπαγορεύονται αὐστηρῶς καὶ τιμωροῦνται.

Ἄρθρ. 43. Ἀπαγορεύεται εἰς πάντα μαθητὴν ἢ ἐκ τοῦ σχολείου ἔξοδος ἀνείας τοῦ σχολάρχου, ὅσις διδών ὄσάκις εἶναι ἀνάγκη τὴν ἀδείαν, ὅρίζει καὶ τὴν ὥραν, μέχρι τῆς ὁποίας δύναται νὰ παραταθῇ ἢ ἀπουσία τοῦ ἔξερχομένου μαθητοῦ. Οὗτος δὲ ἐπανεργόμενος ὁφείλει νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν δόντα τὴν ἀδείαν προϊσάμενον, ἵνα βεβαιώσῃ τὴν ἔγκαιρον αὐτοῦ ἐπιτροφήν.

Ἄρθρ. 44. Οσάκις οἱ μαθηταὶ ἔξερχονται τοῦ σχολείου ὁφείλουσι νὰ ἥναι σεμνῶς καὶ καθαρίως πύτρεπισμένοι· εἰς δὲ τὸν περίπατον νὰ συμβαδίζωσιν ἀνὰ δύο ἐν τάξει, διαλεγόμενοι πρὸς ἀλλήλους ἡσύχως, καὶ δεικνύμενοι εὐπροσήγοροι πρὸς τοὺς ἀπαντῶντας.

Ἄρθρ. 45. Εἰς οὐδένα τῶν ἔκτος τοῦ σχολείου, οὔτε εἰς αὐτοὺς τοὺς οἰκείους τῶν μαθητῶν, συγχωρεῖται ἢ εἰς αὐτὸν εἰσόδος καὶ ἡ μετὰ τῶν μαθητῶν συνδιάλεξις, ἀνείας ἀδείας τοῦ σχολάρχου, ὅστις ὅρίζει καὶ τὴν ὥραν καὶ τὸν τόπον τῆς συνεντεύξεως.

Ἄρθρ. 46. Εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ διδασκάλου ἐπὶ παραδόσεως ἐπιπληττόμενον μαθητὴν δὲν συγχωρεῖται ἀπολογία, εἰμὴ μετὰ τὸ τέλος τῆς παραδόσεως, καὶ τότε μεθ' ἡσυχίας καὶ ταπεινότητος.

Ἄρθρ. 47. Οσάκις οἱ μαθηταὶ προτίθενται νὰ ζητήσωσι τι παρὰ τοῦ σχολάρχου, ὁφείλουσιν, ἐκλέγοντες κατάλληλον πρὸς τοῦτο ὥραν, νὰ ὑποβάλλωσιν εὐσχήμως τὴν αἴτησιν, ἵνα μὴ φανωνται ὄχληροι ἢ αὐθάδεις.

Ἄρθρ. 48. Οἶου καὶ ἂν ἥναι οἱ μαθηταὶ, ὁφείλουσι νὰ πολιτεύονται καθημένοις καὶ εὐτάκτως πάγκοτε, προσέχοντες μὴ δέῃ

σωσι τὴν ἐλαχίστην ἀφορμὴν ψόγου καὶ κακῆς ὑπονοίας κατὰ τοῦ χαρακτῆρος αὐτῶν· δίθεν πρέπει ν' ἀποφεύγωσι πᾶσαν ὑποπτον συναναστροφὴν, τὴν εἶσοδον εἰς καφφενεῖα, καπηλεῖα καὶ πάγτα τὰ τοιαῦτα τῆς ὁκνηρίας καὶ ἀργίας καταγώγια.

Ἄρθρ. 49. Ἄξιοπρεπῆς πολιτεία μάλιστα εἰς ιερέα προσήκει· διὰ τοῦτο πᾶς μαθητὴς ὁφείλει νὰ σπουδάσῃ ἐγκαίρως ἵνα περιποιήσῃ εἰς ἔκυτόν εὐγένειαν ἥθους, εὐφράδειαν γλώσσης, στάσιν τοῦ σώματος καὶ χειρονομίαν εὐπρεπῆ καὶ εὐσχημοσύνην προσώπου.

Ἄρθρ. 50. Πᾶς μαθητὴς ἐν τέλει ὑποχρεοῦται νὰ τηρῇ ἀκριβῶς τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ σχολείου, καὶ ἀγοργύστως καὶ ἄνευ ἀντιστάσεως νὰ ὑποκύπτῃ εἰς τὰς ἐπιβαλλομένας αὐτῷ ποινάς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ πειθαρχίας τῶν μαθητῶν.

Ἄρθρ. 51. Ή ἀμέλεια, ή ἀπειθεία, ή ἀπαξία καὶ πᾶσα τῶν νόμων καὶ τῶν κανονισμῶν τοῦ σχολείου παράβασις τιμωροῦνται ὑπὸ τοῦ σχολάρχου διὰ τῶν τεσσάρων πρώτων ποινῶν ἐκ τῶν ὀρισμένων ἐν τῷ ἀνωτέρῳ μνησθέντι περὶ κανονισμοῦ τῶν ιερατικῶν σχολείων Διατάγματι, ἐφαρμοζομένων ἐπὶ βαρυτέρων παραβάσεων, ή ἐπὶ ἐπαναλήψεων τῶν ἐλαφροτέρων, ποινῶν ἀναλόγων βαρυτέρων· οὐ μὴ δεχόμενος ἀγοργύστως καὶ ἄνευ ἀντιστάσεως τὴν ποινὴν ὑποβάλλεται εἰς διπλασίαν.

Ἄρθρ. 52. Ή πέμπτη δὲ καὶ βαρυτέρᾳ ποινὴ τῶν ἐν τῷ αὐτῷ Διατάγματι σημειουμένων, ή ἀποβολῆς, προτείνεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, καὶ δύπλια τὸ διάταγμα περὶ τούτου δρίζει, κατὰ τοῦ μαθητοῦ δοτίου δειχθῆ κακοΐθης, ή διαρκῶς ἀμελής, ή ἀνεπανορθώτως ἀπειθής καὶ αὐθαδῆς, καὶ ήθικῆς θελτιώσεως ἀνεπίδεκτος.

Ἄρθρ. 53. Τὰ δύο περὶ τῆς διαγωγῆς καὶ πειθαρχίας τῶν μαθητῶν δρίζομενα, λεπτομερέστερον ἔτι διαγραφόμενα, δίπου κριθῆ ἀναγκαῖον, ὑπὸ τοῦ σχολάρχου συγκαταθέσει καὶ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἐκτίθενται ἐπὶ πίνακος πρὸς γνῶσιν τῶν μαθητῶν.

Ἄρθρ. 54. Ή ἀκριβής ἑκτέλεσις τοῦ παρόντος ἀνατίθεται εἰς τὰς ἀρμοδίας ἐφορευτικὰς ἐπιτροπὰς καὶ εἰς τοὺς σχολάρχας τῶν Ιερατικῶν Σχολείων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Απριλίου 1857.

‘Ο ‘Ρπουργὸς
Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

A.**ΤΥΠΟΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟΥ.**

Τῷ Βασιλείῳ Κωνσταντινῷδη, ἐγγραφέντι, κατ' ἔγκρισιν τοῦ
ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως
Ὕπουργείου ἐν τῷ μαθητολογίῳ τοῦ ἐν Χαλκίδι Ἱερατικοῦ σχο-
λείου, τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1857 καὶ ὑπάριθ. 1, παρέχεται τὸ
παρόν, ἵνα, ἀναγνωρισθεῖς διὰ τούτου ὑπὸ τοῦ Σχολάρχου τοῦ
ἡγεμόντος Ἱερατικοῦ Σχολείου, εἰσέλθῃ καὶ μείνῃ ἐν αὐτῷ.

Τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1857.

Ἐν Χαλκίδῃ

O Ἀρχιεπίσκοπος Χαλκίδος

Ἐθεωρήθη

πᾶ

ἐν Χαλκίδῃ

O Νομάρχης Εύβοιας

B.

ΤΗΙΟΣ ΜΑΘΗΤΟΛΟΓΙΟΥ.

ΜΑΘΗΤΟΛΟΓΙΟΝ τοῦ ἐν Χαλκίδι Ἱερατικοῦ Σχολείου διὰ τὸ σχολιακὸν ἔτος 1856—1858.

Αριθμός	Πατέρας	Όνομα καὶ πατριελέμα γονέως	Όνομα τοῦ άξιογρέων εγγυητοῦ	Έτος τῆς δοθείσης ἔγγυησεως	Παρατηρήσεις
1	Βασιλείος Κων- σταντίνοβης	Xριστός Η. Χαλκίδης	16 2 Σεπτεμβρίου 1857	Πέτρος Κωνσταντίνος Χριστός Εμπορος	Κτηματικὴ—στάχια καὶ ἀγρὸς κατὰ τὸ πέρατον της σταντινίδης λαον, ἐκδύσιν τοῦ ζαρ- τσαρίκεων διὰ τοῦ «κα- λῶν» ἢ διὰ γαγή του τῆς.....συναταγήθην τῆς.....
2	Πισσός Παππᾶ Χρήστος	Εργοχώρ- ριον	17 5 Σεπτεμβρίου 1857	Χρήστος Παππου, τερέβης	Κτηματικὴ—δι- πελος καιάρης κατὰ τὸ οπόριον..... συμβόλαιον εἰδιποιο- τοῦ συμβόλαιογρά- φου..... χθεν τῆς.....
3	Βασίλειος Κων- σταντίνοβης	Xριστός Η. Χαλκίδης	18 2 Σεπτεμβρίου 1857	Χρήστος Κωνσταν- τίνος Βιζηνος	Επίσημη τὰ μετατρέπον- τά πλαισιά του τῆς 28 Ιου- λίου 1869, ἐν φέμεν βασ- ικὸς τῆς επιδίδωσις αὐτῷ ειγαν τὸ «εριστατοῦ» διατάγματον ημέρανται ῶς κατὰ πάντα προξ την αλλοῖγ του σύκεια.

F.

ΔΙΑΤΑΜΑ

Περὶ τοῦ κανονισμοῦ τῶν Ἑλλην. σχολείων καὶ γυμνασίων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Δ Ε Ο Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γινώσκοντες πόσον εἶναι ἐπάναγκες νὰ εἰσαχθῇ ἡ ἀνήκουσα τάξις εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα καὶ γυμνάσια·

Διδόντες ὑπὸψιν τὰς προτάσεις τῆς διὰ τὴν τακτοποίησιν τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως συστήθεισης ἐπιτροπῆς· Κατὰ τὰς προτάσεις δὲ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν νὰ ἐκδώσωμεν τοὺς ἀκολούθους κανονισμοὺς, διατάττοντες νὰ τεθῶσιν εἰς ἐνέργειαν εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα καὶ τὰ γυμνάσια τοῦ κράτους ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς θερινῆς ἔξαμηνίας τοῦ 1837.

ΤΜΗΜΑ Ι.

Εἶδη τῶν διδακτικῶν καταστημάτων.

Ἄρθρ. 1.

Διὰ τὴν ἀνωτέραν ἐπιστημονικὴν, καὶ διὰ τὴν εἰς τὸ πανεπιστήμιον μετάβασιν ἀπαιτουμένην, προσέτι δὲ καὶ διὰ τὸν κοινωνικὸν βίον ἀναγκαιοτάτην ἐκπαιδεύσιν, θέλουν ύφιστασθαι τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα, καὶ ὑπεράνω αὐτῶν τὰ γυμνάσια.

Α'. Περὶ τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων.

ΤΜΗΜΑ ΙΙ.

Τερικοὶ ὄρισμοι.

Ἄρθρ. 2.

Πρώτιστος σκοπὸς τῶν ἑλληνικῶν σχολείων εἶναι νὰ προετοιμάζουν διὰ τὰ γυμνάσια, καὶ κατ' αὐτὸν συμμαρφοῦται τὸ ἀντικείμενον, ἡ ἔκτασις, καὶ ὁ τρόπος τῆς διδασκαλίας· ἀλλὰ συγχρόνως ἡ ἐν αὐτοῖς ἐκπαιδεύσις πρέπει νὰ ἀποτελῇ καὶ αὐθύπαρκτόν τι δλον, ὡς πρώτην μὲν θεωρουμένην βαθμίδα τῆς ἐπιστημονικῆς μορφώσεως τῆς νεολαίας, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς παῖδας κατάλληλον, δσοι δὲν θέλουν μεταβῆ εἰς τὰ γυμνάσια, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἑλληνικῶν σχολείων ἀμέσως εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον, ἢ εἰς θέσιν, μὴ ἀπαιτοῦσαγ ἐκπαιδεύσιν γυμνασίου καὶ παγεπιστημάτου.

Ἄρθρ. 3

Ἐκαστον ἑλληνικὸν σχολεῖον σύγκειται ἀπὸ τρεῖς τάξεις, ἀλλὰ δυνάμεναι κατὰ τὰς περιστάσεις νὰ περιορισθῶσι καὶ εἰς δύο μόνας. ὅπου ὑφίστανται γυμνάσια, τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα θέλουν πάντοτε εἰσθεῖ μετ' αὐτῶν συγενωμένα.

Ἄρθρ. 4.

Σχολεῖα εἰς τὰ ὄποια προσωρινῶς ὑφίστανται εἰς μόνος διδάσκαλος, σχηματίζουν μίαν μόνον τάξιν, καὶ εἰς αὐτὴν παραδίδονται τὰ εἰς τὸν §. 8 ὄριζόμενα μαθήματα τῆς κατωτάτης τάξεως τῶν ἑλληνικῶν σχολείων.

Ἄρθρ. 5.

Ἐκάστη τάξις ἔχει τὸν ἕδιον αὐτῆς διδάσκαλον· ἀλλ᾽ ὅσακις δὲ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἀπαιτεῖ τοῦτο, δύναται μία τάξις νὰ διαιρῆται εἰς δύο, ἢ περισσότερα τμήματα, ὃν ἐκαστον νὰ ἔχῃ ἀνὰ ἓνα διδάσκαλον.

Ἄρθρ. 6.

Οἱ διδάσκαλοις τῆς ἀνωτάτης τάξεως προίστανται συγχρόνως τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου, ἔχων τὸν τίτλον σχολάρχου· ὡς τοιοῦτος λαμβάνει διαταγὰς ἀμέσως ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κ. τ. λ. Γραμματείαν, καὶ ἀναφέρεται πρὸς αὐτὴν εἰς ὅσα δὲν ἀφορῶσι τὴν ἐφορείαν. Εἰς πόλεις, ὅπου ὑφίστανται γυμνάσια, τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα διευθύνονται ἀπὸ τοὺς Γυμνασιάρχας, ἔχοντος δηλαδὴ τοῦ διδασκάλου τῆς ἀνωτέρας τάξεως τὸν τίτλον καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ σχολάρχου, ἀλλὰ ἐπιτηροῦντος πάντοτε τοῦ γυμνασιάρχου.

ΤΜΗΜΑ III.

Περὶ διδασκαλίας εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα.

Ἄρθρ. 7.

Εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα θέλουν ἐν γένει διδάσκεσθαι ἐγκυρωπαῖδικῶς τὰ ἀκόλουθα ἀντικείμενα·

Ἡ ἑλληνικὴ μετὰ παραλληλισμοῦ τῆς παλαιᾶς πρὸς τὴν νέαν.

Κατήχησις καὶ ιερὰ ἴστορία·

Γεωγραφία καὶ γενικὴ ἴστορία·

Καλλιγραφία·

Ἀριθμητική·

Ἀρχὴ τῆς φυσικῆς, καὶ φυσικῆς ἴστορίας, μουσικὴ καὶ ζωὴ γραφική.

Γαλλικὴ, καὶ ἀρχαὶ τῆς λατινικῆς δι' ὅσους θέλουν μεταβῆναι εἰς γυμνάσια.

Ἄρθρο. 8.

Εἰς τὰ ἔχοντα τρεῖς τάξεις Ἑλληνικὰ σχολεῖα θέλει διαιρεῖσθαι ή διδασκαλία ὡς ἀκολούθως·

Εἰς τὴν πρώτην τάξιν θέλει παραδίδεσθαι·

1. Τὸ ἑτυμολογικὸν τῆς Ἑλληνικῆς κατὰ τὴν παραδεχθησόμενην γραμματικήν ὡς δὲ κείμενον θέλει χρησιμεύει ὁ πρῶτος τόμος τῆς εἰσαγθησομένης ἐγκυκλοπαιδείας·

2) Ἱερὰ ἱστορία τῆς παλαιᾶς καὶ νέας γραφῆς·

3) Σύντομος γεωγραφία τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ παραδεχθησόμενον βιβλίον·

4) Ἀριθμητική, τὰ τέσσαρα πάθη, τὰ κλάσματα, καὶ τὰ δεκαδικὰ μέχρι τῶν μεθόδων, καὶ ίδίως ἡ πρακτικὴ καὶ ἐκ μνήμης ἀριθμητική·

5) Καλλιγραφία κατὰ πρωτότυπα·

6) Ἀρχαι τῆς Γαλλικῆς·

θέλουν γίνεσθαι καὶ ἀσκήσεις ἀναγνώσεως καὶ ἀπαγγελίας..

Εἰς τὴν δευτέραν τάξιν·

1) Ἑλληνικὴ, τεχνολογία, σύνταξις, διδάκτορος ὡς κείμενον δευτέρος τόμος τῆς ἐγκυκλοπαιδείας·

2) Κατάχνης·

3) Παλαιὰ ἱστορία, καὶ ἡ τῆς Ἑλλάδος·

4) Γεωγραφία τῆς Εὐρώπης·

5) Ἀριθμητικὴ ἀπὸ τὰς μεθόδους μέχρι τῆς Ἀλγέριας·

6) Καλλιγραφία·

7) Γαλλικά·

8) Φυσικὴ ἱστορία ἐξακολούθησις μέχρι τέλους.

Εἰς τὴν τρίτην καὶ ἀνωτάτην τάξιν.

1) Ἑλληνικὴ, σύνταξις, καὶ βίζαι, καὶ κείμενον τὸ τρίτον μέρος τῆς ἐγκυκλοπαιδείας·

2) Σύνταξις καὶ συνθέσεις εἰς τὴν νέαν Ἑλληνικήν·

3) Ἀρχαι ἀνθρωπολογίας καὶ ηθικῆς.

4) Ἰστορία τῆς Ρώμης, καὶ τὰ πρώτιστα τῆς μεσαίας καὶ γεωτέρας ἱστορίας·

5) Γεωγραφία (τὰ λοιπὰ μέτη τοῦ κόσμου)·

6) Ἀρχαι τῆς ἀλγέριας καὶ γεωμετρίας·

7) Ἀρχαι τῆς λατινικῆς διὰ τοὺς μεταβησομένους εἰς γυμνάσια.

8) Γαλλικά·

9) Ἀρχαι πειραματικῆς φυσικῆς.

Άρθρ. 9.

Εις τὰ δύο τάξεις ἔχοντα Ἑλληνικὰ σχολεῖα θέλει γίνεσθαι
ἡ διδασκαλία κατὰ τὴν ἀκόλουθον τάξιν·

Εις τὴν α. τάξιν θέλει διδάσκεσθαι·

1) Ἡ Ἑλληνική, ἐπυμολογία, σύνθεσις, καὶ διάλεκτος κατὰ
τὰ δύο πρῶτα μέρη τῆς ἐγκυκλοπαιδίας·

2) Ἱερὰ ἱστορία, καὶ μετ' αὐτὴν κατήχησις·

3) Σύντομος γεωγραφία, καὶ ίδιας ἡ τῆς Ἑλλάδος·

4) Ἀριθμητικὴ τὰ τέσσαρα πάθη, οὐλάσματα, καὶ δεκαδικὸ^ν
μέχρι τῶν μεθόδων·

5) Καλλιγραφία·

Εις τὴν β' τάξιν·

1) Ἡ Ἑλληνική, διάλεκτος, σύνταξις καὶ ῥῆστα κατὰ τὸ τρί-
τον καὶ τέταρτον μέρος τῆς ἐγκυκλοπαιδίας.

2) Σύνταξις, καὶ σύνθεσις εἰς τὴν νέαν Ἑλληνικήν·

3) Ἀρχαὶ ἀνθρωπολογίας καὶ ήθων·

4) Παλαιὰ ἱστορία Ἑλλάδος καὶ Ρώμης καὶ τὰ γενικώτερά
ἐκ τῶν τῆς μεσαίας καὶ νέας ἱστορίας μέχρι τέλους·

5) Γεωγραφία Εύρωπης καὶ τῶν λοιπῶν τοῦ κόσμου μερῶν
μέχρι τέλους.

6) Ἀριθμητικὴ ἀπὸ τῶν μεθόδων μέχρι τῆς ἀλγεβρᾶς, καὶ
ἀρχαὶ αὐτῆς καὶ τῆς γεωμετρίας.

7) Καλλιγραφία.

Θέλουν, ἐκτὸς τούτου, διδάσκεσθαι εἰς τὰς δύο ταύτας τάξεις, ως εἰς τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα, τὰ τρεῖς ἔχοντα τάξεις, ἡ
γαλλικὴ, αἱ ἀρχαὶ τῆς φυσικῆς ἱστορίας, καὶ τῆς πειραματικῆς
φυσικῆς, καὶ τῆς λατινικῆς γλώσσης.

Άρθρ. 10.

Μὲ τὴν θεωρητικὴν διδασκαλίαν τῆς Ἑλληνικῆς θέλει συνδέε-
σθαι καὶ πρακτικὴ τις, βοηθείᾳ βιβλίου Ἑλληνικοῦ, πρὸς ἀνά-
γνωσιν βαθμηδὸν προδεύοντος, ὅστε δι' αὐτῆς γὰρ ἀποκτῶσιν
οἱ μαθηταὶ ὅρθην ἔκφρασιν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, τὴν ἐπιδεξιότητα
τοῦ διηγεῖσθαι, ὅσα ἤκουσαν, τοῦ χαριέντως προφέρειν τεμά-
χια ἐκστηθέζομενα, καὶ τοῦ συνθέτειν κατ' ἀρχὰς ἀπλᾶς, μετὰ
ταῦτα δὲ πολυσυνθέτους καὶ τέλος συνεχεῖς προτάσεις.

Άρθρ. 11.

Ἡ διδασκαλία τῆς ἱστορίας θέλει ἔχει πρώτιστον σκοπὸν νὰ
ἐντυπώνῃ εἰς τὴν μνήμην τῶν μαθητῶν τὰ κυριώτερα συμβάν-
τα, ὄνόματα καὶ χρονολογίας, περιοριζομένης τῆς διηγήσεως εἰς
τὰ ἀναπόφευκτα καὶ τὰ τερπυγότερα, καὶ ἀποβλεπούσης πάντοι

τε εἰς τὸ νᾶ μορφόνη τὴν εἰς ἐλευθέραν ἔκθεσιν τῶν ιδεῶν τωῦ
ἔξιν τῶν μαθητῶν χρεωστοῦν δὲ οἱ διδάσκαλοι νὰ δειχνύουν
πάντοτε ἐπὶ γεωγραφικῶν χαρτῶν τοὺς τόπους, περὶ ὃν διη-
γοῦνται, νὰ συνέσωσι δὲ καὶ τὸ μάθημα τῆς γεωγραφίας μετ-
ἄλλων παντοδαπῶν εἰδήσεων, καὶ ιδίως ἐκ τῆς φυσικῆς ιστορίας.

Ἄρθρ. 12.

Εἰς τὸ μάθημα τῆς καλλιγραφίας θέλει πρὸ πάντων παρα-
τηρεῖσθαι ἡ καθαρὰ, ἀκριβῆς καὶ ἐλευθέρα καθ' ὑπαγόρευσιν
γραφή.

Άρθρ. 13.

Εἰς τὴν παράδοσιν τῶν ἀνω ἀπαριθμηθέντων ἀντικειμένων
προσδιορίζονται διὰ μὲν τὰ ἔχοντα τρεῖς τάξεις ἐλληνικὰ συο-
λεῖα 29 ὥραι διδασκαλίας καθ' ἑδρομάδα εἰς τὴν ἀ. τάξιν,
31 ὥραι εἰς τὴν 6'., καὶ 32 εἰς τὴν γ'., διὰ δὲ τὰ ἔχοντα δύο
μόνιον τάξεις, 30 εἰς τὴν ἄ., καὶ 32 εἰς τὴν 6'.

Άρθρ. 14.

Καθ' ἕκαστην καθημερινὴν προηγεῖται τῆς διδασκαλίας προ-
σευχὴ, συνισταμένη εἰς ὑμνον, ψαλλόμενον, εἴτε ὑφ' ὅλων ὁμοῦ
τῶν μαθητῶν εἰς μίαν γενικὴν αἴθουσαν, εἴτε ὑφ' ἕκαστης τά-
ξεως εἰς τὴν ιδίαν αὐτῆς αἴθουσαν τῆς παραδόσεως. Τὰς δὲ
κυριεκαὶ καὶ ἑορτὰς χρεωστοῦν οἱ μαθηταὶ νὰ παρευρίσκωνται
εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν εἰς προσδιωρισμένην τινὰ ἐκκλησίαν.

Αἱ παραδόσεις ἀρχονται τὸ μὲν ὕερος ἀπὸ 7 πρὸ μεσημ-
βρίας, καὶ 3 μετὰ μεσημβρίαν, τὸν δὲ χειμῶνα ἀπὸ 8 πρὸ
μεσημβρίας, καὶ δευτέρας μετὰ μεσημβρίαν πετράδην καὶ σόδ-
ετον δὲν ὑπάρχουν μαθήματα μετὰ μεσημβρίαν. Εἰς τὸ διά-
στημα τῶν ὡρῶν τῆς ἀναπαύσεως καὶ τῶν ἡμερῶν τῆς διακο-
πῆς, οἱ μαθηταὶ δίδονται ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν διδασκάλων
εἰς γυμναστικὰς καὶ ἄλλας ἀσκήσεις. Ἐπὶ τούτῳ θέλει παρ-
σκευάζεσθαι ἀνηκόντως ἐντὸς τοῦ καταστήματος τοῦ σχολείου,
ἢ καὶ ἄλλαχοι τόποις τις.

Μόνον τὸ μάθημα τῆς ἐλληνικῆς δύναται νὰ διαρκῇ 2 ὥραι
κατὰ συνέχειαν, τὰ δὲ ἄλλα μίαν καὶ μόνην. Τὸ μάθημα τῆς
Δατινικῆς θέλει γίνεσθαι πάντοτε πρὸ μεσημβρίας κατὰ τὴν
τελευταῖαν ὥραν, διὰ νὰ δύνανται οἱ μὴ ἀκροώμενοι αὐτοῦ ὑ'
ἀναγωρῶσιν οἵκαδε.

Άρθρ. 15.

Αἱ ἑδρομαδιαῖαι ὥραι θέλουν διαιρεῖσθαι εἰς τὰς Διαφόρους
τάξεις κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

α) Εἰς τὰ ἐλληνικὰ τρεῖς τάξεις ἔχοντα σχολεῖα

Εἰς τὴν πρώτην τάξιν

12 ὥραι

Διὰ τὴν ἑλληνικὴν	2
Διὰ τὴν Ἱερὰν ἴστορίαν	3
Γεωγραφίαν	3
Ἀριθμητικὴν	3
Καλλιγραφίαν	2
Φυσικὴν ἴστορίαν	3
Γαλλικὰ	4

29 ὥραι.

Εἰς τὴν δευτέραν

12 ὥραι.

Διὰ τὴν ἑλληνικὴν	2
» Κατήχησιν	2
» ἴστορίαν	3
» Γεωγραφίαν	2
» Ἀριθμητικὴν	3
» Καλλιγραφίαν	2
» Φυσικὴν ἴστορίαν	3
» Γαλλικὰ	4

31 ὥραι.

Εἰς τὴν τρίτην τάξιν

12 ὥραι.

Διὰ τὴν ἑλληνικὴν	2
» Σύνθεσιν	3
» Ἀρχαὶ τῆς ἀνθρωπολογίας ή γῆθικῆς	2
» ἴστορίαν	3
» Γεωγραφίαν	2
» Γεωμετρίαν καὶ φυσικὴν	3
» Γαλλικὰ	4
» Δατινικὰ	3

32 ὥραι.

β') Δι' ἑλληνικὰ δύο τάξεις ἔχοντα σχολεῖα

Εἰς τὴν πρώτην τάξιν

12 ὥραι

Διὰ τὴν ἑλληνικὴν	2
» Ἱερὰν ἴστορίαν καὶ κατήχησιν	4
» Γεωγραφίαν	3
» Ἀριθμητικὴν	3
» Καλλιγραφίαν	2
» Φυσικὴν ἴστορίαν	2
» Γαλλικὰ	4

30 ὥραι.

Εἰς τὴν δεύτερην τάξιν		
Διὰ τὴν ἑλληνικὴν	12	ώραι.
ἢ Σύνθεσιν	3	
ἢ Ἀνθρωπολογίαν ἢ ηθικὴν	1	
ἢ Ἰστορίαν	3	
ἢ Γεωγραφίαν	2	
ἢ Ἀριθμητικὴν ἀλγεβραν	»	
ἢ Γεωμετρίαν καὶ φυσικὴν	4	
ἢ Καλλιγραφίαν	1	
ἢ Γαλλικὰ	4	
ἢ Λατινικὰ	2	

32 ώραι.

Ἄρθρ. 16.

Η διάρκεια τῶν μαθημάτων εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα εἶναι τριετής. Ή εἰς μὲν τὰ σχολεῖα, τὰ ἔχοντα τρεῖς τάξεις μονος τῆς εἰς ἐκάστην τάξιν. Εἰς δὲ τὰ ἔχοντα δύο, ἐνὸς καὶ ἡμίσεως ἔτους εἰς ἐκάστην.

ΤΜΗΜΑ IV.

Περὶ τῆς διαιρέσεως τοῦ σχολιακοῦ ἔτους, παραδοχῆς, προσθίβασμοῦ, ἐλέγχου τῆς πρόδοντος καὶ ἐξετάσεων τῶν μαθητῶν.

Ἄρθρ. 17.

Τὸ σχολιακὸν ἔτος διὰ τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα ἀρχεται τὴν 3 (15) Σεπτεμβρίου λήγει δὲ ἡ πρώτη αὐτοῦ ἔξαμηνία τὴν 15(27) Φεβρουαρίου· ἡ δευτέρα ἔξαμηνία ἀρχεται τὴν 1(13) Μαρτίου, καὶ λήγει τὴν 3(15) Ιουλίου.

Ἄρθρ. 18.

Ἐκτὸς τῶν ἀλλων σημειουμένων διαικοπῶν, θέλουν διαικόπτεσθαι τὰ μαθήματα μόνας τὰς κυριακὰς, καὶ τὰς διὰ διατάγματος ώρισμένας ἑορτάς.

Ἄρθρ. 19.

Βις τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα μόνον τοιοῦτοι παῖδες γίνονται δεκτοί, ὅσοι κατὰ τακτικὰς ἀποδείξεις τῶν σχολείων, εἰς τὰ ὄποια ἐφοίνων, ἔχουν τὰς ἀναγκαῖτες προκαταρκτικὰς γνώσεις τῶν ὅσα διδάσκονται εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα, καὶ διαγωγὴν ἀμεμπτον.

Ἄρθρ. 20.

Παραδοχὴ μαθητοῦ εἰς ἀνωτέραν παρὰ τὴν πρώτην τάξιν

ἐπιτρέπεται τότε μόνον, διαν οὗτος γνωρίζῃ ἀκριβῶς τὰ εἰς τὰς κατωτέρας τάξεις τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου διδασκόμενα.

Ἄρθρ. 21.

Διὰ τοῦτο προκείται τῆς ἐγγραφῆς ἔξετασις τοῦ μαθητοῦ ἐνώπιον διλογικῶν διδασκάλων τοῦ σχολείου, καὶ κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα ταύτης κατατάττεται ὁ μαθητής εἰς τὴν ἀνήκουσαν τάξιν.

Ἄρθρ. 22.

Οἱ σχολάρχοις ἐγγράφει τὸν μαθητὴν, ἀφοῦ οὗτος καταθέσῃ τῆς ἐγγραφῆς τὸ δικαίωμα καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ τὴν ἐπισημονὴν πάσχεσιν, διτεθέλει ἔχει καλὴν διαγώγην, θέλει ὑπακούει εἰς τοὺς ἀνωτέρους του καὶ σπουδάζει μετ' ἐπιμελείας.

Ἄρθρ. 23.

Διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς σειρᾶς καθ' ἣν οἱ μαθηταὶ θέλουν κατατάττεσθαι ὡς πρὸς τὴν πρόδοδον αὐτῶν εἰς ἔκαστον τῶν μαθημάτων, θέλουν χρησιμεύει πρὸ πάντων τὰ ἐγγραφαὶ αὐτῶν γυμνάσματα, ἀλλὰ συγχρόνως ἢ αἱ προφορικαὶ των λύσεις τῶν προτεινομένων προβλημάτων ἢ ἢ θίκη των διαγωγὴ εἰς τὸ διάστημα τῆς ἔξαμηνίας. Πρὸς τοῦτο ἔκαστος διδάσκαλος θέλει ἐγγράψει ιδιοχείρως καὶ εὔσυνειδότως εἰς βιβλίον ἀριθμημένον ἢ μονογραμμένον ὑπὸ τοῦ σχολάρχου, τὴν πρόδοδον, ἐπιμέλειαν καὶ διαγωγὴν τοῦ μαθητοῦ, σημειῶν αὐτὰ ταῦτα καὶ εἰς τὰ ἐγγραφὰ γυμνάσματα τῶν μαθητῶν ἐπιστρέφομενα εἰς αὐτοὺς, ἀφοῦ ἔξετασθωσιν ἀπὸ τὸν διδάσκαλον καὶ χρησιμεύσωσιν ιδίως εἰς τὴν ἔξετασιν τὴν διαγραφομένην εἰς τὸ ἄρθρον.

Διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον θέλει γίνεσθαι ἔκάστην ἔκτην ἔβδομα καὶ ἀνάτ' ἐν ἐγγραφον γύμνασμα.

Ἄρθρ. 24.

Τὴν τελευταῖνην ἔβδομάδαν ἔκάστης ἔξαμηνίας θέλουν γίνεσθαι δημόσιεις ἔξετάσεις πρὸ δὲ τῶν ἔξετάσεων θέλουν ἐπαναλαμβάνεσθαι διστολὴν τὸ δυνατὸν συντόμως τὰ εἰς τὸ διάστημα τῆς ἔξαμηνίας διδαχθέντα. Η μετὰ τὴν δευτέραν ἔξαμηνίν ἔξετασις εἶναι συγχρόνως γενικὴ ἔξετασις δι' ὅλων τὸ ἔτος.

Αἱ ἔξετάσεις γίνονται ἐνώπιον τοῦ σχολάρχου, τοῦ ἀνήκουτος διδασκάλου καὶ τῶν ἐπὶ τούτῳ προσκεκλημένων μελῶν τῆς ἐφορείας.

Οἱ γονεῖς καὶ ἐπίτροποι τῶν μαθητῶν θέλουν προσκαλεῖσθαι ἐπίσης διὰ δημοσίων δηλοποιήσεων. Ἐπιτρέπεται δὲ καὶ εἰς ἔκκλησιν τὸν ἢ εἰς τὰς ἔξετάσεις εἰσοδος.

Ἄρθρο. 25.

Ἐκαστος μαθητής χρεωστεῖ νὰ ἐμφανίζεται εἰς τὰς ἔξετάσεις καὶ μόνον δι' ἀσθένειαν η̄ ἀλληγορικής κατεπείγουσαν αἰτίαν δύναται νὰ λείψῃ ἀπὸ αὐτάς.

Οἱ ἄνευ ἀνάγκης ἀπόντες προσκαλοῦνται ἀπὸ τὸν ὑπηρέτην τοῦ σχολείου, καὶ μὴ ἐμφανισθέντες ἀποβάλλονται.

Ἄρθρο. 26.

Πρὸς ἀποφυγὴν πάσης μεροληψίας προσδιορίζουν τὰ μέλη τῆς ἑφορείας ἀπὸ τὰ εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους παραδοθέντα μαθήματα, τὸ μέρος η̄ τὸ τεμάχιον ἐπὶ τοῦ ὅποιου θέλει γίνει η̄ ἔξετασις.

Οἱ ἔξετασθησόμενοι προσδιορίζεται διὰ κλήρου· χρεωστεῖ δὲ νὰ καθυποβάλῃ καὶ διλά τὰ εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους ὑπ' αὐτοῦ γραφέντα γυμνάσματα.

Ἄρθρο. 27.

Οἱ προσδιοριζόμενοι εἰς ἀνώτερας τάξεις προσδιορίζεται κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἔξετάσεων· ἀπαγορεύεται μετὰ πάσης αὐστηρότητος ὁ προσδιοριζόμενος τῶν μὴ ἔχοντων τὴν ἀνήκουσαν ικανότητα μαθητῶν, οἵτινες χρεωστοῦν ν' ἀκούσουν ἐκ νέου τὰ μαθήματα τῆς αὐτῆς τάξεως, εἰς η̄ν εὑρίσκοντο τὸ προλαβένον ἔτος. Οἱ διεισδύοντες τάξειν ἐπαναλαβόντες χωρὶς νὰ κατασταθῇ προσδιοριζόμενοι ἀξιοίς, ἀποπέμπεται τοῦ σχολείου.

Ἄρθρο. 28.

Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους θέλει τυπόνεσθαι καὶ δημοσιεύεσθαι ἀλφαριθμικὸς τῶν μαθητῶν κατάλογος, περιέχων, καὶ τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν πόλιν τῆς γεννήσεως αὐτῶν καὶ τὸ ἐπιτήδευμα τῶν γονέων ἐν γένει, η̄ εἰς ἔνα ἔκαστον κλάδον.

Ἄρθρο. 29.

Μετὰ τὰς ἔξετάσεις τῆς β'. ἔξαμηνίας θέλουν διανέμεσθαι εἰς τοὺς ἀριστεύσαντας ἑκάστης τάξεως βραβεῖα διὰ μὲν τὴν γενικὴν πρόοδον 2 ἔως 4 κατὰ τὴν πληθὺν τῶν μαθητῶν, διὰ δὲ τὴν πρόοδον εἰς ἔνα ἔκαστον κλάδον ἀγὰ ἐν.

Τὰ βραβεῖα ταῦτα θέλουν συνίστασθαι εἰς ἀνάλογα βιβλία καλῶς γεγραμμένα, καὶ εἴτε τὴν ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν, εἴτε τὴν μέλλουσαν κλίσιν τοῦ μαθητοῦ ἀφορῶντα, ἀγοραζόμενα δὲ ἀπὸ τὰ ἔξοδα τοῦ σχολείου.

Ἄρθρο. 30.

Εἰς ἔκαστον μαθητὴν θέλουν δίδεσθαι ἀποδεικτικὰ περὶ προσδούον καὶ διαγωγῆς εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους, ἔγγραφος δὲ ἐπιτηλίξις τότε μόνον, ὅταν η̄ διαγωγὴ καὶ η̄ ἐπιμέλεια αὐτῶν

ἥτον ἐπιλήψιμος καὶ οἱ γονεῖς ἢ οἱ συγγενεῖς τῶν μαθητῶν ἐξηρτησαν ιδιαιτέρως ἔγγράφους περὶ τούτου πληροφορίας.

Οἱ σχολάρχης φροντίζει περὶ τῆς συντάξεως τῶν τοιούτων ἔγγραφων κατὰ τὰ σημειώθέντα παρὰ τῶν διδασκάλων εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους εἰς τὰ ἐπὶ τοῦτο κατὰ τὸ ἄρθρο. 23 ὡρισμένα βιβλία, καὶ κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοσίου ἐξετάσεως.

Εἰς τὰ ἀποδεικτικὰ, τὰ ὁποῖα θέλουν ἀντιγράφεσθαι καὶ εἰς βιβλίον ἀριθμούμενον μὲν καὶ μονογραφούμενον ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ, μένον δὲ εἰς τὸ κατάστημα τοῦ σχολείου θέλουν περιέχεσθαι ιδιαιτέρως ἐκτὸς τοῦ ὀνόματος τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως τῶν μαθητῶν, τοῦ ἐπιτηδεύματος; τῶν γονέων, ἀκριμη καὶ σημείωσις τῆς προόδου, τῆς ἐπιμελείας καὶ τῆς διαγωγῆς τῶν νέων. Τὰ ἀποδεικτικὰ ταῦτα φέρουν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ σχολάρχου καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ σχολείου. Θέλουν δὲ τυπωθῆ ἢ λιθογραφηθῆ ὅμοιομόρφως.

Ἄρθρ. 31.

Αἱ περὶ ἐπιμελείας καὶ προόδου σημειώσεις διαιροῦνται εἰς ἕξ τάξεις.

Κάλλιστα, καλῶς, σχεδὸν καλῶς, μετρίως, μετριωτάτως καὶ κακῶς.

Αἱ περὶ ἐπιμελείας καὶ προόδου σημειώσεις γίνονται δι' ἔκκληστον μαθητὴν ιδιαιτέρως, αἱ δὲ περὶ ἀγωγῆς γενικῶς.

Άρθρ. 32.

Κατὰ τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους ἑκαστος σχολάρχης χρεωστεῖ νὰ καθυποβάλῃ διὰ τοῦ διοικητοῦ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν Γραμματείαν, περιεκτικὴν ἔκθεσιν περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐξετάσεων, τῆς καταστάσεως τοῦ σχολείου καὶ περὶ ἑκάστου ἀντικειμένου, τὸ ὄποιον θεωρεῖ ἀξιονέκατον ἀναφορᾶς. Συγχρόνως συνεννοούμενοι ὁ σχολάρχης μετὰ τῶν διδασκάλων τοῦ συντάττει τὸ πρόγραμμα τῆς ἐπομένης ἐξαμηνίας, τὸ κοινοποιεῖ εἰς τοὺς μαθητὰς συγχρόνως μὲ τὴν καινοποίησιν τοῦ προβιβασμοῦ των, τὸ στέλλει εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἑκκλησιαστικῶν μετὰ τοῦ καταλόγου τοῦ σχολείου του διὰ τὸ παρελθόν ἔτος, καὶ τὸ ἀπαρτίζει εἰς τὴν μαύρην σανίδα τοῦ σχολείου.

ΤΜΗΜΑ V.

Περὶ τῶν διδασκάλων τῶν ἑλληνικῶν σχολείων.

Άρθρ. 33.

Οἱ διδάσκαλοι τῶν ἑλληνικῶν σχολείων χρεωστοῦν εἰς τὸ ἔ-

ξῆς νὰ ἔχωστε τελειωμένα τὰ μαθήματα τοῦ γυμνασίου καὶ νὰ
ηναὶ γυμνασμένοι πρακτικῶς εἰς τὴν διδασκαλίαν εἴτε εἰς Ἑλλη-
νικόν τι σχολεῖον ή εἰς ἄλλο ιδιωτικὸν σπουδασκούνται τὰ αὐ-
τὰ μαθήματα.

Ἄρθρ. 34.

Οἱ ὑποψήφιοι διδασκαλοὶ δύνανται νὰ ἀποδείξουν, ότι ἔχουν
τὰς ἀπαιτούμενας γνώσεις καὶ δὲ ἔξετάσεως γνωμένης προφορι-
κᾶς καὶ ἐγγράφως ἐνώπιον ἐνὸς γυμνασιάρχου καὶ ὅλων τῶν
καθηγητῶν τοῦ γυμνασίου.

Ἄρθρ. 35.

Τὰ κυρίως εἰς τοιαύτας ἔξετάσεις ἀπὸ αὐτοὺς ἀπαιτούμενα
εἶναι τὰ ἀκόλουθα:

α) Νὰ ὁμιλῶσι καὶ νὲ γράφωσι καθαρῶς καὶ ἀκριβῶς τὴν
νέαν Ἑλληνικὴν, νὲ γνωρίζωσι κατὰ βάθος τὴν γραμματικὴν αὐ-
τῆς, νὲ γνωρίζωσι τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν ὡς διδάσκεται εἰς τὰ
γυμνάσια.

β) Νὰ ἔχωσι γνῶσιν τῆς λατινικῆς γραμματικῆς ἐν γένει
καὶ ἴδιως τοῦ ἑτυμολογικοῦ αὐτῆς μέρους, νὰ μεταφράζωσιν
ὅρθως εἰς τὸ λατινικὸν Ἑλληνικὸν τι τεμάχιον ὅποια τὰ προ-
βαλλόμενα εἰς τοὺς μαθητὰς τῆς ἀνωτέρας τάξεως τοῦ γυμνα-
σίου τοὺς εἰς τὸ πανεπιστήμιον μεταβαίνοντας, νὲ γνωρίζωσι
τὴν μετρικὴν, νὲ ἔξηγῶσιν εὐκόλως που μέρος τοῦ Καισαροῦ
τοῦ Κορνηλίου Νέπωτος, ή τῶν μεταμορφώσεων τοῦ Ὁδίδιου.

γ) Νὰ γνωρίζωσιν ἐντελῶς τὴν ἀριθμητικὴν καὶ γεωμετρίαν,
καθόσον διδάσκεται εἰς τὰ γυμνάσια, τὴν γεωγραφίαν καὶ ἴδιως
τὴν τῆς Ἑλλάδος καὶ Εὐρώπης, τὴν ιερὰν ιστορίαν, η τὴν κα-
τήχησιν, τὴν παλαιὰν καὶ νέαν ιστορίαν, καὶ ἴδιως τὴν τῆς Ἐλι-
λάδος, τῆς Ρώμης καὶ τὴν Εὐρωπαϊκὴν, τὰ γενικάτερα καὶ
σπουδαιότερα τῆς φυσικῆς ιστορίας, τῆς φυσικῆς, τῆς ἀγροτι-
κογίας καὶ ἡθικῆς, τὴν γαλλικὴν, προσέτι δὲ τὴν μουσικὴν καὶ
ζωγραφικὴν.

Ἄρθρ. 36.

Περὶ τῶν ἔξετάσεων τούτων θέλει συντάττεσθαι πρωτόκολλον,
περιέχον τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν καὶ ὃσον τὸ δυνατόν ἐντελῇ
ἔκθεσιν τῆς ίκανότητος τοῦ ἔξετασθέντος καὶ ὑπογραφόμενον.
ὑφ' ὅλων τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο θέ-
λει καθποβάλλεσθαι μετὰ ταῦτα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιασ-
τικῶν ἡγεμονίας περιοχῆς, τοῦ οποίου τὸ πρωτόκολλον
τοῦτο θέλει εἰς τὸ διδασκαλικὸν ἐπαγγελμα.

Ἄρθρο. 37

Τὸν μεταξὺ τῆς ἔξετάσεως ταύτης καὶ τοῦ διορισμοῦ του καιρὸν θέλει δαπανὴ ἐπίσης ὁ ὑπόψηφος εἰς διδασκαλικὴν ἀσκησιν, εἴτε ως βοηθὸς εἰς ἐλληνικόν τι σχολεῖον, ἢ ως ἴδιωτικὸς διδάσκαλος. Εἰς τὸ διάστημα τοῦτο μέχρι τοῦ διορισμοῦ του χρεωστεῖ γὰρ ἐμφανίζη κατ' ἕτος εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν τακτικὸν ἀποδεικτικὸν τῆς ἐνεργολήσεώς του.

Ἄρθρο. 38.

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ καιροῦ τῆς πρακτικῆς εἰς τὸ διδασκαλικὸν ἐπάργειλμα ἀσκήσεως θέλουν γίνεσθαι ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἔξεταστικῶν ἐπιτροπῶν πρακτικαὶ ἔξετάσεις, εἰς τὰς ὁποῖας ἴδιως θέλουν προτίθεσθαι καὶ λύεσθαι ἐγγράφως προτάσεις περὶ μεθδιῶν γενικῶς, καὶ ἴδιαιτέρως περὶ ἀντικειμένων τινῶν τῆς διδασκαλίας· προσέτι θέλει δίδει ὁ ὑπόψηφος δείγματα τῆς ικανότητός του, διευθύνων αὐτὸς τὴν σχολὴν, καὶ διορθόγων γυμνάσματα τῶν μαθητῶν.

Καὶ περὶ τῆς ἔξετάσεως ταύτης θέλει συντάττεσθαι, ως ἀνωτέρω, πρωτόκολλον, καὶ πέμπεσθαι εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Ἄρθρο. 39.

Οἱ διορισμὸι τῶν διδασκάλων εἰς τὰ ἐλληνικὰ σχολεῖα γίνεσται ἀπὸ τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἀφοῦ λάβῃ τὴν Ἡμετέρων ἔγκρισιν, ἀλλ᾽ οὐδεὶς ὑπόψηφος προτείνεται, ὅταν ὑπάρχουν ἀμφιβολίαι περὶ τῶν ἡῶν καὶ τῆς θρησκευτικότητος αὐτοῦ.

Ἄρθρο. 40.

Οἱ ἔχοντες τὴν ἀνήκουσαν ως καθηγηταὶ γυμνασίου ικανότητα τα δύνανται, διάκονοις, ζητήσωσι, νὰ λάβουν θέσιν διδασκάλου ἐλληνικοῦ σχολείου.

Ἄρθρο. 41.

Οἱ μισθὸις τῶν διδασκάλων τῶν ἐλληνικῶν σχολείων εἶναι,
Διὰ τὴν ἀ. τάξιν 120 δραχμὰς κατὰ μῆνα.
Διὰ τὴν β'. τάξιν 150 δραχμὰς κατὰ μῆνα.
Διὰ τὴν γ'. τάξιν 180 δραχμὰς κατὰ μῆνα.
Ἀλλὰ ἀπὸ πενταστίαν εἰς πενταστίαν αὐξάνει κατὰ τὸ πέμπτον χωρὶς νὰ δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 250 δραχμὰς.

Οἱ ἥδη ἀνωτέρους μισθοὺς ἔχοντες, ἔτακολουνθεῦν λαμβάνοντες
μίτονς ἀμειωτούς,

ΤΜΗΜΑ VI.

Περὶ ἐφόρειῶν καὶ τοπικῆς πειθαρχίας τῶν ἐλληνικῶν
σχολείων

Ἄρθρ. 42.

Εἰς ἔκαστον μέρος, ὅπου ὑπάρχει ἐλληνικὸν σχολεῖον θέλεις
συστήνῃ ἐφόρεια, ὑποκειμένη ἀμέσως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησια-
στικῶν κτλ. Γραμματείαν.

Ἄρθρ. 43.

Η ἐφόρεια θέλει συνίστασθαι ἀπὸ τὸν διοικητὴν ὡς πρόεδρον
ἢν πεπαιδευμένον αἱρητικὸν, ἢ ἐναὐτὸν τοῦ τόπου ἔκει-
νου, τὸν δῆμαρχον, καὶ δύο ἀπὸ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον διο-
ριστέους δημόσιας.

Εἰς μέρη ὅπου διοίκησις δὲν ὑπάρχει, ἢ προεδρία ἀνατίθεται
εἰς τὸν δῆμαρχον.

Ἄρθρ. 44.

Οἱ ἐν ἐνεργείᾳ διδάσκαλεις τοῦ ἐλληνικοῦ σχολείου δὲν δύγαν-
ται νὰ ἥνκαι καὶ μέλη τῆς ἐφόρειας.

Ἄρθρ. 45.

Τὰ μέλη τῆς ἐφόρειας θέλουν παρευρίσκεσθαι εἰς τὰς γενομέ-
νας ἐπισκέψεις τῶν σχολείων καὶ εἰς τὰς ἐξετάσεις κατὰ τὸ τέ-
λος τοῦ ἔτους καθ' ὅλην αὐτῶν τὴν διάκειαν.

Ἄρθρ. 46.

Η ἐφόρεια συνέρχεται κατὰ τριμηνίαν κατὰ πρόσκλησιν τοῦ
προέδρου της εἰς τακτικὰς συνεδριάσεις, καὶ συσκέπτεται περὶ
συντροφήσεως καὶ βελτιώσεως τοῦ ὑπ' αὐτὴν εὑρισκομένου σχο-
λείου.

Ἄρθρ. 47.

Εἰς ἔκαστην συνεδρίασιν πρέπει νὰ παρευρίσκωνται τούλαχι-
στον τὰ δύο τρίτα τῶν μελῶν ἐλλειψεὶ τοῦ προέδρου, προε-
δρεύει ὁ κατὰ σειρὰν πλησιέστερος μετ' αὐτὸν. Μετὸς τῶν τα-
κτικῶν συνεδριάσεων, θέλει συνέρχεσθαι ἡ ἐφόρεια, δισάκις ἀντι-
κείμενον, ἀφορῶν τὸ σχολεῖον, ἀπαιτή ταχείαν ἀπόφασιν. Τοι-
αύτην συνεδρίασιν δύναται νὰ συγκαλέσῃ ἔκαστον μέλος, ἀλλ' ὁ
πρόεδρος τὴν προσδιορίζει.

Ἄρθρ. 48.

Οσάκις ὁ σχολάρχης εἰς δυσχερεῖς περιπτώσεις πειθαρχίας
διστάζει νὰ ἐνεργήσῃ μόνος του, ἢ ἐφόρεια ὑποχρεοῦται ἐπίσης
νὰ συνέρχεται κατὰ πρόσκλησιν αὐτοῦ, καὶ ν' ἀποφασίῃ περὶ
τοῦ ὑποθέσεως κοινῶς μεθ' ὅλων τῶν διδασκάλων, διμοίως κοι-

εἰς τὰς περιστάσεις, καθ' ἃς δὲν δύναται διὰ τῆς ιδίας αὐτοῦ βασύητος νὰ διατηρήῃ τὴν τάξιν εἰς ὁ σχολείον. Θέλει ἀποτελεσθεῖ τὰς πρὸς τὴν ἐφορείαν, ητις χρεωστεῖ νὰ λαμβάνῃ τὰ ἀνήκοντα μέρα πρὸς την πονατάστασιν τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς ὑποταγῆς ἀπὸ μέρους τῶν μαθητῶν.

Ἄρθρ. 49.

Μετὰ τὸ τέλος τῶν ἔξετάσεων τοῦ σχολείου, χρεωστεῖ ἡ ἐφορεία νὰ διευθύνῃ ἀναφορὰν πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν Γραμματείαν, πεμπομένη μὲν παρὰ τοῦ διοικητοῦ μετ' ἐκείνης τοῦ σχολάρχου (Ἄρθρ. 32).

Πραγματευομένην δὲ,

α) Περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ σχολείου, τῆς προσθεύσεως, ἢ τῶν ἐλλείψεων αὐτοῦ, ὡς καὶ περὶ τῶν περιστάσεων, ὅσαι εἴναι ἀξίαι τῆς πατριτηρήσεως τῆς Κυβερνήσεως.

β) Περὶ πτωχῶν καὶ ἐπιμελῶν μαθητῶν, τοὺς ὄποιους νομίζει ἡ ἐφορεία αἵσιους νὰ λαμβάνων ἢ ποτορίας μισθῶν ἢ διδακτικά βιβλία ἀνεξόδως παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Άρθρ. 50.

Καθηκον τῆς ἐφορείας εἴναι νὰ ἐπαγγυπνῇ ὡστε οἱ διδάσκαλοι νὰ ἐκτελοῦν τὰ χρέον των ἢ τὰς διατάξας τῆς Κυβερνήσεως ἰδίως, καθόσον ἀρ ậᾶσι τὴν τάξιν τῶν ἀντικειμένων τῆς διδασκαλίας, τὰ περὶ δικαιοπῶν ἢ ἐρτὸν καὶ τὰ περὶ τῶν εἰσαχθέντων διδακτικῶν βιβλίων, προσετεῖ δὲ νὰ ποστηρίζῃ καὶ τὴν ἀπὸ μέρους τῶν πολιτῶν πρὸς τοὺς διδασκάλους χρεωστουμένην ὑπόληψίν.

Άρθρ. 51.

Η ἐφορεία ἔξετάζει καὶ ἀποφασίζει περὶ τῶν διενέξεων μεταξὺ τοῦ σχολάρχου, ἢ τῶν διδασκάλων, καθόσον αὗται ἀφορῶσσι τοῦ σχολείου τὴν μέθοδον, τὴν τάξιν, τὰ ἀντικείμενα τῆς διδασκαλίας κτλ. διοιώτες δὲ καὶ τὰ παράπονα τῶν γιέων, ἢ τῶν ἐπιτρόπων κατὰ τῶν διδασκάλων καὶ τ' ἀνάπταλιν, καθόσον αὕτα ἀφορῶσι τοὺς μαθητάς καὶ τὰ ἀντικείμενα -οῦ σχολείου. Συμβούλευε τοὺς γονεῖς ἢ ἐπιτρόπους, ὅσοι παραμελοῦν τὴν ἐκπαίδειαν, καὶ λοιπὴν προμηθεῖ αὐτῶν εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα φοιτώντων παιδῶν, καὶ ἐπιτυσπειμένων των.

Άρθρ. 52.

Οὐάκις πρόκειται περὶ διορισμοῦ διδασκάλου, ἀποτελεῦται, οἰκοδομήματος, ἀγορᾶς βιβλίων ἢ ἀλιών ἀντικειμένων, ἡ ἐνορεία διευθύνει, ὅπου ἀνήκει τὴν περὶ τούτου προτάσιν, θέωρει δὲ καὶ

μετὰ τοῦ σχολάρχου τὰ ἀποδεικτικὰ τῶν πληρωμῶν κατὰ τὸν
ἀνήκοντα τρόπον περὶ τῆς ἐξοφλήσεώς των.

Ἄρθρ. 53.

Ἐκαστος διδάσκαλος εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν πειθαρχίαν, οὐ
εὐταξίαν τῆς τάξεως του, καὶ χρεωστεῖ γὰρ ἐπαγρυπνῆ εἰς τὴν
ἐπιμέλειαν καὶ διαγωγὴν τῶν μαθητῶν. ἔχει ἐπομένως τὸ δικαίωμα
νὰ διανέμῃ καταλλήλους ἀμοιβάς, νὰ δίδῃ πατρικὸς συμ-
βουλὰς, καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ ποιὺς διὰ κρατήσεως ἐντὸς τοῦ σχο-
λείου εἰς ὡρισμένον τινα καιρὸν, οὐ καὶ ὀλοκλήρους ἡμέρας, νὰ
δίδῃ εἰδῆσιν εἰς τοὺς γονεῖς ή ἐπιτρόπους περὶ τῶν πταισμάτων
τῶν μαθητῶν καὶ νὰ ζητῇ ἀπὸ αὐτοὺς πληροφορίας περὶ τῆς
διαγωγῆς των.

Ἄρθρ. 54.

Ἐκαστος διδάσκαλος χρεωστεῖ νὰ κρατῇ τὸ εἰς τὸ ἄρθρ. 23
ἡγθὲν βιβλίον.

Ἄρθρ. 55.

Ἀποθολὴ ἀπὸ ἑλληνικὸν σχολεῖον δι' ἐπανειλημμένας ἀπο-
δείξεις παρακοπῆς, κακῆς διαγωγῆς καὶ ἀμελείας, δύναται νὰ
γίνῃ μὲ μόνην τὴν συγκατάθεσιν τοῦ σχολάρχου. Διὰ τῆς ἀπο-
θολῆς ταύτης ἀπομακρύνεται ὁ μαθητὴς τοῦ διδασκαλοῦ Κατα-
στήματος, χωρὶς ν' ἀπολαύσῃ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ γίνῃ δεκτὸς
εἰς ἔτερον πρὸς δοκιμασίαν, ἐπιβλεπόμενος αὐστηρῶς τούλαχι-
στον εἰς διάστημα μιᾶς ἑξαμηνίας.

Ἀποκλεισμὸς ἀπὸ ὅλα τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα δύναται νὰ ἐπι-
βληθῇ διὰ βαρύτερα ἐγκλήματα· καὶ εἰς ἀποθολὴν ἀπὸ βασιλε-
κὸν σχολεῖον κατ' ἀπόφασιν ὅλων τῶν διδασκάλων καὶ τῆς ἐφο-
ρείας ὅμοιον.

Ἄρθρ. 56.

Εἰς περίπτωσιν ἀποθολῆς οἱ γονεῖς οὐ ἐπίτροποι ἔχουν τὸ
δικαίωμα ν' ἀποτελώνταν εἰς τὴν ἐφορείαν ζητοῦντες ἑξέτασιν
τῆς ὑποθέσεως, ὁσάκις νομίζουν ὅτι ἔγεινεν ἀδικία εἰς τὸν ἀπο-
θηθέντα.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἐπιτρέπεται ἔκκλησις
εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἑκκλησιαστικῶν, ἐκεῖθεν δὲ οὐδεμία.

Ἄρθρ. 57.

Οὐ σχολάρχης ὡς ἔχων τὴν γενικὴν ἐπιτήρησιν ἐπὶ τοῦ Κα-
ταστήματος θέλει ἐπιβλέπει ὃστε οὐ διδασκαλία καὶ οὐ ἐσωτερι-
κὴ τάξις νὰ ἐνεργῶνται καταλλήλως, οὐ δύοιοι μόρφως, διὰ τοῦτο
πρὸ πάντων θέλει φροντίζει ὃστε ἐκάστη ὥρα νὰ ἀφιερό-
γεταις ἐγτελῶς εἰς τὸν σκοπὸν δι' θύ εἰγκας προσδιωρισμένη

νη ἡ παράδοσις ἐκάστου μαθήματος, νὰ διαρκῇ ὅσον εἶναι διατε^χ
ταγμένον ἐντὸς τοῦ σχολείου καὶ διατηρῆται ἡ ἡσυχία, κανεὶς
διδάσκαλος νὰ μὴ λείπῃ τῶν χρεῶν του ὄντος κατεπειγούσης ἀνά-
γκης, καμπύλα διακοπὴ τῶν μαθημάτων νὰ μὴ γίνεται, ἐκτὸς τῶν
διατεταγμένων ἑορτῶν ἡ διακοπὴν, αἱ ἀπὸ τὸ σχολεῖον ἐλλεί-
ψεις νὰ ἔναι σπάνιαι, τὰ ἔγγραφα γυμνάσματα νὰ διορθόνωται
ἀκριβῶς, ἡ αἱ σημειώσεις νὰ γίνωνται εὐσυνειδότως.

Ἄρθρο. 58.

Οὐοίως ἀνήκει εἰς τὸν σχολάρχην ἡ ἀνωτάτη ἐπιτήρησις
ἐπὶ τῆς διαγωγῆς τῶν μαθητῶν ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ σχολείου.
Ο αὐτὸς χρεωστεῖ νὰ ἐπαγρυπνῇ ἀμέσως μετ' αὐστηρότητος
ἐπὶ τῶν μὴ ἐντοπίων μαθητῶν ὅσακις οἱ γονεῖς ἢ οἱ ἐπίτροποι
δὲν ἔλαθον ἴδιαιτέραν περὶ αὐτῶν φροντίδα.

Άρθρο. 59.

Απαξ τοῦ μηνὸς συγκαλεῖ ὁ σχολάρχης τοὺς συνδιδασκάλους
του εἰς σύσκεψιν περὶ τῆς συντηρήσεως ἢ βελτιώσεως τοῦ σχο-
λείου, τὸ περὶ αὐτῆς πρωτόκολλον ὑπογράφεται ἀπὸ ὅλους τοὺς
παρόντας διδασκάλους ἢ προτίθεται εἰς τὰ ἔγγραφα τοῦ σχο-
λείου.

ΤΜΗΜΑ VII.

Περὶ τῶν ἐπισκέψεων τοῦ σχολείου.

Άρθρο. 60.

Διὰ νὰ πληροφορῆται ἡ Κυβέρνησις περὶ τῆς ἀκριβοῦς τη-
ρήσεως τοῦ διδακτικοῦ σχεδίου τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς πει-
θαρχίας εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα, θέλουν γίνεσθαι κατ' ἕτος
ἐπισκέψεις αὐτῶν καθ' ὅλους τοὺς Νομοὺς, συμπιπτούσας καθ'
ὅσον τὸ δυνατὸν μέ τὰς ἔξετάσεις εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους.

Διὶ ἐπισκέψεις αὗται ἀνατίθενται εἰς τοὺς γυμνασιάρχας τῶν
πλησίστερον εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα κειμένων γυμνασίων,
λαμβάνοντες περιστείς ἀποζημιώσιν.

Άλλ' ἀν τὸ ἑλληνικὸν σχολεῖον εἶγαι συγδεδεμένον μὲ γυ-
μάσιον ὁ στελλόμενος διὰ νὰ ἐπισκεφθῇ τοῦτο, ἐπισκέπτεται
καὶ ἐκεῖνο συγχρόνως.

Άρθρο. 61.

Ἄμα φθάσῃ εἰς τὸν τόπον τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου ὁ ἐπισκεπτό-
μενος χρεωστεῖ νὰ συνεννοήτῃ ἀμέσως μετὰ τοῦ σχολάρχου ἢ
τῆς ἐφορείας, καὶ νὰ ἐρωτᾷ αὐτοὺς, περὶ τῆς προόδου καὶ τῶν
ἀναγκῶν τοῦ σχολείου. Μετὰ τῶντα θέλεις ἐπισκέπτεσθαι ἐκά-
στην τάξιν τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου, συγδευόμενος ἀπὸ τὸν

σχολάρχην καὶ τὰ μέλη τῆς ἐφορείας, θέλει πᾶντας φορεῖσθαι
ἀκριβῶς, περὶ τῶν μεθόδων τῆς παραδόσεως, θέλει δίδει εἰς τοὺς
μαθητὰς αὐτούς ἔγγραφα προβλήματα, θέλει θεωρεῖ τὰς ἐπ'
αὐτῶν ἑρασίκες των καὶ διανέμει κατὰ τὸ δυκοῦν ἐπιχειρον ἦ
ψόγον εἰς ἔκκαστον.

Ἄρθρ. 62.

Ἐν τέλει θέλει συνδιαλέγεσθαι μεθ' ὅλων τῶν διδασκάλων
καὶ τῆς ἐφορείας, περὶ τῶν γενομένων παρ' αὐτοῦ παρατηρή-
σεων, τὰς δόπιας δι' ἀνυφορᾶς θέλει καθυποθάλλει εἰς τὴν ἐπὶ
τῶν Ἐκκλησ. Γραμματείαν.

Άρθρ. 63.

Η διοίκησις θέλει ἐπίστης ἀσκεῖ τὴν νομίμως εἰς αὐτὴν ἀνή-
κουσαν ἀιωτάτην ἐπιτήρησιν ἐπὶ τῶν ἑλληνικῶν σχολείων.

B'. Περὶ τῶν Γυμνασίων.

ΤΜΗΜΑ VIII.

Γερικὸς δρισμός.

Άρθρ. 64.

Σκοπὸς τοῦ γυμνασίου εἶναι ἡ περαιτέρω ἀνάπτυξις τῆς
εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα προκατάρκτικῆς ἐκπαιδεύσεως καθ'
ὅλους τοὺς κλάδους, καὶ κυρίως ἡ προπαρασκευὴ τῶν μαθητῶν
ὅσοι μέλλουν νὰ σπουδάσωσιν ἀνωτέρας ἐπιστήμας εἰς τὸ πανε-
πιστήμιον.

Άρθρ. 65.

Τὸ γυμνάσιον πλῆρες δὲ σύγκειται ἀπὸ 4 τάξεις, ὡστε ἡ εἰς
τὸ πανεπιστήμιον μετάβασις ἀπὸ τὴν τετάρτην μόνον τάξιν δύ-
ναται νὰ γίνη.

Άρθρ. 66.

Οἵσαι πόλεις ἔχουσι πλῆρες ἑλληνικὸν σχολεῖον δὲν δύνανται
δὲ ἐξ ιδίων γα δυστήσωσιν καὶ πλῆρες γυμνάσιον, δύνανται νὰ
συστήσωσιν μίαν ἢ καὶ 3 γυμνασίου τάξεις, ἀλλ' οἱ μαθηταὶ
χρεωστοῦν τότε νὰ διατρέξωσιν τὴν ἀιωτάτην ἡ τετάρτην τά-
ξιν εἰς πλῆρες τι γυμνάσιον διὰ νὰ μεταβώσιν εἰς τὸ πανεπι-
στήμιον. Εἰς ἔκκαστον γυμνασίου θέλουν διορίζεσθαι πέντε καθη-
γηταί, δηλ. εἴ; διὰ τὴν μαθηματικὴν εἰς ὅλας τὰς τάξεις, καὶ
τέσσαρες διὰ τὰ λοιπὰ μαθήματα, οὕτως, ὡστε εἰς δύο νὰ ἔναι
ἀνατεθειμένη ἡ διδασκαλία τῶν κλασικῶν γλωσσῶν καὶ τῆς
φιλολογίας αὐτῶν, εἰς ἓνα ἡ γαλλικὴ, ἡ ἴστορία καὶ γεωγρα-
φία, καὶ εἰς ἔ-ρεον ἡ τῆς φυσικῆς ἴστορίας, φυσικῆς, χημικῆς,
ἀνθρωπολογίας καὶ φιλοσοφίας προσδιορίζόγτων δύμας πράγματος

ἀκριβέστερον τὰ περὶ τῆς τοιαύτης διαιρέσεως τῶν ἐγκρίσεων
τῆς Γραμμ., τῶν Ἐκκλησ., ἐκάστοτε ἐκδοτέων προγραμμάτων τῶν
μαθημάτων.

Ἄρθρ. 67.

Οἱ καθηγητὴς τῆς ἀνωτέρας τάξεως εἴναι συγχρόνῳ καὶ
διευθυντὴς τοῦ γυμνασίου φέρει τὸν τίτλον γυμνασιάρχης,
καὶ ὡς τοιοῦτος ὑπόκειται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμ-
ματείαν εἰς ὃς δὲν ὑπάγονται εἰς τὰ καθήκοντα τῆς ἐφορείας.

Ἄρθρ. 68.

Οσάκις ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν εἴναι ὑπερμέτρως μέγας θέ-
λουν σχηματίζεσθαι τριήματα ἐντὸς μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς τάξεως
καὶ ἀνατίθεται εἰς διαφόρους διδασκάλους. Ὡπου δὲ ἡ πληθὺς
αὗτη τῶν μαθητῶν εἴναι ἡ αὐτὴ εἰς δλας τὰς τάξεις ἔκει θέλουν
σχηματίζεσθαι 2 ἀπ' ἄλληλων ἀνεξάρτητα γυμνάσια.

ΤΜΗΜΑ IX.

Περὶ τῆς διδασκαλίας εἰς τὰ Γυμνάσια.

Άρθρ. 69.

Η ἐν τοῖς γυμνασίοις διδασκαλία πρέπει πρὸ πάντων νὰ
ἀρορᾷ εἰς τὸ νὰ ἀναπτύσσῃ ἀνηκόντως τὰς εἰς τὸ Ἑλληνικὸν
σχολείον προκτηθείσας γνώσεις καὶ εἰς τὸ νὰ τελειοποιῇ τὰς
ἀπαιτουμένας προπαρασκευαστικὰς μεταξὺ τῶν ὅποιων, ὡς μία
τῶν πρωτίστων πρέπει νὰ θεωρηται ἡ τῆς ἀρχαίας κλασικῆς
φιλολογίας.

Άρθρ. 70.

Ως πρὸς τὰς ἀρχαίας κλασικὰς γλώσσας θέλουν ἐπαναλαμ-
βάνεσθαι συντόμως τὰ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν σχολείον διδαχθέντα
καὶ θέλει ἔξαπολουθεῖσθαι ἡ ἐκμάθησις αὐτῶν ἐντελῶς κατὰ
γραμματικὴν καὶ σύντοξιν, θέλουν ἀναγνώσκεσθαι συγγραφεῖς
καὶ ποιηταὶ καὶ θέλουν συντάττεσθαι γραπτὰ γυμνάσματα,
ἰδίως δὲ ἡ Ἑλληνικὴ θέλει παραδίδεσθαι κατὰ τοὺς κανόνας
τῆς κοιτικῆς καὶ κατὰ ἀντιπαράθεσιν τῆς παλαιᾶς πρὸς τὴν νέαν
καὶ Ἕλλήνων συγγραφέων προς Ἐρμαίους, γραφομένων καὶ γυ-
μνασμάτων εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν καὶ Δασικήν. Ιδιαι-
τέρα φροντὶς θέλει καταβάλλεσθαι περὶ τῆς μορφώσεως τοῦ
γραφικοῦ ὕφους, τὸ ὅποιον ἀνδργκην πᾶσα νὰ τελειοποιηθῇ μέ-
χρι τινὸς εἰς τὰ διάφορα εἰδὴ τοῦ λόγου..

Πρὸς τοῦτο οἱ μαθηταὶ τῆς ἀ. τάξεως τοῦ γυμνασίου θέλουν

λαμβάνει εἰσαγωγὴν εἰς τὸ γράφειν σύντομα πεζὰ γυμνάσματα, εἰς δὲ τὴν β'. τάξιν θέλουν ἀρχίζειν θεωρίαν τῶν περὶ τοῦ λόγου τεχνῶν, στηρίζομένων εἰς δείγματα ἀρχαίων Συγγραφέων ἐξ αὐτῶν κυρίως ἐξηγημένην καὶ πειρούζομένην διὰ τὴν τάξιν ταύτην μέχρι τῆς Ποιητικῆς, ἐξαιρέσει τῆς γραμματουργίας. Ή τελευταία αὕτη θέλει διδάσκεσθαι εἰς τὴν γ'. τάξιν μεθ' ἣν θέλει ἀρχεῖσθαι ἡ Ἐπιτορική αὕτη δὲ θέλει ἀποπερατοῦσθαι εἰς τὴν δ'. καὶ ἀνωτάτην τάξιν, συνδεομένη καὶ μὲ προφορικὰς ἀσκήσεις δὶς ἀς προσδιορίζονται 2 ὥραι καθ' ἑβδομάδα.

Εκτὸς τῶν ἀρχαίων κλασικῶν πρωτοτύπων θέλει λαμβάνεσθαι ὑπ' ὅψιν ἡ νεανικὴ τῶν μαθητῶν ἡλικία, καὶ θέλουν ἐξηγεῖσθαι οὗτοι κατὰ φυσικὴν τάξιν ἀλληλοδιαδόχως· ἐν γένει θέλουν παραδίδεσθαι πρῶτον οἱ ιστορικοί, μετ' αὐτούς οἱ ῥήτορες· καὶ φιλόσοφοι, καὶ εἰς τοὺς ποιητὰς πρῶτον οἱ Ἐπικοί καὶ μετ' αὐτούς οἱ Δυρικοί, καὶ Δραματικοί.

Ἄρθρ. 71.

Εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀρχαίων κλασικῶν θέλει λαμβάνεσθαι ὑπ' ὅψιν ἡ νεανικὴ τῶν μαθητῶν ἡλικία, καὶ θέλουν ἐξηγεῖσθαι οὗτοι κατὰ φυσικὴν τάξιν ἀλληλοδιαδόχως· ἐν γένει θέλουν παραδίδεσθαι πρῶτον οἱ ιστορικοί, μετ' αὐτούς οἱ ῥήτορες· καὶ φιλόσοφοι, καὶ εἰς τοὺς ποιητὰς πρῶτον οἱ Ἐπικοί καὶ μετ' αὐτούς οἱ Δυρικοί, καὶ Δραματικοί.

Άρθρ. 72.

Οἱ μαθηταὶ θέλουν ἐνασχολεῖσθαι μὲ τὴν ἐξηγήσιν ἐνὸς ἐκάστου τεμαχίου τοσοῦτον μόνον καθ' ὅσον ἡ λύσις τῶν δυσκολιῶν ἀπαιτεῖ, τοῦτο διότι ὁ κυριώτερος σκοπὸς τῆς διδασκαλίας εἰς τὰ γυμνάσια εἶναι νὰ δώσῃ εἰς τοὺς μαθητὰς ἀκοῦθιγγῶσιν τῶν κλασικῶν Συγγραφέων καὶ νὰ μορφώσῃ καὶ ἐνισχύσῃ τὴν περὶ τοῦ ἀληθοῦς τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ καλοῦ αἰσθησιν αὐτῶν.

Μεγίστη προσοχὴ θέλει γίνεσθαι ἐπομένως εἰς τὴν σειρὰν καὶ τὸν σύνδεσμον τῶν ἰδεῶν, εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ τὴν θέσιν τῶν λέξεων καὶ θέλουν ἀσκεῖσθαι οἱ μαθηταὶ ἴδιως ὑποχρεούμενοι νὰ μεταχειρίζωνται εἰς τὰς μεταφράσεις φράσιν καθαρῶς Ἑλληνικήν.

Άρθρ. 73.

Ἐγκυροπαιιδεία καὶ Ἀνθολογίαι δὲν θέλουν εἶναι ἐν χρήσει εἰς τὰ γυμνάσια, καὶ θέλουν παραδίδεσθαι εἰς αὐτὰ ὀλόκληρα Συγγράμματα, παραλειπομένων ὅμως τῶν μερῶν ὃσα δὲν εἶναι ἀρμόδια διὰ τὴν ἡλικίαν τῶν μαθητῶν· δὲν ἐπιτρέπεται δὲ νὰ παραδίδωνται εἰς τὴν αὕτην τάξιν συγχρόνως πλειότεροι 2

Ἐλλήνων ἡ 2 Φωμαίων συγγραφέων, ἢ γὰρ ἀλλάζωνται οἱ συγγραφεῖς εἰς τὸ διάστημα τῆς ἔξαμηνίας.

Κατὰ τὰς βάσεις ταύτας προσδιορίζονται οἱ ἀνατιθέμενοι εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν διδασκάλων ἑξῆς συγγραφεῖς.

ἀ.) Εἰς τὴν πρώτην τάξιν

1. Διὰ τὴν Ἑλληνικήν.

Ξενοφῶντος Κύρου ἀνάθαστις, καὶ Ἑλληνικόν· Πλουτάρχου παράλληλα, Αἰλιανὸς, Ὀμήρου Ὀδύσσεια.

2. Διὰ τὴν Λατινικήν.

Ιούλιος Καίσαρ, Ιουστῖνος, ἐκλογὴ εὐλόγητῶν Κικερωνιακῶν ἐπιστολῶν.

Τὰ βιβλία αὐτοῦ περὶ φιλίας καὶ περὶ γήρατος. Αἱ μετὰ μορφώσεις τοῦ Ὁβείδιου καὶ ἐκλογαὶ ἐκ τῆς Αἰνειάδος τοῦ Βίργιλίου.

β'.) Εἰς τὴν 6'. τάξιν.

1) Διὰ τὴν Ἑλληνικήν.

Ομήρου Ἰλιάς καὶ Ὀδύσσεια, Ἡρόδοτος, Ξενοφῶντος Κύρου Παιδεία, Ἰσοκράτης καὶ Γνωμικοὶ ποιηταί.

2) Διὰ τὴν Λατινικήν.

Διοίος, Σαλούστιος, Κικέρωνος ἐπιστολαὶ, Ὁβείδιος, Αἰνειάς καὶ Βουκολικὰ τοῦ Βιργιλίου, καὶ εὐληπτοὶ ὥδαι τοῦ Ὁρατίου.

Εἰς τὴν γ'. τάξιν

1) Διὰ τὴν Ἑλληνικήν.

Οἱ Ὀλυνθιακοὶ καὶ Φιλιππικοὶ τοῦ Δημοσθένους, φιλοσοφικοὶ λόγοι τοῦ Ξενοφῶντος, Ἡσίοδος, Ὀμηρικοὶ ὅμνοι καὶ τὰ εὐληπτότερα τοῦ Εὔριπίδου,

Διὰ τὴν Λατινικήν.

Οἱ βραχύτεροι λόγοι τοῦ Κικέρωνος, τὰ βιβλία αὐτοῦ de oratore καὶ de claris oratoribus, τὰ 10 βιβλία τοῦ Κυρντιλιανοῦ τοῦ Ταχίτου Agricola καὶ Germania, τοῦ Ὁρατίου ώδαι καὶ ἡ πρὸς Πίτωνα ἐπιστολὴ καὶ Βιργιλίου τὰ Γεωργικά.

Εἰς τὴν δ'. τάξιν.

Διὰ τὴν Ἑλληνικήν.

Πλάτωνος ἀπολογία, Κρίτων, Μενέξενος, Δάχνη, Χαρείδης, Φοιδῶν καὶ Γοργίας, Εύριπίδης, Σοφοκλῆς Αἰσχύλος καὶ Πίνδαρος.

Διὰ τὴν Λατινικήν.

Τοῦ Κικέρωνος οἱ φιλοσοφικοὶ λόγοι, αἱ Questiones Tusculanæ, τὰ βιβλία de finibus bonorum καὶ de officiis, τοῦ Ταχίτου ιστορίαι, Plautus aulularia καὶ Captivi ἐκλελεγμένα

τεμάχια τοῦ Λόουκρέτιού, Κατούλλου καὶ τῶν ἐλεγκακῶν ποιη-
τῶν καὶ τοῦ Ορατίου ἐπιστολαῖ.

Ἄρθρ. 74.

Πρὸς μόρφωσιν τοῦ ψφους εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἐκτὸς τῆς μεγί-
στης προσοχῆς εἰς τὰς προφοράκας μεταφράσεις θελουν γίνεσθαι
αἱ γραπταὶ μεταφράσεις ἐκ τῶν καλλιτέρων τεμαχίων τῶν
ἀρχαίων, ἀποσπάσματα ἐξ αὐτῶν, ἢ αλυτικαὶ περὶ αὐτῶν ἐκ-
θέσεις ἢ περιλγψεις τῶν ἐμπεριεχομένων αὐτῶν, σινθέσεις περὶ
ἀντικειμένων ἀφορώντων τὰ ἐν τῷ γυμνασίῳ διδασκόμενα,
πολλάκις καὶ μερικαὶ μεταφράσεις ἢ μιμήσεις ἀρχαίων κλασι-
κῶν πρωτοτύπων ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ ποιητικαὶ ἢ ἐπ-
τορικαὶ συνθέσεις.

Ἄρθρ. 75.

Ως πρὸς τὰς εἰς τὸ προλαβόν ἄρθρον ῥυθέσας ἔργασίας, πα-
ραλείπεται ἡ δικταξίς εἰς τὸν διδασκαλὸν, ὅστις δημιῶς ἔχει
χρέος νὰ ἐπιδιορθόνῃ τὰ γυμνάσματα ταῦτα τοῦ σχολείου,
καθὼς καὶ νὰ ἐπιθεωρῇ ἐπιμελῶς τα κατ' οίκον ἐτοιμαζόμενα.

Ἄρθρ. 76.

Η εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ γυμνασίου ἀνήκουσα ἀνωτέρα θρη-
σκευτικὴ διδασκαλία χορηγεῖται εἰς αὐτοὺς ὑφ' ἐνὸς τῶν Κα-
θηγητῶν, ἀν ὑπάρχῃ τοιοῦτος ἔχων τὰς ἀνηκούσας γνώσεις
εἰδὲ μὴ ἀπὸ ἕνα εἰς τὴν πόλιν τοῦ γυμνασίου κατοικοῦντα πε-
παιδευμένον ιερέα λαμβάνοντα 20 ἁνταὶ 30 δραχμὰς πρὸς ἀντι-
μισθίαν κατὰ μῆνα.

Ἐκάστη ήμέρᾳ δργεται μὲ τὴν αὐτὴν προσευχὴν ὡς καὶ εἰς
τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα, καὶ ἐκάστος μαθητῆς ὑποχρεούνται νὰ
φοιτᾶ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς εἰς διητημένην τινὰ ἐκκλησίαν.

Ἄρθρ. 77.

Τὸ μάθημα τῆς ιστορίας είναι τὸ αὐτό ὡς καὶ εἰς τὰ ἑλλη-
νικὰ σχολεῖα, ἀλλὰ πααδίδεται μὲ περισσοτέραν ἔκπασιν,
ἀναγέρονται αἱ πηγαὶ καὶ διαιρεῖται οὖτες, ὥστε εἰς μὲν τὴν
ά. τάξιν πααδίδεται ἡ γενικὴ ιστορία ἀπ' ἀρχῆς τῶν ιστορι-
κῶν χρόνων μέχρι τοῦ 5 αἰώνος μετά Χριστὸν, εἰς τὴν δ'. ἀπ'
ἀρχῆς τοῦ 6 μέχρι ἀρχῆς τοῦ 16, καὶ εἰς τὴν 3 ἀπ' ἀρχῆς
τοῦ 16 μέχρις ἡμῶν. Εἰς δὲ τὴν δ'. ἡ Ἑλληνικὴ ιστορία, καθ'
ὅλην αὐτῆς τὴν ἐκτασιν. Μὲ τὴν διδασκαλίαν ταῦτην θέλουν
συνδέεσθαι τὰ πρώτιστα τῆς πολιτικῆς γεωγραφίας ἐκάστης
ἐποχῆς.

Ἄρθρ. 78.

Η διδασκαλία τῆς μαθηματικῆς θέλει θεωρεῖσθαι ὡς ἀπλοῦν

μέσον ἀσκήσεως διὰ τοὺς μαθητὰς καὶ ὡς προπαρασκευὴ διὰ τὴν περαιτέρω σπουδὴν τῆς ἐπιστήμης ταύτης, καὶ διὰ τὴν τῶν ἐπιστημῶν, οἵσαι ἐπ' αὐτῆς στηρίζονται ἡ ἔχουν σγέσιν μετ' αὐτῆς διὰ τοῦτο θέλει ἐπαναλημβάνεσθαι εἰς τὴν ἄ. τάξιν τοῦ γυμνασίου τὸ μάθημα της ἀριθμητικῆς καταλλήλως, καὶ ἐκεῖθεν θέλουν μεταβαίνειν οἱ μαθηταὶ εἰς τὴν ἀλγεβραν (μέχρι τῆς ἔξιστάσεως τοῦ πρώτου βαθμοῦ. Εἰς τὴν 6'. τάξιν θέλουν διδάσ-σθαι αἱ ῥῆσαι καὶ δυνάμεις μετὰ τῶν δευτεροβαθμίων ἔξιστάσεων εἰς τὴν γ' τάξιν ἡ θεωρία τῶν ἀναλογιῶν, λογαρίθμων καὶ σειρῶν μετὰ τῶν ἀρχῶν τῆς μηκομετρίας εἰς τὸν δ'. αἱ ἀρχαὶ τῆς ἐπιπεδομετρίας καὶ στερεομετρίας, καὶ εἰς τὸν ἔξοχον ικανότητα ἔχοντας μαθητὰς αἱ τῆς ἐπιπέδου τριγωνομετρίας, εἰς τὰς δύο ἀνωτέρας τάξεις θέλει παραδίδεσθαι καὶ ἡ μαθηματικοφυσικὴ γεωγραφία..

Ἄρθρ. 79.

Η σπουδὴ τῶν ἀρχῶν τῆς φυσικῆς, τῆς χημείας καὶ τῆς φυσικῆς ιστορίας, ὡς καὶ ἡ τῆς Γαλλικῆς γλώσσης θέλει ἐπίσης μεθοδικῶς ἔξακολουθεῖσθαι δι' ὅλων τῶν τάξεων καταλλήλως ἀναπτυχθεῖσαν· ἐπίσης θέλει σπουδάζεσθαι εἰς τὰς ἀνηκόντας ὥρας καὶ ἡ ἔργα τοῦ πατέρα τοὺς δραστήρας σκοπὸν ἔχουσι νὰ σπουδάσωσι τὴν θεολογίαν.

Άρθρ. 80.

Τὰ μαθήματα θέλουν παραδίδεσθαι 24 ὥρας καθ' ἑβδομάδα, καὶ διαιρεῖσθαι οὕτω πως, ὅστε μίαν μὲν ἡμέραν νὰ διαρκῶσῃ τρεῖς ὥρας πρὸ μεσημέριας, δύο δὲ ἡμέρας ἀνὰ δύο ὥρας πρὸ μεσημέριας, προσέτι μίαν ἡμέραν δύο ὥρας μετὰ μεσημέριαν.

Τὰ μαθήματα θέλουν ἀρχεῖσθαι τὸ μὲν θέρις περὶ τὴν ἑβδόμην, τὸ δὲ χειμῶνα περὶ τὴν ὁγδόνην ὥραν πρὸ μεσημέριας. Μετὰ δὲ τὴν μεσημέριαν τὸ μὲν θέρος περὶ τὴν τρίτην, τὸ δὲ χειμῶνα περὶ τὴν δευτεράν.

Άρθρ. 81.

Η διαιρέσις τῶν ὥρῶν τούτων θέλει γίνει κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Εἰς μὲν τὴν πρώτην τάξιν.

8 ὥρας διὰ τὸν ἑλληνικὸν.

4 διὰ τὴν λατινικὴν.

2 διὰ γύμνασιον εἰς τὸ γράφειν ἑλληνιστικόν.

2 διὰ τὴν κατάχησιν.

2 διὰ τὴν ιστορίαν καὶ γεωγραφίαν.

- 2 διὰ τὴν μαθηματικήν.
2 διὰ τὴν φυσικήν καὶ φυσικὴν ἴστορίαν.
2 διὰ τὴν γαλλικήν.

Εἰς τὴν δευτέραν.

- 6 ὥρας διὰ τὴν ἑλληνικήν.
6 διὰ τὴν λατινικήν.
2 διὰ τὴν θεωρίαν τῶν περὶ τὸν λόγον ἐπιστημῶν.
2 διὰ τὴν κατήχησιν.
2 διὰ τὴν ἴστορίαν καὶ γεωγραφίαν.
2 διὰ τὴν μαθηματικήν.
2 διὰ τὴν φυσικήν καὶ φυσικὴν ἴστορίαν.
2 διὰ τὴν γαλλικήν.

Εἰς τὴν τρίτην.

- 5 ὥρας διὰ τὴν ἑλληνικήν.
5 διὰ τὴν λατινικήν.
2 διὰ τὴν θεωρίαν τῶν περὶ τὸν λόγον ἐπιστημῶν.
2 διὰ τὴν κατήχησιν.
5 διὰ τὴν ἴστορίαν καὶ γεωγραφίαν.
2 διὰ τὴν μαθηματικήν καὶ μαθηματικοφυσικήν γεω-
γραφίαν.
2 διὰ τὴν φυσικήν καὶ φυσικὴν ἴστορίαν
2 διὰ τὴν γαλλικήν.

Εἰς τὴν τετάρτην.

- 4 ὥρας διὰ τὴν ἑλληνικήν.
4 διὰ τὴν λατινικήν.
2 διὰ τὴν θεωρίαν τῶν περὶ τὸν λόγον ἐπιστημῶν.
2 διὰ τὴν ἴστορίαν καὶ γεωγραφίαν.
1 διὰ τὴν κατήχησιν.
4 διὰ τὴν μαθηματικήν καὶ μαθηματικοφυσικήν γεω-
γραφίαν.
3 διὰ τὴν φυσικήν, φυσικὴν ἴστορίαν καὶ ἀρχὰς τῆς
χημείας.
2 διὰ τὴν λογικήν καὶ σύντομον γενικὴν εἰσαγωγὴν εἰς
τὴν φιλοσοφίαν.

καὶ 2 διὰ τὴν γαλλικήν.

- 2 ἐκ τῶν προσδιωρισμένων διὰ τὴν ἑλλ. θέλουν δαπα-
νᾶσθαι εἰς τὴν ἔρεστικήν γραμματικήν διὰ τοὺς μέλ-
λοντας θεολόγους, ὅπου μέσα πρὸς παράδοσιν αὐτῆς
ὑπάρχουν.

Ἐμπεριέχονται εἰς τὰς ὕρας τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ λατινικοῦ μαθήματος καὶ τῶν γραπτῶν γυμνασμάτων.

Ἄρθρ. 82.

Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς καθηγητὰς τῶν γυμνασίων νὰ παραλαμβάνουν καὶ ἀνὰ ἔνα βιοθήριον ἐκ τῶν θεωρητικῶν ἔξετασθέντων ὑποψηφίων διδασκάλων, οὗτος συναντέσθει τοῦ γυμνασιάρχου καὶ τῶν γονέων θέλει χρησιμεύει εἰς τὸ νὰ ἐπαναλαμβάνηται μαθήματα εἰς τοὺς μαθητάς.

Ἀλλὰ θέλουν προτρέπεσθαι καὶ εἰς ἑκάστην τάξιν οἱ μᾶλλον ἐπιδίδοντες μαθηταὶ νὰ πραττωσιν αὐτὸ τοῦτο ἀμειθί εἰς πτωχὸς τῶν συμμαθητῶν των.

Ἄρθρ. 83.

Ἄλλαι νέαι γλώσσαι καὶ ἴδιως ἡ γερμανικὴ, προσέτι δέ ἡ ζωγραφία, βαψὴ καὶ μουσικὴ θέλουν διδάσκεσθαι εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας τοῦτο ἀπὸ ἴδιαιτέοντος διδασκάλους, ἀλλὰ μὲ τρόπον, ὥστε νὰ μὴ παρεμποδίζωται δι' αὐτὸ τὰ λοιπὰ ὡς ἀφευκταὶ θεωρούμενα μαθήματα, γυμναστικαὶ ἀσκήσεις θέλουν γίνεσθαι τὸ θέρος κατὰ τὰς τελευταίας ὕρας μετὰ τὴν μεσημέριαν, διὰ τῶν ὑπάρχοντων διαικοπῶν μαθημάτων, θέλει δὲ παρατηρεῖσθαι καὶ ἐνταῦθι τὸ εἰς τὸ ἄρθρο. 14 περὶ ἑλληνικῶν σχολείων δρίσθεν.

Καθῆκον τοῦ γυμνασιάρχου εἶναι, ὅστε οἱ σπουδάζοντες τὰ ἴδιαιτερά ταῦτα μαθήματα νὰ φυτῶσιν εἰς αὐτὰ ἐπίσης τακτικῶς, ὡς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ, καὶ νὰ προλαμβάνεται καὶ τιμωμαρῇται καὶ εἰς αὐτὰ πᾶσα ἀταξία καὶ ἐκούσιος ἔλλειψις. Παραίτησις ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸ διάστημα τῆς ἔξαρμνίας δὲν ἐπιτρέπεται ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ.

ΤΜΗΜΑ X

Περὶ διαιρέσεως τοῦ σχολιακοῦ ἔτους, παραδοχῆς
ἔξετάσεων, εἰέγχου τῆς προόδου, καὶ βραβείων.

Άρθρ. 84.

Τὸ σχολιακὸν ἔτος διαιρεῖται εἰς τὰ γυμνάσια, ὡς καὶ εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα.

Άρθρ. 85.

Η παραδοχὴ εἰς τὰ γυμνάσια ἔχεται ἀπὸ ἔξετασιν γενομένην πρὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ σχολιακοῦ ἔτους. Εἰς ἔκαστον γυμνάσιον διὰ τοὺς ἀπαιτοῦντας νὰ εἰσέλθωσιν εἰς αὐτὸ καὶ εἴτε ἐξ ἑλληνικῶν, εἴτε ἐξ ἴδιαιτερῶν σχολείων ἔξερχομένους.

Ἄρθρ. 86.

Ἐκαστος ζητῶν νὰ γίνῃ δεκτὸς εἰς τὸ γυμνάσιον, θέλει ἐμφανίζεσθαι εἰς τὸν γυμνασιάρχην, πρὶν τὴς ἀργῆς τοῦ σχολιακοῦ ἔτους, δηλῶν τὴν ἡλικίαν του, καὶ τὸν τόπον καὶ τὸν τρόπον τῶν πρινέρων σπουδῶν του.

Ἄρθρ. 87.

Η ἑξέτασις γίνεται προφορικῶς καὶ ἐγγράφως, ἐμπειριλαμβάνει διὰ τὰ εἰς τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα διδάσκομενα, καὶ ἐκτελεῖται ἐνώπιον διῶν τῶν καθηγητῶν τοῦ γυμνασίου.

Ἄρθρ. 88.

Ο μὴ φανεῖς ὡς κατέχων τὰς ἀπαιτουμένας γνώσεις τῶν εἰς τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα διδάσκομένων μαθημάτων, δὲν γίνεται δεκτὸς εἰς τὸ γυμνάσιον.

Απαντά τὰ μέλη τῆς ἑξεταστικῆς ἐπιτροπῆς εἰναι ὑπόλογα διὰ τὴν αὐστηράν καὶ ἀμερόληπτον ἐκτένεσιν τῶν δρισμῶν τούτων. Περὶ τῆς ἑξετάσεως θέλει συντάττεσθαι πατούσιον, καὶ στέλλεσθαι εἰς τὴν Γραμματείαν τὸν Ἐκλησιαστικῶν.

Ἄρθρ. 89.

Ως πρὸς τὸν προβιβασμὸν τῶν μαθητῶν εἰς ἀνωτέρας τάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐνταῦθα τὰ εἰς τὸν ἀριθμὸν 27 περὶ Ἑλληνικῶν σχολείων διοισθέντα.

Ἄρθρ. 90.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λάθωσιν ἀποδεικτικὸν περὶ τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἐν τῷ γυμνασίῳ μαθημάτων των θέλουν καθυποβάλλεσθαι εἰς γενικὴν ἑξέτασιν, γινομένην ἐνώπιον ἐπιτροπῆς συγκειμένης υφ' ὅλων τῶν κατηγητῶν τοῦ γυμνασίου, πρεδρεύοντος τοῦ γυμνασιάρχου καὶ παρευρισκομένης τῆς ἐφορείας.

Η ἐπιτροπὴ αὗτη ἀποφασίζει ανεκκλήτως ἀν πρέπη νὰ δοθῇ ἢ δοχῇ τὸ περὶ ἀποπερατωσεως τῶν μαθημάτων τοῦ γυμνασίου ἀποδεικτικόν.

Ἄρθρ. 91.

Η γενικὴ ἑξέτασις γίνεται προφορικὴ καὶ ἐγγράφος. Ο ἐπιθυμῶν νὰ λάθῃ τὸ ἄνω ῥηθὲν ἀποδεικτικὸν χρεωστεῖ νὰ μεταφράσῃ ἐγγράφως τεμάχιον ἐκ τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς εἰς τὴν νεωτέραν καὶ ἔτερον ὀρθῶς κατὰ τῆς γραμματικῆς τοὺς κανόνας, τεμάχιον τι σύντομον ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ εἰς τὸ λατινικόν, νὰ γράψῃ εἰς τὸ Ἑλληνικόν μὲ κομψὴν φράσιν καὶ μὲ καθηράν δρθογραφίαν ἔκθεσίν τινα καὶ νὰ λύσῃ ἐγγράφως προβλήματά τινα τῆς μαθηματικῆς ἐκ τῶν μερῶν αὐτῆς, δια διδάσκονται εἰς τὸ γυμνάσιον. Βις τὴν προφορικὴν ἑξέτασιν γρεωστεῖ νὰ

μεταφράσῃ καὶ ἐξηγήσῃ δρθῶς τὶ κεφαλαιον ἐκ τῶν λατίνων κλασικῶν, τῶν πα. αδοθέντων εἰς τὰς ἀγωτέρας τάξεις, καὶ νὰ ἀποδεῖξῃ ὅτι ἔτι ἔτι γνώσεις ὅλων τῶν μαθημάτων ὅσα εἶναι προς ιωρισμένα διὰ τὰ γυμνάσια.

Άπὸ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεως ταύτης ἐξαρτᾶται ἡ χρονική, ή μὴ τοῦ περὶ ἀπιπερατώσεως τῶν μαθημάτων τοῦ γυμνασίου ἀποδεικτικοῦ.

Οἱ μὴ λαβόντες τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦτο λαμβάνουν μόνον ἀποδεικτικὸν τῆς εἰς ἦν ἀνήκον τάξεως, καὶ χρεωστοῦν νὰ ἐπαναλάβουν αὐτὴν, τὸ δὲ περὶ τῆς ἐξετάσεως ταύτης συνταττόμενον πρωτόκολλον πέμπεται ἐπίσης εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείαν.

Ἄρθρ. 92.

Οἱ βουλόμενοι ν' ἀποκτήσωσι δι' ἴδιαιτέρας σπουδῆς γνῶσιν τῶν μαθημάτων, ὅσα διδάσκονται εἰς τὸ γυμνάσιον, χρεωστοῦν, πρὶν εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν γενικὴν ἐξέτασιν νὰ φοιτήσωσιν εἰς τὴν ፫ τάξιν τοῦ γυμνασίου.

Οἱ τοιοῦτοι, πρὶν γίνωσι δεκτοί, χρεωστοῦν νὰ ἐμφανίζωνται πρὶν τῆς ἀρχῆς τοῦ σχολιακοῦ ἔτους εἰς τὸν γυμνασιάρχην, δηλοῦντες τὴν ἡλικίαν καὶ τὰς προτέρας ἴδιωτικὰς σπουδὰς τῶν, καὶ νὰ καθυποθέξουνται εἰς προφορικὴν καὶ ἔγγραφον ἐξέτασιν ἐνώπιον τοῦ γυμνασιάρχου καὶ ὅτιν τῶν καθηγητῶν τοῦ γυμνασίου, διὰ ν' ἀποδεῖξωσιν, ὅτι ἔχουν τὴν ἀναγκαίαν ίκανότητα, διὰ νὰ καταταχθῶν εἰς ἦν ζητοῦν τάξιν.

Άρθρ. 93.

Η ἐντὸς τοῦ γυμνασίου πρόσδος ἐλέγχεται κυρίως διὰ τῶν ἔγγραφων γυμνασιαράτων, τὰ ὅποια οἱ μαθηταὶ συγθέτουσι. Διὰ τοῦτο θέλει γίνεσθαι καθ' ἕδομαδα ἔγγραφός τις μετάφρασις ὑφ' ἔκάστου τῶν μαθητῶν ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ εἰς τὸ λατινικὸν, καὶ ἐκ τοῦ λατινικοῦ εἰς τὸ Ἑλληνικόν, ή ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν σύνθεσίς τις εἰς τὸ Ἑλληνικόν, καθέκαπτον μῆνα θέλει δίεσθαι εἰς τοὺς μαθητὰς ἀνὰ μία ἔγγραφος πρότασις ἐκ τῆς μαθηματικῆς καὶ τῆς γαλικῆς, καθεκάστην δὲ ἐξαμηνίαν ἐκ τῆς ιστορίας, καὶ εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις ἐκ τῆς λογικῆς καὶ τῆς φιλοσοφίας. Περὶ κατηχήσεως, φυσικῆς, χημείας καὶ φυσικῆς ιστορίας, δεν θέλουν γίνεσθαι ἔγγραφα γυμνάσματα, ἀλλ' ἡ περίοδος θέλει προσδιορίζεσθαι κατὰ τὰς προφορικὰς ἐξετάσεις, τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ περὶ τῆς ἔραϊκῆς.

Άρθρ. 94.

Εἰς τὸν διδάσκαλον εἶναι ἀνατεθειμένογ νὰ προσδιορίζῃ τὴν

άξιαν τῶν γυμνασιάτῶν τούτων, παρεκάλλων τὰ σφάλματα ή τὰ προτερήματα αὐτῶν, καὶ κατ' αὐτὰ νὰ προσδιορίζῃ τὴν τάξιν τῶν μαθητῶν μεταξύ των, ὡς πρὸς τὴν ἐτησίαν αὐτῶν πρόοδον τόσον γενικῶς ὅσον καὶ εἰδικῶς δι' ἐκαστον μάθημα ἰσχύουν οἱ ὅροι τοῦ ἀρθρου 23 περὶ ἑλληνικῶν σχολείων.

Ἄρθρ. 95.

Καὶ εἰς τὰς τρεῖς πρώτας τάξεις τοῦ γυμνασίου ὡς καὶ εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα, θέλουν γίνεσθαι ἐξετάσεις εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ἑξαμηνίας καὶ ἐκάστου ἔτους.

Ἄρθρ. 96.

‘Ως πρὸς τὸν ἐτήσιον κατάλογον θέλει ἐνεργεῖσθαι ὡς εἰς τὰ γυμνάσια διετάχθη ὡς πρὸς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα εἰς τὸ ἀρθρον 28 ὁμοίως καὶ ἡ διανομὴ τῶν βραβείων εἰς τοὺς ἀριστεύσαντας, θέλει ἐνεργεῖσθαι κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθρου 29.

Ἄρθρ. 97.

‘Ως πρὸς τὰ ἀποδεικτικὰ ἰσχύουν καὶ εἰς τὰ γυμνάσια τὰ εἰς τὸ 30 ἀρθρον περὶ ἑλληνικῶν σχολείων διοισθέντα.

ΤΜΗΜΑ XI.

Περὶ τῶν Καθηγητῶν.

Ἄρθρ. 98.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ διορισθῶσι καθηγηταὶ εἰς γυμνάσιον χρεωστοῦν τοῦ λοιποῦ νὰ ὑποδεικνύουν ὅτι ἐσπούδασαν εἰς τὸ πανεπιστήμιον, εἰς τὴν σχολὴν τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν, καὶ νὰ καθυποβάλλωνται εἰς θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν ἐξέτασιν.

Ἄρθρ. 99.

Πὶ θεωρητικὴ ἐξέτασις γίνεται εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ κράτους ὡς καθέδραν τοῦ πανεπιστημού, ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τούτου διορίζομένης παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Ἑπεκλησιαστικῶν.

Αὕτη ἐπεκτείνεται κατὰ μέρος μὲν προφορικῶς, κατὰ μέρος δὲ ἐγγραφώς. Εἰς ὅλα τὰ εἰς τὴν σχολὴν τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν διδασκόμενα ἀντικείμενα, δσων ἡ γνῶσις ἀπαιτεῖται ἀπὸ καθηγητὴν γυμνασίου.

Ἄρθρ. 100.

Κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεως ταύτης δίδεται ἡ ἀπόδειξις ἐξόχων, ἀρίστων ἡ καλῶν γνώσεων διὰ θέσιν καθηγητοῦ τοῦ γυμνασίου εἰς ἐκαστον ὑποψήφιον.

Ἡ ἀπόδειξις αὗτη προσδιορίζεται κυρίως κατὰ τὸν γνῶσιν καὶ ικανότητα τοῦ ὑποψήφιου εἰς τὰς ἀρχαῖας γλώσσας ἡ ίδιως εἰς τὴν μητρικὴν αὐτοῦ.

Ο μὴ λαθὼν τὴν σημείωσιν κατὰ τούλαχιστον γνῶσεων θεωρεῖται ὡς μὴ ἀνηκόντως προπαρασκευασμένος, διὰ νὰ λάθῃ διδακτικὴν θέσιν εἰς γυμνάσιον.

Ἄρθρ. 101.

Περὶ τῆς ἔξετάσεως καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῆς συντάττεται ἐμπεριστατωμένως πρωτόκολλον, ὑπογράφεται ὑφ' ὅλων τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἢ καθυποθάλλεται εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἥτις κατ' αὐτὸν ἐκδίδει τὰς περὶ ίκανότητος ἀποδείξεις.

Ἄρθρ. 102.

Μετὰ τὴν θεωρητικὴν ἔξετάσιν θέλει προετοιμάζεσθαι ὁ ὑποψήφιος διὰ διετοῦς πράξεως εἰς τὸ διδακτικὸν ἐπάγγελμα ἢ εἰς ἄλλην ἔξετάσιν πρακτικὴν.

‘Ως πράξεις θέλει θεωρεῖσθαι ἡ ἀσκησίς αὐτοῦ εἰς τὸ διδακτικὸν τὰ ἐν τοῖς γυμνασίοις πραδιδόμενα, εἴτε ὡς βοηθοῦ εἰς γυμνάσιον, εἴτε ὡς διδακτικὸν εἰς ἴδιωτικὸν ἐκπαιδευτικὸν κατάστημα, εἴτε καὶ μόνον ὡς ἴδιωτικοῦ διδακτικοῦ.

Ἄρθρ. 103.

Πί πρακτικὴ ἔξετάσις θέλει γίνεσθαι ἐτησίως εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ κοράτους προφορικῶς ἢ ἐγγράφως, ἐνώπιον ἐπιτροπῆς διωρισμένης ἀπὸ τὴν Γραμματ. τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Ἄρθρ. 104.

Εἰς τὴν πρακτικὴν ἔξετάσιν ἀπαιτεῖται πρὸ πάντων, ὅστε ὁ ὑποψήφιος νὰ παραδίδῃ τοὺς κλασικοὺς συγγραφεῖς ἢ τὸ μαθηματικὸν μάθημα ἀκριβῶς καὶ καταλλήλως, καὶ νὰ δύναται νὰ ἀγαπήσῃ τὰς ιδέας του μὲ σειρὰν καὶ σαφήνειαν, νὰ ἀπαγγέλῃ καὶ νὰ προσφέρεται μετ' ἐμβριθείας καὶ ζωηρότητος, καὶ νὰ ἔχῃ φράσιν καθαρὰν, ἀκριβῆ καὶ εύκολον καὶ καλὴν προφορὰν εἰς τὴν μητρικὴν του γλῶσσαν.

Ἄρθρ. 105.

Δι οποδείξεις περὶ τῶν ἔξετάσεων τούτων ὡς καὶ περὶ τῶν θεωρητικῶν ἔξετάσεων, περὶ δύν πραγματεύεται τὸ ἄρθρ. 31.

Ἄρθρ. 106.

Ο διορισμὸς διλον τῶν καθηγητῶν τοῦ γυμνασίου γίνεται διὰ Βασ. ἀποφάσεων, οὓδεις δὲ προτείνεται, ἀν ὑπάρχουν περὶ τῆς ἡθικότητος ἢ θρησκευτικότητος αὐτοῦ ἀμφιβολίαι.

Ἄρθρ. 107.

Οἱ μισθοὶ τῶν καθηγητῶν εἶναι 200 δραχμαὶ κατὰ μῆνα.

Ἐφαρμόζονται δὲ ἐγταῦθα οἱ αὐτοὶ εἰς τὸ ἄρθρ. 41 περιεχόμενοι δρισμοὶ περὶ τῶν διδακτικῶν τῶν ἐλληνικῶν σχολείων,

μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ μισθὸς ἐνὸς καθηγητοῦ γυμνασίου δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 300 δραχμαῖς. Ο γυμνάσια χη. λαμ-
βάνει καὶ ἐπιμίσθιον 50 ραχμῶν αὐξανόμενον ἐπίσης κατὰ πενταετίαν κατὰ ἐν δέκατον χωρὶς ὅμως νὰ ὑπερβῇ τὰς 100 δραχμαῖς

ΤΜΗΜΑ XII.

Περὶ εὐταξίας ἢ πειθαρχίας

Ἄρθρ. 108.

Περὶ ἔφορειῶν καὶ τῆς πειθαρχίας εἰς τὰ γυμνάσια ισχύουν τὰ περὶ Ἑλληνικῶν σχολείων βρέπεται, ἢ ἐπομένως ἐφαρμόζονται καὶ ἐνταῦθα πληρέστατα τὰ ἀρθρα 42 μέχρι 49.

Ἄρθρ. 109.

Ο γυμνασιάρχης συγεννοούμενος μετὰ τῶν λοιπῶν καθηγητῶν θέλει συντάττει κανονισμοὺς ἀναλόγους μὲ τὰς ἀνάγκας τῶν μαθητῶν, καὶ τὰς σχέσεις τοῦ τόπου ἢ τοῦ καταστήματος ὑποχρεούσας δὲ τοὺς μαθητὰς εἰς τήρησιν τακτικοῦ τρόπου ζωῆς, καὶ θέλει τοὺς ἐφαρμόζει λαβὼν τὴν ἔγκρισιν τῆς επὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας.

Ἄρθρ. 110.

Δισχερεῖς περιστάσεις καὶ ἀντικείμενα σπουδαῖα ὡς εἰς X. διατάξεις περὶ κανονισμοῦ διδακτικῶν μεθόδων, θέλουν καθυποβάλλεσθαι εἰς τὸ συνέδριον τῶν καθηγητῶν, τοὺς ἀποίους ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συγκαλῇ πρὸς τοῦτο ὁ γυμνασιάρχης διάκις τὸ κρίνει ἀναγκαῖον δύναται δ αὐτὸς νὰ προσκαλῇ εἰς τὰς συνελεύσεις ταύτης καὶ τὴν ἔφορείαν.

ΤΜΗΜΑ XIII.

Περὶ ἐπισκέψεων.

Ἄρθρ. 111.

Καὶ τὰ γυμνάσια θέλουν ἐπισκέπτεσθαι κατ' ἔτος ἐπιτροπαὶ ἐκλεγόμεναι ἀπὸ τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν μεταξὺ τῶν καθηγητῶν τῆς σχολῆς τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν. Περὶ αὐτῶν ισχύουν οἱ διοικητοὶ τῶν ἀρθρ. 60, 61 καὶ 62 ὡς πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα.

Ἄρθρ. 112.

Χρέος τοῦ ἀνήκοντος διοικητοῦ εἶναι νὰ ἐπαγρυπνῇ ἐπὶ τοῦ γυμνασίου κατὰ τὰ ὑπάρχοντα διατάγματα.

Ἄρθρ. 113.

Ο αὐτὸς χρεωστεῖ μετὰ τὸ τέλος ἐκάρτην σχολιακοῦ ἔτους

νὰ δέχεται τὰς ἀναφορὰς τοῦ γυμνασιάρχου καὶ τῆς ἐφορείας περὶ τῆς καταστάσεως καὶ τῶν ἀγαγκῶν τοῦ καταστήματος κατὰ τὸ ἄρθρ. 32 καὶ 35 καὶ νὰ πέμπῃ αὐτὰς συγωδεύεντας μὲ ἔκθεσιν καὶ προτάσεις ἀπὸ μέρους του πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Εἰκ-
κλησιαστικῶν Γραμματείαν.

ΤΜΗΜΑ XIV.

Περὶ τῶν ιδιωτικῶν διδακτικῶν καταστημάτων.

Ἄρθρ. 114.

Ιδιαιτέρων διδασκαλίαν σκοπὸν ἔχουσαν ν' ἀναπληρώσῃ τὴν δημοσίαν τῶν ἑλληνικῶν σχολείων, καὶ τῶν γυμνασίων καὶ δικιαζόπλως νὰ βιοθῇ τὰ δημόσια ταῦτα καταστήματα δὲν δύναται νὰ ἀναλάβῃ οὐδεὶς ἀνεψιας τῆς ἐπὶ τῶν Εἰκλησιαστικῶν Γραμματείας ἐκτὸς τῶν δημοσίων διδασκαλῶν εἰς τὰ ἄνω ὥρθεντα καταστήματα τῶν βιοθῶν αὐτῶν καὶ τῶν ὑποψηφίων, ὅσοι ἔχουν τὴν ἀδειαν ν' ἀσκῶντα πρακτεῖν.

Ἄρθρ. 115.

Οἶους ἡ Κυβερνήσις δὲν ἐσύστησε ἑλληνικῶν σχολεῖον, δύνανται δῆμοι ἡ ιδιώταις γὰρ συστήσωσι τοιοῦτον, ἢ καὶ τάξεις τυνάς γυμνασίου εἴτε ιδίων ἀναλωμάτων.

Άλλ' ὁ ὄργανοισμὸς αὐτῶν χρεωστεῖ νὰ ἴναι κατὰ πάντα ὁμοιόμορφος μὲ τὸν τῶν ἑλληνικῶν σχολείων τοῦ κράτους καὶ τὸν τῶν ἀντιστοιχουσῶν τάξεων τοῦ γυμνασίου, τόσον ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν, ὅσον καὶ τὰς ἀπακιτουμένας ἀπ' αὐτῷ ιδιότητας καὶ πρὸς τὴν διάταξιν τῶν μαθημάτων καὶ τῶν διδακτικῶν βιβλίων.

Ἄρθρ. 116.

Διὰ σύστασιν ιδιωτικοῦ διδακτικοῦ καταστήματος προσδιωρισμένου ν' ἀντικαταστήσῃ ἑλληνικὸν σχολεῖον ἢ γυμνάσιον ἀπαιτεῖται ἡ ἔγκρισις τῆς ἐπὶ τῶν Εἰκλησιαστικῶν Γραμματείας, διδούμενη ἀφοῦ ἐρωτηθῇ ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ καὶ ἀκουσθῇ ἡ γνώμη τοῦ ἀγώνοντος γυμνασιάρχου εἰς τὸν ὅποιον θέλει ἀνατίθεται ἡ ἀμεσος αὐτοῦ ἐπιτήρησις.

ΤΜΗΜΑ XV.

Γερικοὶ ἀκροτελεύταις δρισμοί.

Ἄρθρ. 117.

Ἄπαντα τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα καὶ ὅσα γυμνάσια δὲν ἔχουν τὸν ἀριθμὸν τῶν τάξεων πλήρη θέλουν διατηρεῖσθαι ἀπὸ ἓνα ἡ περισσοτέρους δήμους.

Άλλα μεχριστότου αύτοι νὰ ἀποκτήσωσι τὸ ἀναγκαῖα μέσα θέλουν γίνεσθαι τὰ ἔξοδα αὐτῶν ἀπὸ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον κατὰ τὰς ὑφισταμένας λογιστικὰς διατάξεις, τὰ πλήρη γυμνάσια ὡς γενικὰ ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα θέλουν εἶσθαι εἰς βάρος τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου.

Ἄρθρ. 118.

Οἱ διδάσκαλοι τῶν ἑλληνικῶν σχολείων, ἢ καθηγηταὶ τῶν γυμνασίων, ὅσοι μετὰ δεκαετῆ ἀμεριπτον καὶ λυσιτελῆ ὑπηρεσίαν κατέστησαν ἀκούσιως ἀνίκανοι εἰς τὸ νὰ ὑπηρετήσωσι, θέλουν λαμβάνει σύνταξιν, τὴν δὲ δευτέραν δεκαετίαν τὸ ἥμισυ, τὴν τρίτην δεκαετίαν τὰ 2/3, τὴν δ'. τὰ 4/5 καὶ τὴν 5 διάκληρον τῶν μισθῶν των ὡς σύνταξιν μεχριστότου τεθῶσι καὶ αὐθις εἰς ἐνέργειαν ἢ ἀν τοῦτο δὲν συμβῇ πλέον, διὰ βίου.

Ἄρθρ. 119.

Διὰ τὰς χήρας, ἢ ὄρφανὰ τῶν ἀποθανόντων διδασκάλων καὶ καθηγητῶν θέλει συστήθη ἰδιαίτερον ταμεῖον συγτάξεων. Εἰς τὸ ταμεῖον τοῦτο δίδονται ὡς προικοδότησις.

α) Τὸ δικαίωμα τῆς ἑγγραφῆς τῶν μαθητῶν συνιστάμενον διὰ μὲν τὸ ἑλληνικὸν σχολεῖον εἰς 3, διὰ δὲ τὸ γυμνάσιον εἰς 5 δρ. δι' ἔκαστον.

β) Τὸ δικαίωμα τοῦ ἀποδεικτικοῦ τῆς ἀποπερατώσεως τῶν μαθημάτων συνιστάμενον διὰ μὲν τὰ ἑλλ. σχολεῖα ἐκτὸς τοῦ χαρτοσήμου εἰς 1, διὰ δὲ τὰ γυμνάσια εἰς 3 δραχ.

γ) 2 0/0 συνεισφορὰ ἀπὸ τὸν τακτικὸν μισθὸν τῶν διδασκάλων καὶ καθηγητῶν.

δ) Άγαθοεργαὶ συνεισφοροῖ.

ε) Τὰ πειθαρχικὰ πρέστιμα τὰ εἰσπραττόμενα ἀπὸ τοὺς διδασκάλους. ζ) Αἱ συνεισφοραὶ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 120.

Η σφραγὶς τῶν ἑλλην. σχολείων καὶ τῶν γυμνασίων φέρει τὰ Ἡμέτερα παράσημα ὡς ἐπὶ τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων μὲ τὴν περιγραφὴν πέριξ διὰ μὲν τὰ πρῶτα « Βασιλικὸν ἑλληνικὸν σχολεῖον » τὸ μέρος, ὃπου εὑρίσκεται, διὰ δὲ τὰ δεύτερα « Βασιλικὸν γυμνάσιον » τὸ μέρος ὃπου εὑρίσκεται.

Ἄρθρ. 121.

Οἱ διδάσκαλοι τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου ἔχουν βαθμὸν γραμματέως διοικητοῦ, ὁ σχολάρχης ὑπουργ. γραμματέως θ. τάξεως, οἱ καθηγηταὶ γυμνασίων ὑπουργ. γραμματέως ἀ. τάξεως καὶ ὁ γυμνασιάρχης ὑπουργ. παρέδρου, ἀλλὰ προηγοῦνται αὗτῶν ὁ γραμματεὺς τοῦ διοικητοῦ καὶ τὸ προσωπικὸν τῶν γραμ-

ματειῶν. Περὶ στολῆς αὐτῶν θέλει ἐκδοθῆ ἴδιαιτερον διάταγμα.

Ἄρθρ. 122.

Οἱ διδάσκαλοι τῶν Ἑλλην. σχολείων καὶ οἱ καθηγηταὶ τῶν γυμνασίων ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ ἀνήκοντος διοικητοῦ.

Ἄρθρ. 123.

Ἐκτὸς τῶν ἦδη ὑπαρχουσῶν διατάξεων περὶ διδακτικῶν βι-
βλίων διατάττεται, ὅτε τὰ πρὸς διδασκαλίαν καὶ ἀνάγνωσιν
βιβλία εἰς τὰ Ἑλλην. σχολεῖα καὶ γυμνάσια, νὰ ἴναι ἐντελῶς
δύοισιμορφα. Διὰ τοῦτο τὰ πρὸς διδασκαλίαν καὶ ἀνάγνωσιν
εἰς τὰ Ἑλλην. σχολεῖα καὶ γυμνάσια εἰσαχθησόμενα βιβλία,
συμφώνως μὲ τὸ παρὸν σχέδιον, θέλουν προσδιορισθῆ ἀμέσως
διὰ τῆς πρὸς εἰσαγωγὴν αὐτῶν συστηθείσης ἐπιτροπῆς καὶ μετὰ
προηγηθεῖσαν ἔχονται θέλουν δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος
τῆς Κυθερίσεως.

Ἄρθρ. 124.

Ως πρὸς τὰς συντάξεις τῶν δσων σκοπὸν ἔχουν νὰ δοθῶσιν
εἰς τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα εἰς τὰ Ἑλλην. σχολεῖα καὶ τὰ
γυμνάσια ἐλάβομεν τὴν ἀνήκουσσαν φροντίδα διὰ τοῦ ὑπὸ^τ
στηρεινήν ἡμερομηνίαν Ἡμετέρου διατάγματος καὶ περὶ συντά-
ξεων γορηγητέων ἀκριβῶν ἀναλόγων τῶν δυνάμεων τοῦ ἐκκλησ.
καὶ γεν. ταμείου καὶ εἰς σ̄λλοις διαχρονομένους καὶ πτωχοὺς
μαθητὰς γυμνασίων θέλουν ἐπίσης ληφθῆ ἐν καιρῷ τοῦ ἀνήκοντα
μέτρα.

Ἄρθρ. 125.

Οἱ παρὸν κανονισμὸς θέλει ἐκτελεσθῆ ἐν καιρῷ λαμβανομέ-
νων ἀνηκόντως ὑπὲρ ὅψιν τῶν ἴδιαιτερῶν περιστάσεων ἐκάστου
τῶν διδασκάλων καὶ ἴδιας ὡς πρὸς τὰς γνώσεις αὐτοῦ κτλ.

Ἄρθρ. 126.

Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. τ. λ. Γραμ-
ματείαν τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἡ ἐκτέ-
λεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκεμβρίου 1836 (12. Ian.) 1837.

*'Er ὁρόματι καὶ κατ' ἴδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,*

Τὸ 'Υπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙEZΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

Αριθ. 204.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

*Kαρονισμός τῶν χρεῶν τῶν ἐπιστατῶν καὶ ὑπηρετῶν
τῶν Γυμνασίων καὶ Σχολείων.*

Θεωροῦντες δτι ἔνεκα τῆς ἐλλείψεως κανονισμοῦ διαγράφουν-
τος τὰ χρέη τῶν ἐν τοῖς Γυμνασίοις καὶ τοῖς Σχολείοις τοῦ
Κράτους ἐπιστατῶν καὶ ὑπηρετῶν, συνέβησαν πολλαὶ ἀταξίαι
ἐν αὐτοῖς.

Θεωροῦντες, δτι μεχρισοῦ κανονισθῶσι τὰ περὶ τούτων ὁρίσι-
κῶς ἀναγκαιότατον εἶναι νἀπαλληλώσωμεν τὴν ἔλλειψιν ταύτην
διὰ προσωρινοῦ τενὸς κανονισμοῦ, διατάσσομεν, μετὰ γνωμοδό-
τησιν τῶν ἐνταῦθι Γυμνασιαρχῶν καὶ Σχολαρχῶν, ὡς ἔπειται.

Γενικοὶ δρισμοί.

Ἀρθρ. 1. Οἱ παρὰ τοῖς Γυμνασίοις καὶ τοῖς Σχολείοις τοῦ
Κράτους ἐπιστάται καὶ ὑπηρέται ὑπάγονται εἰς τὸν ἀρμάδιον
Γυμνασιάρχην ἢ Σχολαρχην καὶ ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς αὐ-
τοῦ διατελοῦσιν. ἔχουσι δὲ τὸ χρέος νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς ἐν
τοῖς διδακτηρίοις εὐταξίας καὶ περὶ τῆς καθηριότητος αὐτῶν, ὡς
ἐν τοῖς ἐφεξῆς λεπτομερέστερον ὁ παρὼν κανονισμὸς διαγράφει.

Περὶ τῶν χρεῶν τῶν ἐπιστατῶν.

Ἀρθρ. 2. Οἱ ἐπιστάται ὄφείλουσι ἀ) νὰ ἐκτελῶσι προθύμως
καὶ ἀγοργύστως πᾶσαν διαταγὴν, ιδίως μὲν τοῦ Γυμνασιάρχου
ἢ Σχολαρχου, ἔπειτα δὲ καὶ τῶν λοιπῶν Καθηγητῶν, ἢ Διδα-
σκάλων, ἀσφαλῶς τὴν ὑπηρεσίαν.

β') Νὰ ἐπιβλέπωσιν εἰς τὴν διαγωγὴν τῶν μαθητῶν, καὶ
ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Γυμνασίου ἢ τοῦ Σχολείου, καὶ ὄσακις
εὐρίσκουσι ταύτην ἀληθῶς ἐπιλήψιμον, νὰ καταγγέλλωσιν αὐ-
τὴν εἰς τὸν Γυμνασιάρχην ἢ Σχολαρχην.

γ') Νὰ ἀνακαλῶσιν ἀνευ θορύβου καὶ βίας εἰς εὐταξίαν τοὺς
μαθητὰς ἐντὸς τοῦ καταστήματος πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθη-
μάτων, κατὰ τὰ μεσολαβοῦντα διαλειμματα καὶ κατὰ τὴν
διάλυσιν αὐτῶν τους δὲ μετὰ ποώτην καὶ δευτέραν πρόσκλη-

οιν ἐπιμένοντας εἰς τὴν ἀταξίαν νὰ καταγγέλωσιν εἰς τὸν Γυμνασιάρχην ή τὸν Σχολάρχην, καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τούτου εἰς τὸν παρόντα Καθηγητὴν ή διδάσκαλον.

δ') Νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς ἀκριβοῦς καὶ ἀπροσωπολήπτου ἐκτελέσεως τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τοὺς μαθητὰς ποιῶν, κατὰ τὸ εἶδος καὶ τὴν διάρκειαν αὐτῶν.

ε') Νὰ προμηθεύσωσι, κατὰ παραγγελίαν τοῦ Γυμνασιάρχου ή Σχολάρχου, τὸ διὰ τὸ Γυμνάσιον ή τὸ Σχολεῖον ἀπαιτούμενον ὑλικόν.

Περὶ τῶν χρεῶν τῶν ὑπηρετῶν.

Ἄρθρ. 3. Οἱ ὑπηρέται ὁφείλουσι ἀ) νὰ σαρώσωσι καὶ καθαρίζωσι καθ' ἑκάστην μετὰ τὸ τέλος τῶν μαθημάτων ὅλον τὸ κατάστημα, τούτεστι τὰ δωμάτια τῶν παραδόσεων, τοὺς προδόμους, τοὺς ἀποπάτους, τὴν αὐλὴν, καὶ νὰ πλύνωσιν αὐτὸ δίς, η, τούλαχιστον, ἄπαξ τοῦ μηνὸς, ὡς πέρι τούτου διατάσσοντάς παρὰ τοῦ Γυμνασιάρχου ή Σχολάρχου.

β') Νὰ ἀερίζωσιν ὅλα τὰ δωμάτια τοῦ Καταστήματος μίαν ὥραν πρὸ τῆς ἐνάρξεως καὶ μετὰ τὴν λήξιν τῶν μαθημάτων, ἀνοίγοντες καὶ κλείοντες τὰς θύρας καὶ τὰ παράθυρα ἀσφαλῶς καὶ μετὰ προσοχῆς καὶ νὰ καθαρίζωσι πᾶσαν πρωταν ὅλας τὰς ἔδρας, θρανεῖα κλπ.

Περὶ τῶν εἰς τοὺς ἐπιστάτας καὶ τοὺς ὑπηρέτας κοινῶν χρεῶν.

Ἄρθρ. 4. Οἱ ἐπιστάται καὶ ὑπηρέται ὁφείλουσι ἀ) νὰ προσφέρονται εἰς ὅλους τοὺς μαθητὰς μετὰ ἡπιότητος καὶ εὐσχημοσύνης, προσέχοντες νὰ μὴν ἐκφύγῃ τοῦ στόματός των οἰοσδήποτε λόγος ὀνειδιστικὸς η γλευστικὸς, καὶ νὰ μὴ δίδωσιν ἀφροδίμας εἰς ἀστειότητας καὶ ἀπρεπεῖς γέλωτας.

β') Νὰ παρεμβίσκωνται κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας ἐν τῷ Γυμνασίῳ η τῷ Σχολείῳ μίαν ὥραν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων, καὶ νὰ διαμένωσιν ἐν αὐτῷ ἀνελλιπῶς καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν παραδόσεων, καὶ μετὰ τὸ τέλος αὐτῶν, ἐάν ποτε η ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας τὸ καλέσῃ μόνον δὲ ἀδειὰ τοῦ Γυμνασιάρχου η τοῦ Σχολάρχου ἔξερχονται τοῦ Καταστήματος.

γ') Νὰ συμβοηθῶσιν ἀλλήλους εἰς τὴν ἐκλήρωσιν τῶν χρεῶν ἐκατέρων.

δ') Νὰ προσέχωσιν ὡστε νὰ μὴν προκύπτῃ εἰς τὸ κατάστημα μηδεμία ζημία, οἷον θραύσις θέλων, ἀπώλεια κλειδῶν καὶ τῶν

τοιωτῶν ἐξ ἀπροσέξιας ή ἀμελείας αὐτῶν, ή καὶ ἀταξίας μαθητοῦ, τὸν δποῖον δὲν ἔφροντισαν ν' ἀνακαλύψωσιν. Άλλως εἶναι συνυπεύθυνοι διὰ πᾶσαν τοικύτην ζημιάν.

ε) Νὰ ὑποδέχονται, ὅσον τὰ δυνατὸν περιποιητικώτερον, τοὺς ἔργοιμένους πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Καταστήματος ξένους, η τοὺς ζητοῦντας πληροφορίας γονεῖς ή κληδεμόνας τῶν μαθητῶν, καὶ ἐν κατεπειγούσῃ μὲν ἀνάγκῃ νὰ γυωτοποιῶσιν ἀμέσως τοῦτο πρὸς τὸν ἀρμόδιον καθηγητὴν ή διδάσκαλον εὐσχήμως ἀλλως δὲ νὰ ἀναγγέλλωσιν εἰς αὐτοὺς εὐσχήμως τὴν ὥραν, καθ' ἣν λήγει τὸ μαθηματικόν καὶ δύνανται νὰ λάβωσι τὰς ἀπαιτουμένας πληροφορίας. Νὰ τοὺς εισάγωσι δὲ, ἐὰν οὗτοι ζητήσωσιν, εἰς τὴν κατάλληλον παράδοσιν, προσφέροντες καὶ ἐδρεῖς αὐτούς.

ζ) Νὰ ἐνοικῇ εἰς ἐξ αὐτῶν, δστις κριθῆ ὑπὸ τοῦ Γυμνασιάρχου η Σχολάρχου καταλληλότερος, ἐν τῷ καταστήματι, πρὸς πλειοτέραν ἐπίσκεψιν καὶ ἀσφάλειαν αὐτοῦ, μὴ δυνάμενος νὰ παραστῇ καὶ σύνοικον ἀνευ ἀδείας τοῦ Γυμνασιάρχου η Σχολάρχου.

Ἄρθρ. 5. Απαγορεύεται, ἐπὶ ποινὴ ἀποδολῆς, εἰς ἀμφοτέρους τὸ λαμβάνειν παρ ὄποιουσδήποτε τῶν μαθητῶν οἰονδήποτε δῶρον εἰς οἰανδήποτε ἐποχὴν τοῦ σχολαστικοῦ ἔτους.

Ἄρθρ. 6. Ο ἀρμόδιος Γυμνασιάρχης η Σχολάρχης ἐν περιπτώσει παραβάσεως ἄρθρου τινὸς τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, ἐνῷ δὲν διατάσσεται ἥτη περὶ τῆς παραβάσεως αὐτοῦ ποινὴ, τὸ μὲν πρῶτον παραινεῖ, τὸ δὲ δευτέρον ἐπιπλήττει καὶ τέλος καταγγέλλει τὸν ἔνοχον ἐπιστάτην η ὑπηρέτην εἰς τὸ ὑπουργεῖον, εἰς δ ἀνήκει νὰ λαμβάνῃ κατ' αὐτοῦ ἀνέλογον πρὸς τὴν παράβασιν μέτρον.

Η ἑκτέλεσις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, ἀνατίθεται εἰς τοὺς Κυρίους Γυμνασιάρχας καὶ Σχολάρχας.

Ἀθήνησι τῇ 26 Ιανουαρίου 1856.

Ο εὶς τῶν Ἐκκλησιαστ. καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως

Υπουργός

X. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

1917-18-10-23 EX11147

-9-18x

(15) *Candida*?

6